

מ"ת 3792/04/23 - מדינת ישראל - פרקליטות המדינה (המחלקה הכלכלית) נגד עדאל אלסאנע (עציר)

בית המשפט המחוזי בבאר שבע

מ"ת 3792-04-23 מדינת ישראל נ' אלסאנע(עציר)
תיק חיצוני: 9883/2023

בפני כבוד השופט נסר אבו טהה
מדינת ישראל - פרקליטות המדינה (המחלקה הכלכלית)
המבקשת
ע"י ב"כ עוה"ד שאול אשחר ונועה ברחד

נגד
המשיב
החלטה
עדאל אלסאנע (עציר) ע"י ב"כ עו"ד אורי בן נתן

1. זוהי בקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו על רקע כתב אישום המייחס לו לכאורה שני פרטי אישום. **האישום הראשון** - עבירות של סחיטה באיומים סיפא - עשר עבירות, לפי סעיף 428 לחוק העונשין, סחיטה באיומים רישא - עבירה אחת לפי סעיף 428 לחוק, הלבנת הון - עשרות עבירות לפי סעיף 3(א) לחוק איסור הלבנת הון, איסור עשיית פעולה ברכוש אסור. **האישום השני** - עבירות של קבלת דבר במרמה בנסיבות מחמירות - אחת-עשרה עבירות, לפי סעיף 415 לחוק, קיום משרד שירותי שמירה וארגון שירותי שמירה ללא רישיון - לפי סעיף 18(א), בצירוף סעיף 30 לחוק שירותי שמירה, עיסוק כשומר ללא רישיון - עבירה לפי סעיף 18(ב) לחוק שירותי שמירה, בצירוף סעיף 30 לחוק שירותי שמירה, העסקת שומר ללא רישיון - עבירה לפי סעיף 19(ב) בצירוף סעיף 30 לחוק שירותי שמירה, עיסוק כקבלן שירות ללא רישיון - לפי סעיף 20(ב1) בצירוף סעיפים 2(א) ו-10א(א) לחוק העסקת עובדים על ידי קבלני כוח אדם.

2. החלק הכללי של כתב האישום בתמצית:

א. החל משנת **2008** ועד למועד סמוך להקמת הנאשמת 2, היה המשיב הבעלים והמנהל של עוסק מורשה בשם "פוליש הדרום". החל מחודש נובמבר **2018**, הוא גם הבעלים והמנכ"ל של חברת "עין האופק בע"מ שמירה וניקיון" (להלן: "**הנאשמת 2**").

לנאשמת 2 מספר רכבים שהודבקו עליהם מדבקות עם סמל בשם החברה, העסיקה שומרים, מבלי שקיבלה רישיון כדין לעשות ולתת שירותי שמירה, והכל מתוך מטרה להסוות את העובדה שהיא מבצעת גביית דמי חסות ו"פרוטקשן".

ב. נטען, כי באמצעות החברות המצוינות לעיל שבבעלותו, גבה המשיב דמי חסות מקבלני בנייה באזור הדרום. הקבלנים נמנעו מלפנות לחברות שמירה מוסדרות, נוכח העדר אפשרות ממשית לקבל שירותי שמירה מגורמים אחרים.

ג. נטען, כי המשיב הוא **בן השבט הבדואי תראבין - אלסאנע**, שהינו בעל **מוניטין** עברייני בתחום עבירות ה"פרוטקשן" והאלימות. עוד נטען, שבט תראבין הוא שבט **דומיננטי במפת הפשיעה** באזור דרום הארץ, **בני השבט זכו למוניטין שלילי** הנוגע להפעלת כוח ושימוש בכוח על מנת להניע אחרים לעשות או להימנע ממעשה בהתאם לרצונותיהם. עוד נטען, להזכרת **שמו של שבט תראבין** קיימת השפעה מטילת אימה. עוד נטען, **המוניטין העברייני של השבט של המשיב כבן שבט תראבין**, סייע לו להטיל אימה על קבלני הבנייה שפעלו באזור **אופקים, שדרות ובאר-שבע** (להלן: "**הטריטוריה של הנאשם**") - לפיה ייגרם נזק לאתר הבנייה, או לכלי העבודה של הקבלנים, אם לא ישלמו לו עבור שירותי שמירה. ברבים מהמקרים המשיב כלל לא נדרש לאיים מפורשות, שכן "המוניטין" שצבר לעצמו כ"נותן החסות", סייע לו להטיל אימה. קבלנים מסוימים אף פנו מיוזמתם למשיב, מבעוד מועד, כדי להינצל מנזקים וגניבות.

3. כתב האישום בתמצית:

סחיטה באיומים של הקבלן ב.ב. - אתרי העבודה בפדויים/אופקים ובשכונת רמות באר-שבע

א. נטען, כי בחודש דצמבר בשנת 2019, עת ביצע ב.ב. עבודות בכיכר פדויים ליד אופקים, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, הגיע לשטח אדם שזהותו אינה ידועה למאשימה, שליחו של המשיב, להציע לב.ב. לשמור על כלי העבודה עבורו. ב.ב. הסביר שאין לו צורך בשמירה, מאחר שהכלים מרוכזים במקום אחד, הסמוך לבית הוריו.

ב. בסמוך לאמור לעיל, ב.ב. פנה אל אחיו ג.ב., והאחרון הזהיר אותו מפני תופעת גביית דמי החסות, ואמר לו, כי מוטב שיתקשר עם אותו שליח בנוגע לשירותי השמירה שהציע, שאם לא, ייגרם נזק לכליו.

ג. ב.ב. פנה מידית לאותו שליח ושאל את פרטי ההתקשרות עם "בעל הבית" שלו, והשליח מסר לב.ב. את מספר הטלפון של המשיב. בשיחה עם המשיב, אמר המשיב לב.ב. "זה המקום שלנו אנחנו שומרים פה, הכל מסודר... אם אתה רוצה שמירה, אני לא מכריח אותך רק תדע שיש פה גנבים באזור." נטען, כי במהלך השיחה, המשיב עשה כאמור על מנת להטיל על ב.ב. אימה.

ד. נטען, כי נוכח דבריו של אחיו, היכרותו של ב.ב. עם תופעת גביית דמי החסות, ודבריו של המשיב, הסכים ב.ב. להתקשר עם המשיב על מנת לזכות בחסותו ונקבע תשלום בסך 6,000 ₪ בחודש עבור שירותי "השמירה" שהמשיב יספק לו ולציווד שלו (בחוזת הוסכם להעמיד שומר בשטח בין השעות 07:00-17:00 כל יום. בפועל, לא היה שומר בשעות הלילה. ב.ב. לא התלונן בפני המשיב על העדרו של שומר, מאחר שידע, כי מדובר בתשלום עבור "פרוטקשן" ולא עבור שירותי שמירה אמיתיים).

ה. בהמשך נטען, כי בחודש **ינואר בשנת 2020**, עבר ב.ב. להפעיל אתר נוסף **בשכונת רמות בבאר-שבע**. המשיב שלח לב.ב. הודעה ובה הסביר לב.ב., כי הוא יודע על האתר החדש ברמות, וכי גם שם המשיב מספק שירותי "שמירה" והציע לב.ב. את המשך "שירותיו". ב.ב. לא השיב להודעה, מאחר וניסה לחמוק מהמשיב.

נטען, כי בתחילת העבודות ברמות, הגיע לאתר **נציגו של המשיב, שזהותו אינה ידועה למאשימה**, ושאל מי שומר עבור ב.ב. באתר זה. ב.ב. השיב שהוא אינו זקוק לשמירה מאחר שמדובר בשטח בנוי. הנציג של המשיב השיב, כי ב.ב. אינו יכול להשאיר את הכלים שלו בשטח זה, מאחר ש"זה שטח שלי, אנחנו שומרים פה ו - רק אני שומר פה בכל רמות.

תשאל עליי את כל קבלני הבניין אני שומר על הכלים בשטח." עוד הוסיף הנציג, כי "אם לא במוח, אז בכוח." ב.ב. שאל את הנציג מי המנהל שלו, והנציג השיב: "אתה מכיר אותו זה עדאל, הוא בעל הבית של השמירה בשכונת רמות, דבר איתו, אתה רואה פה אני שומר על הכל."

נוסף על האימה שחש ב.ב. מפני המשיב, בעצם שליחת הנ ג דבריו של הנציג, הטיל המשיב אימה נוספת על ב.ב. שחש שייגרם נזק לכליו, או שהם ייגנבו. ב.ב. הבין מדבריו של הנציג, כי גם בטריטוריה הזו שולטת משפחת תראבין, וכי גם במקרה זה עליו לשלם פרוטקשן למשיב, אם ברצונו להבטיח את שלום כליו. נוכח האימה שחש ב.ב. התקשר אל המשיב שאמר לב.ב.: "אם אתה לא רוצה אני לא אחראי על האתר." על אף האמור ונוכח חששו של ב.ב., כי המשיב או מי מטעמו יפגעו ברכוש שבאתר, נאלץ ב.ב. להסכים, כי ישלם למשיב עבור "שמירה אזורית" באתר ברמות. בפועל, לא הגיע שומר לאתר.

ו. עוד נטען, כי במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, בחלוף כשנה מתחילת ההתקשרות, הודיע ב.ב. למשיב, כי בתוך שבוע בכוונתו לסיים את ההתקשרות, נוכח סיום העבודות באתר העבודה ברמות. במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, במהלך השבוע האחרון להתקשרות, ביום שישי בשעות הצהריים, התקשר נציגו של המשיב לב.ב. וסיפר לב.ב., כי פרצו לטרקטור שלו, שברו את הזכוכית וניתקו כבל. ב.ב. שאל את הנציג כיצד יתכן שאירע אירוע כזה בזמן שהוא "שומר" לב.ב. על האתר. הנציג השיב, כי הוא שומר החל מהשעה 17:00 ולא בשעות הצהריים.

ב.ב. פנה אל המשיב בניסיון לברר כיצד התרחש ניסיון פריצה לאחד הכלים שלו בשעות הצהריים באזור מאוכלס. בתגובה, המשיב שאל את ב.ב., בטון מאיים, האם הוא חושד בשומר של המשיב. המשיב הוסיף בקול רם ובנימה מאיימת: "למה אתה סתם אומר שזה השומר, אתה משקר" והוסיף, "חראם עליך שאתה אומר דבר כזה." ב.ב. חש מאוים והבין שמוטב כי לא יענה. המשיב הבטיח להמשיך "לשמור" באתר באותו סוף השבוע וביום ראשון הזדרז ב.ב. והוציא את הכלים מהשטח לבית הוריו.

סחיטה באיומים של הקבלן א.ב. - אתר בנייה ב"נאות השקמה" - שדרות

א. עובר לחודש מרץ שנת 2022, א.ב. התחיל לעבוד בשדרות בפרויקט "נאות השקמה" שדרות.

ב. נטען, כי במהלך העלייה לאתר, ביקרו נציגיו של המשיב ופנו אל מנהל העבודה של א.ב. והציעו שירותי "שמירה", במטרה להטיל אימה על א.ב. מנהל העבודה של א.ב. עדכן את א.ב. אודות הביקור וההצעה. נוכח היכרותו של א.ב. עם תופעת גביית דמי חסות, חשש א.ב. שמא ייפגעו כליו, והחליט להתקשר עם המשיב כנותן שירותי "שמירה" באזור.

ג. נטען, כי בסמוך, הגיע המשיב אל משרדו של א.ב. והסביר, כי מדובר בחברה מסודרת וש-"אם יש גניבה הוא דואג להחזיר." א.ב. הסכים בתמורה לשירותי ה"שמירה" של המשיב, לשלם 6,500 ₪ כל חודש.

ד. במועד שאינו ידוע למאשימה, בחודש אוקטובר שנת 2022, התחיל א.ב. פרויקט "בשכונת הפארק" בבאר-שבע. מיד פנו אל א.ב. גורמים שזהותם אינה ידועה למאשימה, והציעו לו "שמירה" על האתר, במטרה להטיל אימה על א.ב. א.ב. הבהיר, כי הוא מקבל שירותי "שמירה" מהמשיב. מפאת חששו של א.ב. מתופעת דמי החסות, נאלץ א.ב. למהר ולהסדיר מול המשיב תשלום דמי חסות שיכלול גם את האתר בשכונת "הפארק" בסך של כ- 6,000 ₪ נוספים לחודש.

ה. בהמשך, הקים א.ב. משרד מכירות סמוך לאתר הבנייה בשכונת **"הפארק" בבאר-שבע** והביא למשרד טלוויזיה ששוויה כ-30,000 ₪, וכעבור יומיים הטלוויזיה נגנבה מהאתר. א.ב. התקשר אל המשיב וביקש את "עזרתו". המשיב ענה שהוא אינו שומר באתר הנוסף. א.ב. הסביר למשיב, כי טרם החלו עבודות באתר זה ובעתיד יסדיר איתו את "השמירה" ביחס לאתר הנוסף. עוד באותו היום, השיב המשיב את הטלוויזיה שנגנבה למשרד של א.ב., והמשיב הודיע לא.ב., כי עליו "לסגור איתו את השמירה על האתר הנוסף". השבת הטלוויזיה הגבירה בעיני א.ב. את המוניטין השלילי שדבק במשיב ואת חששו מפניו, ולכן שילם א.ב. למשיב דמי חסות גם עבור האתר הנוסף בסך של כ-6,000 ₪ לחודש. לשיטת המאשימה, א.ב. שילם דמי חסות עבור שלושה אתרים בסכום שלא יפחת מ-120,000 ₪.

סחיטה באיומים של הקבלן ס.א. - חברת "מגידו" בשכונת נוח באופקים

א. ס.א. הוא בעלים של חברת בנייה. במהלך חודש דצמבר 2022, שימשה החברה כקבלנית משנה באתר בנייה של חברת "מגידו" בשכונת נוח באופקים.

ב. נטען, כי ביום 19.12.2022, המתין ס.א. באתר להגעתו של גרר עם כלי עבודה. מיד עם הגעת הגרר, הגיע לאתר רכב סיור שחור, שמספרו 21992101 עם מדבקה של הנאשמת 2. ברכב נסע שליח של המשיב, שאמר לס.א. "קח טלפון של חברת 'שמירה', בחור בשם עדאל ותדבר איתו שיהיה לך 'שמירה' מסודרת. אנחנו משפחת תראבין שומרים פה ואחראים על השמירות." בו במקום, חייג השליח מהטלפון שלו אל המשיב.

ג. נטען, כי ס.א. שהכיר את המוניטין השלילי של משפחת תראבין ואת תופעת גביית דמי החסות, הזדהה בפני המשיב בטלפון כקבלן של האתר והשיב לשאלותיו ביחס לנפח העבודה. ס.א. והמשיב קבעו להיפגש למחרת. הפגישה לא יצאה לפועל.

ד. נטען, כי ביום 22.12.2022, קיבל ס.א. מסר מאור לוי, מנהל של חברת "מגידו" באופקים, לפיו יש בעיה עם השמירה על הכלים שלו באתר, וקיים חשש כי הכלים יינזקו או ייגנבו.

ה. ס.א., שהיה בדרכו לחופשה באילת, וחשש שמא ייגרם נזק לכלים באתר "מגידו", התקשר מיד למשיב וביקש שלא יעשה נזק לכליו עד שייפגשו. המשיב אמר לס.א. "הכל בסדר" ושיהיה רגוע ונתן לו את ההרגשה שלא ייגרם נזק לכלים עד שישבו מחופשתו. ס.א. חזר מאילת ביום ראשון, ומאז קיבל מהמשיב פניות רבות באמצעות שיחות טלפון והודעות בוואטסאפ. ס.א. שחש מאוים מפני המשיב על רקע התנהלותו האמורה לעיל, ופחד, כי המשיב יאלץ אותו להתקשר עמו עבור שירותי פרטקשן, והתחמק מהפניות, או אמר למשיב, כי בכוונתו להתקשר עמו בעתיד.

סחיטה באיומים של הקבלן פ.א. - אתר בנייה בבית ספר באופקים

במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, עובר לחודש יולי 2021, עבד פ.א. על פרויקט בניה של בית ספר באופקים. במועד שאינו ידוע למאשימה, הגיעו גורמים שזהותם אינה ידועה למאשימה לאזור האתר, ואמרו למ.א. מנהל העבודה של פ.א., שישנו אדם ששמו עדאל תראבין, והוא ששומר על האזור. לאור ניסיונו של מ.א. עם תופעת סחיטת דמי חסות, מנהל העבודה לקח מהגורמים את מספר הטלפון של המשיב והעביר לפ.א., כדי שיתקשר עם המשיב. פ.א. קבע

להיפגש עם המשיב. נוכח חששו של פ.א., הסכים פ.א. להתקשר עם המשיב לקבלת שירותי "שמירה" בתמורה לדמי חסות בגובה של 6,500 ₪ לחודש.

סחיטה באיומים של הקבלן ש.ש. - אתר בנייה במתחם שכונת הכלניות בבאר-שבע

בין חודש פברואר 2017 לחודש פברואר 2018, ניהל ש.ש. עבור חברת בנייה פרויקט בנייה של וילות במתחם הכלניות בבאר-שבע. נטען, כי בחודש פברואר 2017, הגיע המשיב אל האתר ביחד עם אחר שזהותו אינה ידועה למאשימה, הציג את עצמו כעדאל תראבין ואמר לש.ש.: "אנחנו פה חברת השמירה, שומרים בכל האזור." כן הבהיר המשיב לש.ש., כי לא ניתן להתקשר באזור עם חברת "שמירה" אחרת, והציע לש.ש. את שירותי ה"שמירה" שלו. נוכח חששו של ש.ש. מתופעת דמי החסות, הסכים לקחת את שירותי ה"שמירה" שהציע המשיב. המשיב הסביר לש.ש., שמדובר בשטח עבודה גדול שדורש שני שומרים. ש.ש. הסכים להצעה ושילם עבור שני שומרים.

סחיטה באיומים של הקבלן מ.א. - אתר בנייה במושב הגדי

א. בחודש מרץ בשנת 2019, נגנבו מהאתר שני מחשבים של מחפרים (באגרים) בשווי של למעלה מ-100,000 ₪. ב. מספר ימים אחרי הגניבה, במועד שאינו ידוע למאשימה, הגיע המשיב אל האתר, הציג עצמו כבן לשבט תראבין, והציע למ.א., כי ישמור עבורו על האתר. נוכח חששו של מ.א. מתופעת דמי החסות, התקשר עם המשיב וקיבל ממנו שירותי "שמירה" בתמורה ל-7,000 ₪ בחודש.

סחיטה באיומים של ש.א. - בעלים של חניון אוטובוסים ברחוב נפחא בבאר-שבע (להלן: "החברה" ו"הנכס")

א. ש.א. עובד בחברת פיתוח. לחברה חניון אוטובוסים בבאר-שבע. בחודש מאי **בשנת 2014**, החלה החברה לבצע עבודות בנכס. בסמוך לכך, במועד שאינו ידוע למאשימה, הגיעו אל הנכס נציגים של המשיב, שזהותם אינה ידועה למאשימה והציעו שירותי "שמירה" לש.א. מטעם המשיב. נטען, כי פנייתם של נציגי המשיב אל ש.א. בשטח, ונוכח ניסיונו עם תופעת גביית דמי חסות, חלוקת וסימון אזורי ה"שמירה" והמוניטין השלילי שצבר המשיב באזור, עוררו חששו ומשכך, קיבל מיד את "הצעת" נציגי המשיב בחיוב, והמשיב הציב שומר באתר עבור ה"שמירה" על הנכס בתמורה ל-6,435 ₪ לחודש.

ב. נטען, כי בחודש **נובמבר 2015**, פתחה החברה משרדים ברחוב יהודה הנחתום בבאר-שבע וש.א. בירר על זהות גובה דמי החסות שבאזור האתר החדש, וגילה שמדובר במשיב, ולפיכך, התקשר עם המשיב בהסכם "שמירה" נוסף. המשיב שמר באתר זה עד לחודש פברואר 2019 וגבה עבורו דמי חסות בסך 4,680 ₪ בחודש.

סחיטה באיומים של ע.מ. - עובד בחברת צנרת בעיר שדרות - דצמבר 2021

נטען, כי ניסיונו ארוך השנים של ע.מ. עם תופעת סחיטת דמי החסות, והמוניטין השלילי שצבר המשיב באזור שבו עמוד 5

התקיימו העבודות, עוררו חששו והטילו אימה, ומשכך התקשר עם המשיב לקבל ממנו שירותי "שמירה" שאם לא יעשה כן הציוד ייפגע. המשיב הציב שומר באתר בשעות הלילה ובסופי השבוע בתמורה ל-7,000 ₪ לחודש בין החודשים דצמבר 2021-אוקטובר 2022.

סחיטה באיומים של א.מ.-בעלים ומנהל חברת "רשתות"-פרויקט בשכונת נוח באופקים

נטען, כי בחודש דצמבר בשנת 2021, הגיע למקום המשיב, שכבר העניק שירותי "שמירה" לחברה נוספת שעבדה באתר, והציע שירותי "שמירה" גם לא.מ. ולכליו, שכן הוא ה"שומר בשטח". נוכח חששו של א.מ. מתופעת גביית דמי חסות, וחלוקת אזורי "השמירה" והמוניטין השלילי שצבר המשיב, התקשר מ.א. עם המשיב לקבלת שירותי "שמירה" בתמורה ל-6,000 ₪ עבור כל חודש.

סחיטה באיומים של ג.ש. - רכז פרויקטים של חברת בנייה ופיתוח - "עלה נגב", אופקים

נטען, כי בחודש ינואר 2020, עם תחילת העבודות, הגיעו למקום נציגיו של המשיב, שזהותם אינה ידועה למאשימה, והציעו שירותי "שמירה". מנהל העבודה של ג.ש. שנכח בשטח, התקשר אל ג.ש. ועדכן אותו על ההגעה. נוכח חששו של ג.ש. מתופעת גביית דמי חסות, קיבל את "הצעת" נציגי המשיב בחיוב, והמשיב הציב שומר באתר עבור דמי חסות וגבה סך של 6,000 ₪ לחודש. כך גם באתרים הנוספים של הפרויקט באצטדיון בבאר-שבע ובבית החולים "סורוקה" בבאר-שבע.

סחיטה באיומים של הקבלן ת.ד. - אתר בנייה באופקים

א. נטען, כי בחודש ינואר בשנת 2019, משהחלו עבודות באתר, תלה המשיב או שליח מטעמו, מדבקות של הנאשמת על הגדר של הפרויקט שבו עבד ת.ד. בחלוף מספר ימים, הגיע המשיב לאתר, והסביר שהוא ה"שומר" של האזור, והציע לת.ד. שירותי "שמירה".

ב. נטען, כי פנייתו של המשיב אל ת.ד. בשטח, ונוכח חששו מתופעת גביית דמי החסות, וחלוקת אזורי ה"שמירה", והמוניטין השלילי שצבר המשיב, הסכים לקבל ממנו את שירותי ה"שמירה" ולשלם עבורם דמי חסות בסך של 6,000 ₪ לחודש.

ג. בהמשך נטען, כי בתחילת שנת 2022, החל ת.ד. לעבוד באתר נוסף בעיר אופקים, בשכונת נוח. מאחר ות.ד. ידע שמדובר באתר שנמצא אף הוא בטריטוריה של המשיב, ונוכח חששו מהמשיב, נאלץ לפנות אל המשיב ולהסדיר עמו קבלת שירותי "שמירה" גם באתר הנוסף.

4. טיעוני ב"כ המבקשת בתמצית

א. ביחס לאירוע הסחיטה באיומים כלפי הקבלן ב.ב. (באתר הבנייה בפדויים ובאתר בשכונת רמות בבאר-שבע) -

המבקשת סומכת על הודעת המתלונן ב.ב. מיום 08.03.2023, שלמעשה מתארת את העובדות 13-19 לכתב האישום.

בתמצית - מתאר בעדותו, שעלה לשטח בכיכר פדויים עם צוות בניה, פנה אליו בדואי והציע שמירה. לא הבין את חומרת העניין עד שאחיו ג.ב. הזהיר אותו שעלול להיגרם נזק, ואז פנה לאותו הבדואי שקישר אותו למשיב.

עוד מתאר, שהמשיב אמר: "זה המקום שלנו... אנחנו השומרים פה הכל מסודר..." עוד מוסר, שהמשיב אמר: "אם אתה רוצה שמירה, אני לא מחייב אותך רק תדע שיש פה גנבים באזור." עוד מתאר, שנערך הסכם במסגרתו הוסכם עם המשיב על שומר באתר משעה 17:00 ועד 07:00 בתמורה ל-6,000 ₪ לחודש.

עוד הוסיף ב.ב. בפני החוקר: "אני יודע שזה חלק מהפרוטקשן של האיומים... הם הרי לקחו מפת ישראל וחילקו את השטחים לחמולות... ועשו הסכמים ביניהם. מה השטח של כל אחד ושבו האחר לא נכנס... שילמתי ל"מחוז" תראבין ואין ולא יהיה שום דבר. זו המציאות שקיימת שאני חי בה... תראבין משפחה מתוסבכת. אמרו לי חמולות אחרות שהיא עוסקת בפרוטקשן בפלילים."

עוד לדברי ב.ב., כאשר הודיע למשיב שהוא מסיים את פרויקט העבודה באתר פדויים, אז המשיב שלח לו בווטסאפ הודעה קולית, לפיה הוא יודע ש**ב.ב.** עובר לאתר עבודה חדש בשכונת רמות בבאר-שבע והציע שוב את "שירותיו". לדברי ב.ב., לא ענה להודעת המשיב, שכן לא רצה לשלם סתם כסף עבור שקט נפשי, ואין שמירה, זה בעצם פרוטקשן.

ב.ב. ממשיך ומתאר, כי סגר את שטח אתר העבודה בשכונת רמות בבאר-שבע באסכורית, ותוך שעותיים הגיע בדואי עם טנדר ושאל "מי שומר לך פה?" ב.ב. ענה שאינו צריך שומר, כי מדובר באזור מאוכלס. הבדואי ענה "אבל אתה לא יכול לשים את הכלים שלך פה... זה שטח שלי... אנחנו שומרים פה... רק אני שומר פה בכל שכונת רמות. תשאל עליי את כל קבלני הבניין אני שומר על הכלים בשטח."

עוד לדברי ב.ב., מששאל את הבדואי מי בעל הבית שלו, והאחרון השיב: "אתה מכיר אותו זה עדאל", הוא בעל הבית של השמירה בשכונת רמות, דבר איתו, אתה רואה פה אני שומר על הכל."

בהמשך, ב.ב. מסביר לחוקר, שמשמעות הדברים היא שמשפחת תראבין/עדאל, שולטים בשכונה וחמולות וחברות שמירה אחרות לא יכולות להיכנס לשטח, וככה זה מתנהל באזור הדרום. אין משילות והוא חייב לשמור על עצמו והרכוש ולשלם לו. עוד הוסיף: "אם לו במוח אז בכוח כמו שהוא אמר לי."

עוד בהקשר זה, אומר ב.ב.: "עדאל לא מדבר באיומים, הוא שולח שליחים שעושים את הכנת השטח, כדי שעדאל יבוא לסגור את החוזה והתשלום, אבין שאין לי ברירה ואין על מה להתווכח, אלא לתת את כל מה שיבקש... כשבדואי מגיע על טנדר ושואל על שמירה, אני מבין שאם לא אשלם יהיה בלגן."

עוד לדברי ב.ב., כאשר התקשר לעדאל, האחרון אמר לו: "אם אתה לא רוצה, אני לא אחראי על האתר... עדאל עשה מחיר והוריד 500 ₪ מאתר העבודה בפדויים והסביר שההנחה היא כי השמירה היא אזורית". בהקשר זה, לשיטת ב.ב.,

זה סתם "חארטה", כי אין שמירה.

עוד לדברי ב.ב. - אחרי שנה הודיע למשיב שהוא מפסיק את השמירה. ביום שישי בצהריים, בשבוע האחרון של השמירה, התקשר השומר של המשיב ואמר "שברו לך את הזכוכית של הטרקטור וניתקו כבל." לדברי ב.ב., השומר הציג כאילו אחרים פרצו ושזה לא הוא, שכן הוא שומר רק משעה 17:00.

עוד לדברי ב.ב. בפני החוקר, כנראה המשיב אמר לשומר "שאני מסיים את הפרויקט באתר, ולכן אפשר לי מה שרוצים, זאת תחושתי... השומר לא אמר להיות שם בשעה הזו, אלא בחמש, אם בכלל, וזה מסביר איך התרחש הנזק, שזה השומר שעשה את זה".

ב.ב. מסביר לחוקר, כי התקשר למשיב ושאל "כיצד יתכן שפורצים את הכלי בצהריים ליד הבתים?" המשיב שאל בעצבים, אם הוא חושד בשומר? הוא הרים את הקול ואמר בסלנג של עבריינות ואיום כדי לגרום לפחד - "למה אתה סתם אומר שזה השומר, אתה משקר." והוסיף בערבית: "חראם עליך שאתה אומר דבר כזה... המשיב הבטיח שישמור כל השבת כאילו בגלל שניסו לגנוב את הטרקטור."

עוד הפנתה ב"כ המבקשת לזכ"ד מיום 27.03.2023 ממנו עולה, כי ב.ב. אינו מעוניין לבצע עימות עם המשיב, בשל חששו לבל יאונה לו או למשפחתו רע.

עוד הפנתה המבקשת להודעת אחיו של ב.ב. מר ג.ב. מיום 12.03.2023

נטען, כי לדברי ג.ב., אחיו של ב.ב., כאשר האחרון עבד בשנת 2019 בפרויקט כיכר פדויים יחד עם אחיו, אמר לאחיו, כי אם לא תהיה שמירה הוא לא ישאיר את הכלים שלו במקום מאחר וחשש שהם ייגנבו. עוד לדבריו, ב.ב. אמר לו, כי הוא לוקח שירותי שמירה מאדם בשם עדאל.

השגות הסנגור ביחס לאישום זה

לשיטת הסנגור, לא קיימות ראיות לכאורה. לגופם של דברים נטען, בתמצית - כי ניתנו שירותי "שמירה" בפועל לתמורה הכספית שהתקבלה הן באתר העבודה בפדויים והן באתר העבודה בשכונת רמות בבאר-שבע, בהתאם להסכם שנערך בין הצדדים.

באשר לעדות המתלונן ב.ב. -

נטען, כי בניגוד לטיעוני המבקשת והמתואר בעובדות 19-20 לכתב האישום - ב.ב. מסר בהודעתו, כי לפני שהגיע בדואי להציע שירותי שמירה (בשכונת רמות), כבר אחיו ג.ב. שוחח איתו, כי לא יביא את הכלים שלו לשטח מבלי שתהיה שמירה (ראה עמ' 6, שורה 178 - "אדם שלא מוכר לי מהמגזר הבדואי, הציע שירותי

שמירה לכלים אני שאלתי אותו מי אתה מאיפה והוא אמר לי אני עובד בחברת שמירה מסודרת עם חשבונית. שאלתי אותו מי בעל הבית שלך זה אחרי שאחי גולן אמר לי בני אל תתעסק עדיף לך להביא אותם כדי שישמרו על הכלים ואם לא - לא יישארו לך כלים).

עוד בהקשר זה, הפנה הסנגור להודעת אחיו של ב.ב. - ג.ב. מיום 12.03.2023, במסגרתה מסר, כי אינו מכיר את הנאשמת 2, ולא את המשיב וגם לא הזהיר את ב.ב. מפני המשיב, אלא רק הבהיר לו, כי אם לא תהיה "שמירה" ברכוז הכלים, הוא לא ישים את הכלים באתר העבודה (פדויים). ואז, ב.ב. אמר לו שהוא מביא חברת "שמירה".

לשיטת הסנגור, התיאור המדויק המצוטט לעיל, סותר את התזה של המאשימה, שכביכול, נוכח הגעתו של הבדואי, פנה באופן מידי ב.ב. לאחיו ג.ב. והאחרון הזהיר אותו, כי עדיף לו לקחת שירותי שמירה, אחרת ייגרם נזק לכלים.

עוד בהקשר זה נטען, כי פנייתו של ג.ב. לאחיו ב.ב., כי לא יביא את הכלים לשטח היא לגיטימית ומתבקשת, כי לכל אדם חשש באופן כללי לנזק לכלים שמשאיר בשטח ללא שמירה. כך, שהדאגה של האח ג.ב. לכלים שלו הינה טבעית וללא קשר להגעת הבדואי להציע שירותי שמירה באתר. כמו כן, השיח בין האחים היה לפני הגעת הבדואי. ("זה אחרי שאחי גולן...")

עוד נטען, כי האח ג.ב., אישר כי הייתה "שמירה" בפועל באתר בפדויים בין השעות 07:00-16:30, ואף הבחין בשומר ב"בוטקה" כאשר האתר מסוגר בשערים בעת הגעתו לעבודה ובעת סיום העבודה.

עוד בהקשר זה נטען, כי מעדותו של האח ג.ב. עולה, כי אח נוסף שלהם בשם ירון, שכר את שירותיו של המשיב מזה קרוב לשש שנים ולא היו בעיות.

הסנגור הפנה לחלקים הרלוונטיים מהודעת העד ג.ב., אחיו של ב.ב., מיום 12.03.2023, הסותרים לגישתו, את התזה של המאשימה:

ש: האם אתה מכיר את חברת "עין האופק"?

ת: לא.

ש: איך קוראים לחברת השמירה שאחך ב.ב. הביא?

ת: אין לי מושג מה השם של חברת השמירה.

ש: מי היה הבעלים של חברת השמירה?

ת: ב.ב. היה אומר לי עדאל זה הבעלים... אני לא יודע מה השם המלא שלו באמת שלא מכיר ואין לי טלפון שלו... אין לי מושג כיצד ב.ב. יצר קשר עם חברת השמירה.

ש: מי לקח את חברת השמירה של עדאל בכיכר פדויים?

ת: מאיפה אני יודע שאל אותו.

ש: מדוע לקח ב.ב. חברת שמירה בכיכר פדויים?

ת: כי אני אמרתי לו שאם לא תהיה שמירה בריכוז כלים, אני לא שם את הכלים שלי שמה, אז ב.ב. אמר שהוא מביא חברת שמירה.

ש: מי חשבת שיגנוב את הכלים?

ת: בדואים, חסר גנבים במדינה הזאת?

ש: פחדת מבדואי ספציפי?

ת: לא. אני עובד עם בדואים הם קבלני משנה שלי.

ש: האם הייתה שמירה בפועל באתר בכיכר פדויים?

ת: כן. משעה 06:30 עד 16:30-17:00... כאשר היינו מגיעים ומניעים את הכלים השומר היה הולך... השומר היה יושב בקונטנר בתוך הריכוז והשערים סגורים... היה שומר אחד... הייתי רואה את השומר בבוקר כשאני מגיע... לא היו נזקים בכיכר פדויים.

ש: האם היית נוכח מתי שב.ב. דיבר עם עדאל בעניין השמירה?

ת: לא... לשאלתך מה עלות השמירה, אני חושב שזה היה בין 6,000 ל-7,000 לחודש. זה נמשך כארבעה או חמישה חודשים הפרויקט בכיכר פדויים.

ש: האם פגשת או דיברת עם עדאל?

ת: לא.

ש: האם אתה מכיר את נושא הפרוטקשן?

ת: לא מכיר. אף פעם לא פנו אליי לפרוטקשן... לא שילמתי לעדאל שירותי שמירה בכיכר פדויים, כי ב.ב. הביא אותו.

ש: האם היית נוכח בסיטואציה שהגיע אדם והציע שירותי שמירה לאח שלך ב.ב. בכיכר באתר פדויים?

ת: לא. היית נוכח בשטח אבל אף אחד לא פנה לב.ב., כי אם היו פונים אליו הוא היה אומר לי.

ש: באיזה אזורים החברה שלך פועלת?

ת: אופקים, נתיבות, גבעתיים, צוק אריאל, דימונה... חברת השמירה היא תמיד על היזם של הפרויקט באותם אתרים שאני נמצא בהם.

עוד הוסיף הסנגור, כי עדותו של המתלונן ב.ב. באה לאחר שנחקר תחת אזהרה ב"יחידת להב 433", בעבירה של קבלת שירותי שמירה שאין ברשותה רישיון כדן.

עוד בהקשר לעדות המתלונן ב.ב., ביחס למשיב ובני שבטו, נטען, כי מדובר בעדות "מפי השמועה" ומסקנות שנשענות על תחושות והשערות ולא על פי ראיות, ומשכך, אין לתת להם כל משקל אף בשלב הלכאורי של הליך המעצר.

באשר למילים המצוטטות בפיסקה 27 לעובדות כתב האישום: "אם לא במוח אז בכוח" - נטען, כי מדובר בפרשנות של המתלונן ב.ב. ולא אמירה מפיו של השליח, כביכול, מטעם המשיב, וזאת בתשובה לשאלת החוקר:

ש: לא הייתה לך בעיה להגיד לו שלא יספק לך שירותי שמירה?

ת: זו שאלה טובה. כאילו... אולי לא הייתה לי ברירה זו התשובה הכי... כדי להשתיק אותו שלא יעשה לי נזק בכלים... אני בענף 20 שנה וידוע לנו כי תושבי הדרום בכלל שעניין שמירה בכלל ופיתוח אישים... מלווים בעסקאות עם המגזר השני וצריך לקחת בחשבון שיהיה רגע שיבוא איזה משהו שינצל את הכוח שלו ויפעל על מנת להוציא ממך כסף עם לו במוח אז בכוח כמו שהוא אמר לי ולכן השאלה אם הדבר הזה מוכר לך תופעת הפרוטקשן זה הדבר היחיד שמפריע לנו במהלך כל שנות העבודה שלנו הפחד שיבוא מישהו מאחד החמולות ויאיים עליך בדרישה לתשלומים בדרישה לשמירה ואם לא תעשה כך אז יעבוד הצד השני.

עוד בהקשר זה, מחדד הסנגור, כי המתלונן לא הזכיר אמירה זו כאשר נתבקש על ידי החוקר לתאר מה קרה באתר העבודה בשכונת רמות בבאר-שבע. כך גם לשאלת החוקר כיצד נוצר הקשר הראשוני מיום 08.03.2023.

עוד נטען, כי המתלונן עצמו אישר שקיבל שירותי שמירה בשטח בפועל, למעט לילה אחד שסייר במקום ולא הבחין בשומר באתר. מה גם, אין מחלוקת שהמתלונן לא פנה למשיב בתלונה כלשהי, כי לא היה שומר במקום בשלב כלשהו.

עוד בהקשר זה, הפנה הסנגור להודעתו של אחיו של המתלונן, ג.ב., אישר שראה במו עיניו שומר לאורך תקופת העבודה באתר פדויים, דבר שסותר את התיאור שמסר ב.ב., שכביכול בפועל אין שמירה באתרים.

עוד לשיטת הסנגור, הציטוטים הלכאוריים שמובאים בכתב האישום על ידי הקבלנים, הם לא מהווים עבירה של

סחיטה באיומים, אלא מדובר בשיווק לגיטימי ולעיתים שיווק אגרסיבי, כמקובל בענף הרלוונטי.

עוד בהקשר זה נטען, כי גם בהנחה שסייר או שומר ואף אם היה מטעמו של המשיב, שמציע שירותי שמירה או מתבטא באופן מאיים, הרי הדברים לא נאמרו על דעתו ובהסכמתו של המשיב. משכך, אין לייחס משקל לטענה זו, וביתר שאת, משלא נמצא בחומרי החקירה, ולו הודעה אחת של סייר או שומר שעבדו בחברה שבבעלותו של המשיב, התומכת בתזה של המבקשת או לגרסת מי מהמתלוננים, כאשר האחרונים מוסרים הודעות בחלופ ארבע שנים מזיכרונם לאופן נסיבות קבלת שירותי שמירה מהמשיב.

ב. אשר לעבירת הסחיטה באיומים ביחס לקבלן א.ב. (שדרות)

המבקשת הפנתה להודעתו של א.ב. מיום 09.03.2023, שתמציתה כדלקמן: "כשגידרו את השטח **בשדרות** בפרויקט "נאות השקמה", הם, עדאל או מישוה מטעמו "טיילו" שם באזור ופנו למנהל העבודה בשטח, תמיר או יוגב, שעדכן שהגיע שומר שרוצה לשמור. מנהל העבודה נתן לו את מספר הטלפון של אריאל, ואז דיבר איתו עדאל: "אנחנו מספקים שירותי שמירה באזור הזה". נפגשו במשרד של העד, עדאל אמר שזו חברה מסודרת ושם יש גניבה הוא דואג להחזיר.

בהמשך לדברי א.ב., בחודש אוקטובר 2022, התחיל בפרויקט נוסף בשכונת הפארק בבאר-שבע ומיד לאחר שגידר את השטח לעבודה, פנו אליו גורמים שזהותם אינה ידוע לו, והציעו לו "שמירה" על האתר. א.ב. הבהיר, כי הוא מקבל שירותי "שמירה" מהמשיב. מפאת חששו והיכרותו עם תופעת גביית דמי החסות, נאלץ למחר ולחסדיר מול המשיב תשלום לדמי חסות שיכלול גם את האתר בשכונת הפארק בסך כ-6,000 ₪ נוספים לחודש.

עוד לדברי א.ב., במשך סמוך לאתר שכונת הפארק, הקים משרד מכירות והביא למשרד טלוויזיה ששוויה כ-30,000 ₪, וכעבור יומיים הטלוויזיה נגנבה מהמשרד. התקשר אל המשיב וביקש את "עזרתו". המשיב ענה, כי אינו שומר באתר הנוסף. א.ב. הסביר למשיב, כי טרם החלו עבודות באתר זה ובעתיד יסדיר אתו את השמירה ביחס לאתר הנוסף.

עוד לדברי א.ב., באותו היום, החזיר המשיב את הטלוויזיה שנגנבה למשרד א.ב., והמשיב הודיע לו, כי עליו לסגור איתו את השמירה על האתר הנוסף ובפועל, עשה כן.

עוד הפנתה המבקשת להודעת ר.ד. מיום 20.03.2023 - משווק של חברת א.ב. הנ"ל -

לדברי ר.ד. כאשר פתחו את משרד המכירות, כמה ימים לאחר מכן, נגנבה הטלוויזיה. "לא יודע מי גנב וחושד בשומרים באתרים מסביב". באותו היום, שלחו לו תמונה שהטלוויזיה חזרה למשרד. לא יודע מי שלח לו. אין לו את התמונה בנייד, לא יודע לתת פרטים אודות נסיבות החזרת הטלוויזיה.

השגות הסנגור ביחס לאישום הנ"ל, בתמצית

נטען, כי המשיב מסר גרסה, לפיה הפועלים של הקבלן העבירו את הטלויזיה, כי שיפצו את המשרד שלו. הקבלן עצמו א.ב. לא ידע שהפועלים הזיזו את הטלויזיה ומאוחר יותר התברר שנמצאה הטלויזיה באתר (ראה הודעת המשיב מיום 26.3.2023 עמ' 8, 9, 10).

עוד בהקשר זה נטען, כי לא הוגשה תלונה ולא נחקר שום פועל באתר. עוד בהקשר זה נטען, כי המשיב כבר מספק שירותי שמירה גם לאחר הבניה וגם למשרדי המכירות, ולכן הייתה לו אחריות לברר היכן הטלויזיה כאשר פנה אליו א.ב. לעזרה.

תימוכין לגרסת המשיב מוצא הסנגור בהודעת ר.ד. (מנהל משרד המכירות) מיום 20.3.2023, לפיה גילה שהטלויזיה שהגיעה למשרד המכירות והייתה מונחת בצד בתוך קרטון גדול להתקנה - נעלמה. חשד שהייתה פריצה במקום אולם, לאחר בדיקה לא מצאו שום סימני פריצה במשרד. בהמשך בערב קיבל תמונה בווטסאפ למכשיר הטלפון שלו, בה מתועדת הטלויזיה במקומה במשרד. לא יודע מי שלח לו את התמונה. אין לו את התמונה בנייד. לא יודע פרטים אודות נסיבות החזרת הטלויזיה.

עוד נטען, כי בניגוד לטיעוני המאשימה, ר.ד. לא אמר בהודעתו כי: "חשד בשומרים באתרים מסביב" כפי שציינה המבקשת בטיעוניה בכתב.

עוד לטענת הסנגור גם א.ב. בעצמו מסר מספר גרסאות לנסיבות מציאת הטלויזיה... "לא יודע אם עדאל עצמו שם אותה בפנים... לדעתי זה אחד השומרים או משהו שלו... לא שאלתי את עדאל איך חזרה הטלויזיה... לא הגשתי תלונה במשטרה... לשאלתך אני לא יודע מי החזיר בפועל את הטלויזיה אין לי מצלמות אבטחה באתר.

עוד הפנה הסנגור להודעת א.ב. מיום 09.03.2023 במסגרתה מאשר שלא היו דברי איומים מצד המשיב. מאשר שהיה פטרול מטעם חברת השמירה באתרי העבודה. מאשר שהיו חברות שמירה נוספות באזור אבל מאחר וסגר עם המשיב לא התעניין בחברות נוספות...

לשאלתך: אם יכולתי להחליף את חברת השמירה... לא ניסיתי אם זה לא חוקי אני לא יעבוד איתו או שיביא את האישורים הנדרשים...

לשאלתך אם יש לי טענות כלפי השמירה - אני פונה לעדאל ויש לי גם טלפון של השומר. היה לי מקרה בשדרות פעם אחד גנבו פטיש של מחפרון... אני לא יודע מי גנב ... אמרתי לעדאל לתת מענה והוא זיכה אותי על 10,000 ₪ שזה ירד מהחשבון.

באשר לנסיבות מתן שירותי שמירה הן באתר בשדרות והן באתר בבאר-שבע -

הפנה הסנגור להודעת **יוגב זרבייב** - מנהל עבודה בחברה באתר העבודה בנאות השקמה - שדרות מיום 13.3.2023. לדבריו: "כשהגעתי לאתר בבאר-שבע גידרתי את המקום. לאחר מכן מיקמנו את משרד הביצוע, ואז ברגע שהתחלנו להביא ציוד יצרתי קשר עם אריאל שהוא בעלים ומנכ"ל החברה שהוא יעדכן את השומר שהתחלנו פעילות בשטח. אריאל אמר לי תדבר עם השומר בטלפון 054-6671161 (עדאל) - חברת עין האופק - שמירה וניקיון כח אדם. שלחתי להם תמונה שהגיעו תבניות לאתר שישים לב... אני לא מכיר את עדאל חוץ מהטלפון לא ראיתי אותו ואני לא מכיר אותו... השמירה מתבצעת בכל הימים חוץ משעות הפעילות כשהאתר פעיל זה בתחום אחריותה של החברה ומעבר לשעות העבודה ובשבת ובחגים זה על עדאל שמירה".

משכך לשיטת הסנגור, אין בסיס לטענת המבקשת (למתואר בעובדה מס' 35 לעובדות כתב האישום), כי עדאל או מי מטעמו הוא זה שהציע את שירותי השמירה. שכן אריאל מוסר... "פנו למנהל העבודה תמיר או יוגב... לשאלתך לא יודע אם עדאל פנה או מישהו מטעמו". (ראה הודעת א.ב. עמ' 3 שו' 32-33). כך גם תמיר עמר בהודעתו מיום 16.03.2023 לא מאשר פניה של עדאל או מי מטעמו אליו לקבלת שירותי שמירה באתר. כמו כן, מסר, כי אינו מכיר את עדאל ולא את שם החברה שנתנה שירותי שמירה באתר, שכן כל ענייני השמירה מטופלים על ידי אריאל.

ג. באשר לעבירת הסחיטה והאיומים כלפי הקבלן ס.א. - אתר בניה של חברת מגידו בשכונת נח באופקים - חודש דצמבר 2022 - ל.ס.א. כלי עבודה באתר.

ב"כ המבקשת הפנתה להודעת ס.א. מיום 19.03.2023 - יש לו שלושה אתרי עבודה - אופקים, נתיבות ואשדוד.

לדברי ס.א.: "עת שהמתין באתר לגרר, הגיע אליו רכב אבטחה שחור קטן עם צ'קלקה ומדבקות צהובות שרשום עליו חברת אבטחה בלי שם... שאל אותו סייר בדואי בן 20 "מה אתם עושים ומה זה הכלים?" ענה לו - שהוא קבלן של חברת מגידו. אז הוא אמר קח את הטלפון של חברת שמירה, בחור בשם עדאל ותדבר איתו שיהיה לך שמירה מסודרת... הסייר הוסיף: "אנחנו משפחת טראבין שומרים פה ואחראים על השמירות וחייג לעדאל מהטלפון שלו. עדאל שאל בטלפון אם הוא הקבלן, איזה כלים יש וכמה זמן עבודה וקבעו לקפה למחרת. בפועל, לא התקיימה הפגישה.

עוד לדברי ס.א., בתאריך 22.12.2022:

"התקשר אלי אור לוי מנהל פרויקט מגידו ואמר לו יש בעיה עם השמירה על הכלים שלו באתר, וקיים חשש כי הכלים יינזקו או ייגנבו."

עוד מסביר ס.א.:

"אז אמרתי לאור לוי שאני בדרך לאילת לטיול משפחתי וגם אמרתי לו תן לי טלפון של חברת השמירה הוא שלח לי טלפון של אביחי בבית ושל עדאל.

חייגתי לאביחי כמה פעמים ולא היה מענה. חייגתי לעדאל וביקשתי ממנו שלא יעשה נזק לכלים ושישמור על הכלים עד שניפגש. נתתי לו הרגשה שהכל בסדר ושלא יגע בכלים עד שאני אחזור... עדאל אמר לי שהכל בסדר שאני אהיה רגוע".

עוד מוסר ס.א. - "כעבור שעה התקשר אליי אביחי בבי חזר אלי. הסברתי לו שהתקשר אליי אור לוי מנהל הפרויקט ואמר לי קח את הכלים ואז אביחי אמר לי להגיד לעדאל שהכל בסדר שהשמירה של אביחי ולא של עדאל ולאחר מספר דקות שלח לי בוטצאפ אביחי הודעה לשלוח לו את הטלפון של עדאל ואני שלחתי לו".

עוד הפנתה המבקשת לתיאורו של ס.א. אודות תחושותיו כאשר עדאל התקשר אליו הרגיש מפוחד שיפגע בכלים לכן ניסה להתחמק ממנו באופן אלגנטי או לתת לו מצג שישכור את שרותיו לשמור על הכלים.

עוד הפנתה המבקשת להודעת י.א. מיום 20.3.2023 - מפעיל טרקטור של ס.א., שמאשר שהיו גניבות דלק.

השגות הסניגור

לטענת הסניגור, המתואר בעובדות 43-47 לכתב האישום, הינו בבחינת דין ודברים למתן שרותי שמירה על פי פניית ס.א. למשיב, בעקבות חששו של ס.א. לכלי העבודה שלו שנמצאים בשטח האתר העבודה של חברת "מגידו" בשכונת נוח באופקים, בעקבות שיחת הטלפון שקיבל ממנהל הפרויקט אור לוי, שלדבריו, יש בעיה עם השמירה על הכלים שלו באתר וקיים חשש, כי הכלים יינזקו או ייגנבו.

בהקשר זה נטען, כי אתר העבודה נמצא תחת אחריותה של חברת שמירה אחרת בשם אביחי בבאי. בעוד הכלים של ס.א. נמצאים בשטח אתר העבודה לא כלולים בשמירה (ראה לעניין זה הודעת אור לוי מיום 20.03.2023 עמ' 2 - "סיני הוא קבלן פיתוח אני רואה מהטלפון שלי שבחודש דצמבר 2022, שלחתי לו מספר של השומר שלי באתר אביחי בבאי, ואמרתי לו שידבר איתו ויסגור איתו את הנושא של אחסון כלי הצמ"א אצלי באתר כי אני לא לוקח אחריות. אני לא מוכן לקחת אחריות לאף קבלן על הכלים שלו... שאלה למה בכלל דיברת עם סיני על שמירה. תשובה: כל קבלן שמגיע אלי עם כלי צמ"א לאתר עם ציוד מכני הנדסי אני מעדכן אותו שאני לא אחראי על הציוד שלו... אני לא מכיר אדם בשם עדאל וגם לא חברת השמירה עין האופק - נאשמת 2").

עוד בהקשר זה נטען, כי בסופו של יום, לא נערכה התקשרות למתן שירותי שמירה בין המשיב לבין ס.א.. מה גם, אין מחלוקת, גם לדברי ס.א., שלא הייתה שום היכרות קודמת בינו לבין המשיב. מה גם, ס.א. גם לדבריו הוא פנה תחילה לחברת השמירה האחרת של אביחי בבאי ולא למשיב.

עוד בהקשר זה, בניגוד לטיעוני המאשימה, הרי מנהל העבודה וגם ס.א., מאשרים שקיימות חברות שמירה נוספות באזור ובמתחם שלהם נותנת שירותי שמירה חברת "אביחי בבי" עבור חברת "מגידו", שמבצעת עבודות באתר.

עוד מסביר הסניגור, כי כלי העבודה של ס.א. אינם כלולים באחריות שירותי השמירה שנותנת חברת "אביחי בבי", ולכן

ס.א. מצא לנכון להתקשר לחברת "אביחי בבי" לאחר שמנהל העבודה התריע בפניו שקיים חשש לכלים שלו בשטח ואינו מוכן לקחת אחריות על כלים של אחרים.

עוד בהקשר זה נטען, כי רק לאחר שלא היה מענה בטלפון מצדו של נציג חברת "אביחי בבי", התקשר ס.א. למשיב. השיח שהתנהל הינו לגיטימי והמשיב בחקירתו התייחס למקרה ולא הכחיש, כי הייתה לו פניה טלפונית מצד ס.א. לתת לו שירותי שמירה על הכלים שנמצאים באתר חברת "מגידו". מה גם, אישר המשיב בגרסתו, כי התקשר מספר פעמים ואף שלח הודעות, לרבות קוליות, לס.א. באם האחרון עדיין מעוניין בשירותי שמירה מטעמו, ופועל, הקשר לא נמשך.

אשר לאמירה של י.א. (מפעיל טרקטור של ס.א.), כי היו גניבות של דלק. אין שום קשר למשיב במידה והיו גניבות של דלק, שכן הנאשמת 2, לרבות המשיב, לא נותנים שירותי שמירה באתר "מגידו", שכן החברה האחרת בשם "אביחי בבי" מעניקה שמירה.

משכך, לשיטת הסנגור, לא מתקיימות, גם על פי עובדות כתב האישום המתוארות, עבירה כלשהי לא של סחיטה באיומים ולא ניסיון לסחיטה באיומים.

ד. סחיטה באיומים כלפי הקבלן פ.א. - אתר עבודה בבית ספר באופקים

נטען כי בחודש יולי 2021, הגיעו גורמים שזהותם אינה ידועה למאשימה באזור האתר, ואמרו למ.א., מנהל העבודה של פ.א. שישנו אדם ששמו עדאל תראבין, והוא ששומר על האזור. עוד נטען לאור ניסיונו של מ.א. עם תופעת הסחיטה, לקח מהגורמים את מספר הטלפון של המשיב והעבירו לפ.א. כדי שיתקשר עם המשיב. האחרון קבע עם המשיב וסוכם על מתן שירותי שמירה בתמורה לדמי חסות בגובה 6,500 ₪ לחודש.

המבקשת הפנתה להודעת פ.א. מיום 8.3.2023, במסגרתה מוסר בין היתר:

"בחודש יולי 2021 יצר איתנו קשר בחור בשם עדאל ואמר שיש לו חברת שמירה וכוח אדם. הוא הגיע פיזית למנהל העבודה אחיין שלי והם דיברו איתו בטלפון אני זימנתי אותו אלי למשרד וסידרנו את המחיר עבור שרותי סיור ושמירה על בית הספר שלא יגנבו חומרים לבניה..."

לשאלתך מדוע אני צריך שרותי שמירה?... זאת לא שאלה בכלל שום דבר לא יישאר אחר כך כי יש גניבות... גנבו לי פעם באתר ברחובות בפרויקט אחר וגם בראש העין וגם ברעננה...

הפרויקט הסתיים של בניית בית הספר וסיימתי עם עין האופק בחודש 2022 שיצאה חשבונית אחרונה...

לשאלתך אם בדקתי עוד חברות שמירה נוספות... לא בדקתי כי אמרו לי שהוא, עדאל שומר שם באזור של אופקים.

לשאלתך בתור מה הוא הציג את עצמו? בתור חברה שנותנת שרותי שמירה וסיור ואמר שיש לו את כל המסמכים ואמר לי שהוא חברה חוקית... לא אשקר לך לא בדקתי אם יש לו רישיון שמירה...

לשאלתך אם הייתי מרוצה מהשירות שקיבלתי?... את האמת לא נגנב לי דבר... הוא אמר שהוא נותן שמירה בכל האזור ואמר לי אל תדאג לא ייגנב לך דבר ואתם בידיים טובות...

לשאלתך כשעדאל הגיע אלי הרגשתי שאני חייב לקחת את העבודה מולו?... לא חיפשתי אופציות האחיין שלי אמר לי שהוא הגיע אליו... הלכתי אליו מבלי לבדוק חברות אחרות... נכון אני לא יודע את שמות השומרים זה התפקיד של מנהל העבודה... אני בא פעם בשבועיים לשטח ומגיע לשעה שעתיים ואז יוצא".

עוד הפנתה המבקשת לזכ"ד שערכה החוקרת אור רגב - מתארת התנהגות מפוחדת של העד בחקירה כשנשאל על "עין האופק" - הנאשמת 2.

עוד הפנתה המבקשת לזכ"ד נוסף של החוקרת אור רגב מיום 29.03.2023 - ממנו עולה כי העד אינו מעוניין לערוך עימות עם המשיב - "זה לא טוב זה מביא אותי לדברים לא נעימים... לדברים רעים... בבקשה תוציאו אותי מהקטע הזה..."

עוד הפנתה המבקשת לדו"ח תשאול של אוהד עמוס עם מ.א. (האחיין של פ.א.) - לדבריו:

"לפני שהתחילו את העבודה מישהו עבר ליד האתר ואמר שעדאל אחראי על השמירה באזור ולכן נאלצו לקחת את השמירה שלו אחרת הציוד יפגע... כולם יודעים שהוא שולט באזור ולא יתקרב... עוד אמר שאם היה שם שומר מטעמו אולי עדאל היה עושה בעיות".

השגות הסנגור

נטען שעל פי תיאור פ.א. בהודעה שהפנתה אליה המבקשת מיום 08.03.2023 לא מתקיימת שום עבירה פלילית שכן פ.א. ערך הסכם קבלת שירותי שמירה מתוך רצון חופשי ובפועל אישר שקיבל שירות שמירה בהתאם להסכם. עוד אישר לחוקר שיכל לפנות לחברות שמירה אחרות אך לא עשה זאת, שכן יודע שעדאל עובד באזור ונותן שירותי שמירה לעוד קבלנים באזור באופקים. עוד אישר שלא היו איומים לא לפני ולא במהלך תקופת השמירה.

לשיטת הסנגור, גם לאחר שפ.א. בעמ' 7 לחקירה כאשר נחקר תחת אזהרה בגין קבלת שירותי שמירה מחברת שמירה שאין ברשותה רישיון כדן, המשיך לומר שלא היו עליו איומים ואם היו בוודאי שהיה פונה למשטרה.

עוד בהקשר זה, השיב לשאלת החוקר פ.א., כי הוא נדרש לשירותי שמירה אחרת תהיה גניבת ציוד וונדליזם כמו שקורה באתרי עבודה בהם ביצע עבודות (ראש העין, רעננה, רחובות).

באשר לדוח התשאול שערך אוהד עמוס עם האחיין של פ.א. - מ.א. - הפנה הסנגור לחקירתו של מ.א. מיום 12.03.2023, במסגרתה מסר:

ש: אותם אנשים שדיברו איתך על עדאל הם עברו ברכבים? ברגל?... דיברתם בערבית או בעברית?... זה שהביא לך את הטלפון של עדאל מאיזה מוצא הוא.

ת: דיברנו בעברית... הוא ממוצא יהודי. (עמ' 3, שורות 79-86)

לשיטת הסנגור, תוכן דוח התשאול לא מתיישב עם עדותו של מ.א., וגם לא מתיישב עם התזה של המאשימה במקרה זה, כי מי מטעמו של המשיב (הגיעו גורמים שזהותם אינה ידועה למאשימה לאזור האתר - סעיף 51 לעובדות כתב האישום). מ.א. אמר מפורשות שהאדם שמסר לו את מספר הטלפון הינו ממוצא יהודי ודיבר בעברית. במקום אחר, מ.א. מסר, ששמע מקבלנים אחרים ופועלים באתרי העבודה, כי המשיב שומר באזור.

ה. סחיטה באיומים כלפי הקבלן ש.ש. - בין השנים 2017-2018 - אתר בניה במתחם הכלניות בבאר-שבע

נטען בתמצית, כי בתחילת העבודות באתר, בחודש פברואר 2017, הגיע המשיב לאתר ביחד עם אחר, שזהותו אינה ידועה למאשימה, הציג עצמו כעדאל תראבין, ואמר לש.ש. "אנחנו פה חברת השמירה, שומרים בכל האזור." כן הבהיר המשיב לש.ש., כי לא ניתן להתקשר באזור עם חברת שמירה אחרת, והציע לש.ש. את שירותי השמירה שלו. כתוצאה מהחשש והאימה שהטיל המשיב על ש.ש., האחרון ערך הסכם קבלת שמירה עבור שני שומרים.

ב"כ המבקשת הפנתה לעדות ש.ש. מיום 23.03.2023. להלן בתמצית מסר ש.ש. -

מפברואר 2017 עד פברואר 2018 בערך שנה... עוד לפני שהתחלנו כבר פגשנו את חברת השמירה... י.ע. פוליש (הנאשמת 2)... לא זוכר מי הבעלים בזמנו מי שהציג את עצמו שהוא הבעלים/האחראי קוראים לו עדאל תראבין אני חושב שהוא שייך למשפחת תראבין אני חושב.

לשאלת החוקר: האם עדאל העביר לך את המסר שמתחם כלניות זה טריטוריית השמירה שלו ורק הוא ישמור שם?

ת: כן. זה רק הוא ואף אחד לא יכול להיכנס למקום הזה.

ש: מה הרגשת והבנת שאמר לך את זה?

ת: הרגשתי שאני שבוי שלו ואני חייב רק אותו למעשה, אחרת אני מצפה שיהיו גניבות ונזקים באתר... שילמתי תמורת חשבונות... היו שומרים בפועל אבל לא באופן קבוע ראיתי אותם...

ש: היו לכם בעיות באתר?

ת: היה לי איזשהו סכסוך עם אחד הקבלנים שהקבלן בא בלילה ולקח את הציוד מהאתר ולמעשה חברת השמירה לא מנעה את זה, הקבלן בסוף הודה שהוא גנב.

ש: פנית לעדאל?

ת: לא. זה לא יעזור כי אני גם יודע שזה הקבלן אז פתרתי את זה בדרכים אחרות... זה לא יעזור אני משלם ואין ברירה...

מניסיוני אני מכיר שחברות שמירה רק לוקחות כסף סוג של מס לא יודע אם פרוטקשן... בכל פרויקט מסוג זה אני יודע מראש שיפול עלי שומר/חברת שמירה שאני צריך לשכור כדי שלא יהיו גניבות או בעיות באתר ואני מכניס את זה לתקציב כחלק מההוצאות... כן חברת השמירה של עדאל שומרת בכל מתחם כלניות ככה הוא אמר... הוא לא בא אליי במילה של סחיטה אבל הסביר לי שהוא הבוס של כל המתחם ורק הוא שומר במקום הזה ואני מבין שאי אפשר להביא מישהו אחר. אני תמיד אומר שיש שמירה באתר יש גניבות ושאינן שמירה אין גניבות.

ש: אז למעשה אתה אומר שהוכרחת לקחת את השמירה של עדאל בכל התקופה באתר כלניות ולא הייתה לך כל אפשרות לסרב לו?

ת: כן, לא מתוך איום אבל מתוך הבנה שאני חייב אותו אחרת יהיה לי נזקים.

ש: אני מבין מדברך שלא היה איום מפורש מעדאל או מטעמו באותה פגישה ראשונה באתר, אבל מהדברים שעדאל אמר לך באותה פגישה, שהוא אחראי ה"שומר על האתר", הבנת שאין לך שום ברירה ואתה חייב לשכור את שירותי השמירה שלו אחרת יבולע לך?

ת: כן... בכל מקרה הייתי חייב חברת שמירה בגלל שככה הענף מתנהל שתמיד בכל אתר בניה חייב להיות חברת שמירה כי זה חלק מההוצאות הפרויקט.

ש: אבל זה לא מה ששאלתי. תוכל לענות לי יותר ממוקד לשאלה, אתה רוצה שאחזור על השאלה?

ת: תחזור.

ש: אז ממה שאני הבנתי עד עכשיו, אתה למעשה היית "אנוס" ולא הייתה לך שום ברירה או אפשרות להחליט באופן עצמאי אם להעסיק את חברת השמירה של עדאל או חברת שמירה אחרת... והיית חייב לשכור את שירותי עדאל?

ת: מאחר והוא נוכח במקום והוא כבר טוען שהוא האחראי על כל המתחם אז אין לי שום ברירה אחרת וכמובן חייב להסכים... לא אף חברה מעולם לא הציגה לי רישיון שמירה.

ש: מה זה אומר לך השם תראבין?

ת: זה מוכר כאחד השבטים של הנגב, קשורים להכל...

ש: מה זה אומר להכל?

ת: זה אומר... אין לי עם עדאל היכרות אישית אבל תראבין זה שם מוכר בתקשורת כפלילי ובעיות.

ש: באיזה טון הוא פנה אליך?

ת: רגיל לא מאיים ולא כלום.

ש: היית צריך שמירה באתר בכלניות?

ת: תקשיב, בכל אתר בניה ידוע שחייבים שומר אחרת יבואו יגנבו ציוד ודברים מהאתר ויעשו נזקים כך שזה לא נתון לשיקול אם אני רוצה או לא, אני חייב ולכן התחלתי לדבר אתו מסחרי, כמה כסף הוא רוצה.

ש: למה לא הבאת שומר מטעמך ולקחת את החברה של עדאל?

ת: כי הוא אמר לי שהוא אחראי על כל המתחם הוא השומר פה ואי אפשר להביא מישהו אחר זה רק יצור בלגן בין חברות השמירה...

עוד נטען, כי כאשר ש.ש. נתבקש לערוך עימות עם המשיב השיב: "מעדיף שלא להתעמת עם עדאל, הרגשה לא טובה, לא נעים לבוא ולהגיד לאדם שלקחתי אותך בדלית ברירה והיית חייב אותך, חושש שיקרה לו משהו, כשאומר חברת שמירה הכוונה לאנשים שבדרך כלל נראים מפוקפקים".

השגות הסנגור

לשיטת הסנגור מנגד, נטען, כי אין בעובדות המתוארות על ידי המאשימה, דבר איומים או סחיטה כלפי ש.ש., שכן האחרון אישר בפני החוקר, כי המשיב פנה בטון רגיל ולא מאיים ולא כלום. עוד הסביר, כי בכל אתר בניה כאשר אין שמירה יש גניבות. אשר להסברו מדוע בחר בשירותי המשיב, השיב, "לוקחים את מי שבא בכדי לא ליצור בלגן בין החברות." משמע, היה מבחר בפני ש.ש.

עוד אישר ש.ש., כי הייתה שמירה במקום עד אור הבוקר. עוד הסביר, כי בגלל ניסיון העבר, לקח את המשיב, לא בגלל שהמשיב איים עליו... לקח שמירה מתוך הבנה שיהיו לו נזקים אם לא ייקח, אבל לא מתוך איום... בכל מקרה, היה חייב חברת שמירה בגלל שככה הענף מתנהל ולא דווקא המשיב... העיקר שיפנו אליו, כי ככה זה הנוהג (ראה עמ' 1, שורה 15, עמ' 2 שורה 18, עמ' 2 שורה 18, עמ' 2 שורה 25, עמ' 4 שורה 32, עמ' 5 שורה 23, עמ' 6 שורה 27, עמ' 7 שורה 1, עמ' 7 שורה 27).

באשר להרגשה הלא טובה שמתבטאת בכעס - הכוונה הכעס על המצב בדרום ולא מפני המשיב.

ו. סחיטה באיומים כלפי הקבלן מ.א. - מחודש מרץ 2019 - מושב בית הגדי

ב"כ המבקשת הפנתה להודעת מ.א. מיום 23.03.2023 -

נטען, כי מ.א. הוא קבלן חברת בניה. החל מחודש מרץ 2019 עבד עם מ.א. קבלן נוסף במושב בית הגדי. בתחילת העבודות הגיע לאתר עם כלים, ובחלוף מספר שבועות, במועד שאינו ידוע במדויק למאשימה, נגנבו מהאתר שני מחשבים של מחפריים. מספר ימים אחרי הגניבה, במועד שאינו ידוע למאשימה, הגיע המשיב אל האתר, הציג עצמו כבן לשבט תראבין, והציע למ.א. כי ישמור עבורו על האתר. בו ביום העביר המשיב חוזה אל מ.א. והציב שומר באתר בתמורה ל-7,000 ₪ לחודש - נוכח האימה שהטיל המשיב על מ.א. ונוכח ניסיונו הארוך של מ.א. עם תופעת גביית דמי החסות והמוניטין השלילי של המשיב, נאלץ מ.א. להתקשר עם המשיב ולקבל ממנו שירותי שמירה.

עוד לטענת המבקשת, משהתקשרה החוקרת למ.א. כדי להסביר לו, כי המשיב מעוניין לבצע עימות מולו, השיב שלא מעוניין לבצע מולו, בטענה, כי לא מעוניין להסתבך אתו.

עוד הפנתה המבקשת להודעת ס.א. מיום 23.03.2023 - בעלים של חברה שמשכירה כלים עם מפעיל. לדבריו, בשנת 2019 עבד במושבים ליד ירוחם, השמירה מבוצעת דרך הקבלנים. עוד לדבריו, בחודש מרץ 2019, בבית הגדי, גנבו לו את המערכות של שני באגרים - מחשב ומסך קדמי. לדבריו, לא ראה שומר באתר, התריע למ.א. שהסביר שיש מצלמות ובעל הבית הסמוך שמר באמצעותם. עוד לדבריו, יום אחד בבוקר המפעילים ראו שהכל חתוך, נזק של 110,000 ₪. הגיש תלונה, תיקן וקנה חלקים לפירוק וחיידש, הביטוח לא כיסה. עוד לדבריו, אחרי גניבת הבאגרים, מ.א. הביא חברת שמירה עם שומר בדואי, לא יודע איזה.

עוד הפנתה המבקשת להודעת ש.א. מיום 21.03.2023 - מנהל בחברת בניה -

מסר בחקירתו, כי הנאשמת 2 סיפקה שירותי שמירה באתר בית הגדי בין חודש ספטמבר 2019 לאוגוסט 2020. לדבריו, מנהלי העבודה בשטח הם אלו שממליצים על חברת השמירה הכי מתאימה שיש לה את היכולת והמוניטין לביצוע העבודה. עוד מסר, כי משרדו של המשיב העביר את כל האישורים. עוד מסר, כי לא ידע שלנאשמת 2 אין רישיון שמירה ואם היה יודע זאת, לא היה מתקשר איתה בחוזה. עוד ציין, כי ענף השמירה נשלט ברובו על ידי בדואים, וזה טוב לעשות הסכם עם חברות אבטחה הנשלטות על ידי בדואים, כי אם לא תעשה איתם הסכם, יהיו לך יותר גניבות. הגנבים הפוטנציאליים נרתעים לבצע את הגניבה כאשר בראש החברות והשומרים הם בדואים. חברות השמירה נשלטות על ידי השבטים או המשפחות הנמצאים באזור הפרויקט. לדבריו, יודע כי משפחת תראבין היא חמולה גדולה ואם הוא ייקח את שירותי האבטחה שלהם, לא יהיו גניבות, שכן השם תראבין מרתיע גנבים.

השגות הסנגור

לטענת הסנגור, מנהל העבודה ש.א., אומר שהגניבה הייתה בינואר 2021, כשהמשיב כבר היה שומר באתר ולא כפי שנטען בכתב האישום, שהגניבה הייתה לפני שהוא נתן שירותי שמירה באתר.

עוד נטען, כי המשיב לא הציג עצמו כבן לשבט תראבין. זה לא נכון, אין אמירה כזו. בהקשר זה, הפנה הסנגור לעדות מ.א. מיום 23.03.2023, עמ' 1:

"כאשר עבדנו במושב בית הגדי בערך בשנת 2019... פנה אליי עדאל והציע לשמור באתר... אני הגעתי... הגעתי לשטח עם ציוד של שופל ומחפרון... לאחר חודש ימים הגיע קבלן נוסף שאני חיברתי אותו עם חברת "סילס" בשם סולימאן אבו עראב והוא הגיע לשטח עם באגר. את הכלים השארנו בשטח בבית הגדי וכעבור שבועיים לערך, נגנב מחשב של הבאגר של סולימאן. לראשונה הגיע אדם בשם עדאל מחברת השמירה "עין האופק" והציע לשמור על הכלים. זה היה יומיים לאחר הגניבה של המחשב של הבאגר של סולימאן. אמרתי לעדאל, אם אני זוכר את שמו נכון, כי צריך שמירה וכי הוא יעביר את המסמכים של החברה שלו למשרד של חברת "סילס". עדאל מסר לי את מספר הטלפון שלו ובאותו יום אני התקשרתי לבעלים של חברת "סילס הנדסה". אמרתי לאמיר ולשלומי, כי צריך שמירה באתר וסיפרתי להם שהגיע בחור בשם עדאל והציע לשמור. אמיר אמר לי שאין בעיה. עדאל שלח את המסמכים למשרד ובאותו היום אישרו את ההסכם

ובאותו יום עדאל הציב שומר באתר...".

לשאלתך: סולימאן כן הגיש תלונה בגין המחשבים של הבאגר.

לשאלתך: מי החזיר את המחשב של הבאגר, לא יודע... לפני הגניבה לא הייתי לוקח שמירה על הכלים באתר... עדאל ראה אותי באתר ושאל אותי אם אנחנו רוצים שמירה ואמרתי לו כן. חיפשנו מי שישמור אחרי שהייתה הגניבה... השומר מגיע משעה 16:00 עד השעה 07:00 ונמצא קבוע באתר... שם השומר באתר סאגר לא יודע שם משפחה.

לשאלתך האם אני המלצתי לחברת "סילס הנדסה" לקחת את חברת "עין האופק" כחברת שמירה באתר עין הגדי, אני משיב כן. אני הבאתי את הטלפון של עדאל לשלומי לצורך התקשרות עם החברה בעניין השמירה.

לשאלתך האם אני יודע מה שם משפחתו של עדאל, אני משיב בשלילה.

ש: אתה יודע איפה עדאל גר?

ת: אזור תראבין ממה שאני מבין... לשאלתך באותו יום עדאל אמר לי שהוא מתראבין.

ש: מה אתה יודע על משפחת תראבין?

ת: לא יודע כלום.

ש: שאתה שומע את השם תראבין, מה זה אומר מבחינתך, כשאנחנו מתייחסים למציאות של אתרי הבנייה והשמירה בדרום?

ת: כפר של תראבין ואני לא מתעסק איתם אני גר בערערה ואני לא מתעסק עם תראבין ולא עם אף אחד.

ש: למה, אנשי השבט האלה מפחידים אותך או שאתה חושש מהם?

ת: אין לי מה להגיד להם, אין לי קשר איתם למה להתעסק איתם... לא הכרתי את עדאל לפני ולא את חברת האופק, כן רציתי שיהיה שומר באתר על הכלים.

ש: ברגע שעדאל הגיע והציג את עצמו ואחרי שכבר בוצעה גניבה של מחשב מהבאגר, הייתה לך אופציה בכלל לא לקחת שמירה של עדאל או לבחון חברות שמירה אחרות?

ת: הייתי זקוק לשומר כדי שלא יהיו גניבות ולכן ברגע שהוא הגיע אמרתי אני יסגור איתו כי אין לי ברירה אחרת, אחרת יהיו עוד גניבות ונזקים, הגניבות והנזק גורם לעבודה לא להתקדם אז חל עיכוב בפרויקט לכן עדיף לסגור שמירה.

ש: למה לדעתך אף אחד לא הגיע אליך לשטח והציע לך שומר חוץ מעדאל שהגיע אחרי אירוע הגניבה?

ת: אני לא יודע. הוא קרוב לשם גר. כפר תראבין קרובים לבית הגדי... אחרי שסוגרים עם בן אדם אי אפשר לשנות.

ש: אתה יודע או מכיר את החלוקת אזורים של הראיסים בתחום השמירה?

ת: אני לא מכיר יש שומר מקומי והוא שומר.

ש: ספר לי מה היו המילים המדויקות של עדאל כאשר הציע את השמירה?

ת: שאל אם אני רוצה שומר וזהו.

ש: האם עדאל אמר משהו על השמירה במקום האם אמר הוא השומר של המקום/האזור? ת: לא, לא אמר לי.

באשר להודעת סולימאן אבו עראר - הפנה הסנגור להודעתו מיום 23.03.2023. לדברי סולימאן, "לא זוכר מי שמר על הכלים... לא שילם סתם... אם לא היו גונבים לא היה צריך שומר. תשלום איננו סתם, התשלום מבטיח פיצוי אם גונבים... יש מצלמות מאחורי הבית שמסקיפים על האתר... אנחנו צפינו במצלמות ראינו אבל לא ראינו את הפנים שלהם של הגנבים..."

עוד הפנה הסנגור להודעת אמיר סילס מיום 23.03.2023 - קבלן עבודות עפר - לדבריו, פעם ראשונה שומע על חברת "עין האופק" ורק מהחקירה בשבועיים האחרונים. לדבריו, מוסבח מביא חברה ושלמי מאשר. לא יודע מי הבעלים של "עין האופק". עוד לדבריו, בארבע פרויקטים יש חברת שמירה, אבל לא הנאשמת 2... לא צריך הסבר למה חברת שמירה שמים כלים זה צריך שמירה בשביל הביטוח.

עוד הפנה הסנגור להודעת ש.א. מיום 21.03.2023 - אליה הפנתה המבקשת (חברת "סילס" בית הגדי) -

"לשאלתך: את החברה לשירותי שמירה מוצאים מנהלי העבודה בשטח מפה לאוזן... אולי היו הצעות מחברות אחרות... אבל עדאל היה המומלץ והנבחר... אתה יכול לקחת חשבון אחרת כי זה שוק חופשי. מחליטים לפי המלצות, חוות דעת ומחיר... הייתה שמירה במקום... למיטב זיכרוננו לא נפגש עם המשיב... מקבלים את ההחלטה עם מנהלי החברה... לא הכריחו אותו לקחת את עדאל... אין סיבה לפחד משבט תראבין... לא מפחד מעדאל." (ראה ע' 1, שורה 7, שורה 9, שורה 21. עמ' 2 שורה 26, 28, 57. עמ' 3 שורה 60, 64, 69, 71. עמ' 5 שורה 132, 134, 138, 151. עמ' 6 שורה 168, 175, 185, 200, עמ' 7 שורה 202).

לשיטת הסנגור, המבקשת בחרה להפנות לחלקים מסוימים בעדות ולא לכלל הודעת המשיב, כפי שהפנה בעצמו. עוד בהקשר זה נטען, כי הייתה אופציה לבחור חברות שמירה אחרות. עוד לטענת הסנגור, ניתן להבין מדברי העד, כי שירותי השמירה שנותן המשיב היו מומלצים על ידי מנהלי העבודה בשטח ולא מפני כורח או איום מסוג כלשהו.

ז. סחיטה באיומים כלפי ש.א. - בעלים של חניון אוטובוסים ברחוב נפחא בבאר-שבע - חודש מאי שנת 2014

בתמצית נטען, כי הגיעו אל החניון נציגים של המשיב, שזהותם אינה ידועה למאשימה, והציעו שירותי שמירה לש.א. מטעם המשיב. בשל חששו של האחרון, קיבל מיד את "הצעת" נציגי המשיב בחיוב והמשיב הציב שומר באתר תמורת 6,530 ₪ לחודש.

עוד נטען, כי בחודש נובמבר 2015, פתחה החברה משרדים ברחוב יהודה הנחתום בבאר-שבע, ולנוכח תופעת דמי החסות, וחלוקת אזורי השמירה, הבין ש.א. כי אין לו ברירה אלא לקבל שירותי שמירה מהגורם ששולט בטריטוריה. ולפיכך, התקשר עם המשיב בהסכם שמירה נוסף - באתר זה שמר המשיב עד לחודש פברואר 2019.

ב"כ המבקשת הפנתה להודעת ש.א. מיום 15.03.2023 (בנו של הבעלים של החברה) -

לשאלתך: מה הקשר שלי לחברת "עין האופק"?

ת: נטו שירותי שמירה במתחם של האחזקות ברחוב יצחק נפחא. יש שם חניון של אוטובוסים ומשרדים. הם שומרים על כל הרחוב לדעתי. אנחנו קנינו מבזק עת המתחם לפני שבע שנים בערך, ואז קיבלנו ירושה את חברת "עין האופק". היה לנו בעבר מתחם בדרך חברון בבאר-שבע ושם הייתה לנו משפחה בדואית אחרת שפיקחה על המקום, משפחת אלעסאם וחשבנו להמשיך איתה במתחם החדש אך מאחר ויש את ענין הסימונים בבאר שבע ויש את החלוקה אז לא היה ניתן... חשוב לי שתדע שמעולם לא היה לנו עם עדאל (המשיב) איזושהי בעיה או איומים או דיבור מיותר, כי אני חושב שהוא יודע מה קורה הוא מבין שאנחנו משלמים בזמן ואנחנו בסדר... כל יום מגיע שומר מטעמו למתחם מהשעה 06:00 עד 18:00.

ש: מי הבעלים של חברת "עין האופק"?

ת: עדאל אני חושב.

ש: מה שם המשפחה שלו?

ת: תראבין נראה לי... אנחנו בקשר איתו מיום הרכישה מלפני שמונה שנים.

ש: אתם בכלל הייתם צריכים שירותי שמירה למתחם שלכם?

ת: כן, עד לפני שנתיים היינו בעלים של חברת אוטובוסים "המוביל הדרומי צביקה" והאוטובוסים חנו בלילה בחניון והיינו צריכים אבטחה. גם היום החברה שקנתה מאיתנו את החברה מחנה את האוטובוסים בחניון אבל הם לא משלמים לעדאל, אנחנו משלמים ל"עין האופק", אנחנו מספקים להם שירותי חניה.

ש: ניסית לשכור שירותי שמירה של חברה אחרת?

ת: לא.

ש: למה לא?

ת: כי אנחנו מכירים את המציאות המקומית... ידוע שבבאר-שבע השמירה נעשית על ידי הבדואים...

ש: אז ממה שאני מבין ממך לא הייתה לך ברירה לשכור את שירותי השמירה של עדאל כיוון שאם היית מסרב היו נגרמים נזקים אתה מאשר?

ת: כן. אבל אני לא רוצה להגיד שהנזקים היו נגרמים על ידי עדאל.

ש: נגיד לו עדאל גורם את הנזק, אבל מישהו מטעמו היה גורם את הנזקים.

ת: לא יודע להגיד לך אבל זאת הערכה.

ש: למעשה מה שאתם עשיתם זה הקדמתם תרופה למכה ושכרתם את שירותי השמירה של עדאל על מנת שלא ייגרמו לכם נזקים, תגובתך.

ת: כן, כמו כל מקום בבאר-שבע, ששוכרים שירותי שמירה.

ש: יכולת לקחת חברת שמירה אחרת מלבד עדאל?

ת: אני מאמין שכן אבל אני לא יודע אם אותה חברה הייתה מוכנה להגיע ולעבוד באזור.

ש: סיפרת שבהתחלה אנשים מטעמו של עדאל אמרו לך "אם אתם צריכים שמירה אנחנו פה" ספר לי מה הבנת באותו רגע שאמרו לך את המשפט הזה.

ת: לא מתרגש מזה, אנחנו מבינים ומכירים את הנורמה הזאת, שאתה מחזיק מקום בבאר-שבע כבעל עסק פרטי אתה לוקח בחשבון שחלק מההוצאות שלך זה עבור הדברים האלה.

ש: אם לא הייתי לוקח את עדאל להיות השומר שלך מה היה קורה?

ת: לא שלא היה קורה כלום או שהיה נגרמים נזקים. זה הימור שלא רציתי לקחת. חשוב לי שתבין שיש שמירה בפועל ויש אדם ששומר זה לא פיקציה.

ש: באיזו נימה הוא פנה אליך?

ת: לא זוכר אם אנחנו פנינו אליו לאור מה שהכרנו או שהם פנו אלינו אבל זה היה ברוח טובה ולא הייתה נימה של איום או משהו בסגנון.

ש: אם היית יודע שלעדאל אין רישיון שמירה כחוק הייתה שוכר את שירותיו?

ת: כן.

ש: למה?

ת: מכוח הנסיבות שפירטנו. אני חושב שהם יודעים לדבר את השפה שצריך אל מול הוונדליזם שקורה. הם יודעים שאף אחד לא יכנס להם לטריטוריה אבל היה שומר במתחם היו אפס ניסיונות פריצה במהלך כל השנים.

ש: אתה יודע שגם להכריח בעלי עסקים לשכור שירותי שמירה עם גורם ספציפי זה גם נקרא סחיטה?

ת: אנחנו לא רואים בזה סחיטה אלא נורמה קיימת בבאר-שבע.

ש: אתה חושש מעדאל?

ת: אני לא רוצה להגיב... רוצה להאמין שלא צריך לחשוש ממנו. לא רוצה בעיות עם אף אחד, לא להתעסק עם אף אחד... כל התשלומים נעשו תמורת חשבוניות באופן מסודר... זה דיגיטלי מוגש במחשב...

ש: מה הבנת שיקרה אם לא תיקח אותו?

ת: לא היה לי איתו אף פעם מילים מיותרות או אימים או איזה מצג שווא אבל הבנתי שאם לא אשכור את השירותים ממנו יתכן ואסבול מבעיות במתחם ולא דווקא ממנו אלא מהפריצות שקיימות...

השגות הסנגור

נטען, כי גם לדברי ש.א., מדובר בחניון אוטובוסים שהשמירה עברה בירושה מהחברה הקודמת לחברה שבבעלות אביו. העיד שלא היו אימים או אמירות המלמדות על סחיטה, מאשר שהייתה שמירה במקום וזאת לא פיקציה.

לשיטת הסנגור, בעמ' 3, שורה 19 - החוקר מנסה מניפולציה, שכביכול ש.א. נזקק למשיב בכדי להימנע מנזקים על ידי המשיב והעד משיב שנזקק לשמירה אבל לא רוצה להגיד שהנזקים היו נגרמים (לשון עתיד), על ידי המשיב.

עוד לדברי ש.א., מאמין שיכול היה לקחת חברה אחרת, אבל לא יודע להגיד אם חברה אחרת הייתה מוכנה להיכנס לאזור. עוד לדבריו, העדיף להישאר עם החברה הקיימת. עוד מתאר שהמשיב מצליח לספק שמירה על הטריטוריה שלו... מאשר שלא היו להם פריצות ונזקים באתרים והם פנו למשיב שישמור עבורם על אתר נוסף. עוד לדבריו, לא חשש מהמשיב ולא צריך לחשוש.

עוד הפנה הסנגור לעדות הנוספת שנגבתה מש.א. מיום 29.03.2023 - שם מוסר, כי לא זוכר מי פנה למי. זוכר שחיפש מי שומר בסביבה. מאשר, כי באתר השני פנה למשיב. עוד לדבריו, לדעתו סלמאן השומר ולא תראבין. עוד לדבריו, אם מבקשים תוספת אחרי חמש שנים, זה מגיע לו.

עוד הפנה הסנגור להודעת ש.א. מיום 28.04.2022 - "קורא לשירותי השמירה פרוטקשן, שומר על חשבוניות - למה חברת שמירה אחרת לא נותנת חשבונית... עוד מספר על הכלבייה שברשותם בעמק שרה ולא קשור למשיב... מאשר שיש שומר במתחם בבוטקה... השמירה נותנת לו שקט מפני פריצות וונדליזם, לא מציין ממי". (ראה עמ' 6 שורה 185)

לשיטת הסנגור, דברי ש.א. בשלושת ההודעות שמסר, לא מתיישבות עם התזה של המאשימה לאופן נסיבות קבלת שירותי השמירה מטעם המשיב ונאשמת 2 וגם לא עם תיאור המאשימה, שכביכול, לא הייתה שמירה בפועל.

עוד נטען, כי ש.א. השיב לחוקר, כי הוא נזקק לשירותי שמירה כשירות מתבקש לחניון אוטובוסים ולא מפני פנייה של המשיב למתן שירותי שמירה. מה גם, קיבל את שירותי השמירה של המשיב בירושה מהחברה הקודמת.

באשר לדברי ש.א. לאווירה במחוז הדרום - מדובר בתיאור כללי על התופעה ולא ספציפית על המשיב. להפך. ככל שנוגע למשיב, הוא תיאר אותו באופן חיובי, לרבות השירות שקיבל ממנו, ואף שכר את שירותיו לאתר נוסף.

ח. סחיטה באיומים כלפי ע.מ. - עובד בחברת צנרת - שדרות - חודש דצמבר 2021

בתמצית נטען, כי עובד חברת הצנרת ע.מ. ביצע בחודש דצמבר 2021, עבודות בשכונת בוסתנים בעיר שדרות. קבלנים נוספים שעבדו באותו האתר, הפנו אותו לקבל שירותי שמירה מהמשיב.

לטענת המבקשת, ניסיונו הארוך של ע.מ. עם גביית דמי חסות והמוניטין השלילי של המשיב, עוררו חשד והטילו אימה עליו ועל כן, לא הייתה לו ברירה אלא להתקשר עם המשיב ולקבל ממנו שירותי שמירה - דמי חסות, בסך של 7,000 ₪ לחודש, שאם לא כן, הציוד שלו ייפגע.

ב"כ המבקשת הפנתה להודעת ע.מ. מיום 06.03.2023 - לדבריו:

"עין האופק" עבד איתנו בשכונת בוסתנים בשדרות, ואחיו/בן דודו, מנהל העבודה, שאל את הקבלנים שהיו באתר מי שמר להם וביקש שישמרו לו גם. קיבלו שירות מהם מחודש דצמבר 2021 ועד חודש אוקטובר 2022. מאשר שהשומר היה באתר בבוטקה... לשומר קראו עלי ולבעל הבית עדאל אלטורבני... הביטוח מחייב שמירה על הציוד... מנהל העבודה דיבר עם עדאל ועמד איתו בקשר וחתמו על החוזה..."

לשאלת החוקר: האם אתה יכול לקחת חברת שמירה אחרת באתר בשדרות?

ת: כן. אם מישהו אחר היה מכיר חברה אחרת, היית לוקח חברה אחרת?

ש: מדוע דווקא "עין האופק" מספקת שירותי שמירה באתר בשדרות ולא חברת שמירה אחרת?

ת: אתה שואל אותי?

ש: כן, אתה הרי עבדת שם.

ת: עבדתי, אבל אני לא יודע.

ש: האם קיבלת מסרים כלשהם שאתה צריך שמירה באתר?

ת: לא. אנחנו דורשים את זה מהם. באתי לשטח שם וכבר היו שתי חברות אחרות, ואמרו לאיוב שהשומר של עדאל הוא שומר גם על הציוד שלהם. מדובר בחברות "עוז הדרום" ו"אלקוש בע"מ".

ש: אמרת לי עכשיו ששוחחנו שלא הייתה לך ברירה ובכל מקרה היית משלם כי הוא השומר באזור ואין אופציה אחרת האם ככה?

ת: לא הייתה לי אופציה אחרת.

ש: האם בעבר נגרם לך נזק באתר בשדרות?

ת: גנבו פעם אחת שני פנסים והשומר החזיר אותם.

ש: השומר החזיר אותם, איך הוא ידע מאיפה להחזיר אותם?

ת: לא יודע. אמר לאיוב "תן לי שעתיים אני יחזיר אותם".

השגות הסנגור

הסנגור הפנה גם הוא להודעת ע.מ. מיום 06.03.2023, עמ' 3, שורה 20 - שם נשאל על האתרים ופתאום מדבר על "עין האופק". עוד נטען, כי ע.מ. אישר, כי קיבלו שירותי שמירה בפועל, לשומר הייתה בוטקה. מאשר, כי אם היה מקבל המלצה על חברה אחרת, היה לוקח חברה אחרת. מאשר, כי לא קיבל מסרים שליליים והוא זה שדרש את השמירה.

עוד לשיטת ב"כ המשיב, רק כאשר מתחלפים החוקרים - נכנס רפ"ק הרפז, פתאום החשוד אמר לו שאין לו ברירה אלא לקבל את השמירה מהמשיב ואם לא, היו עושים לו "בית ספר". לשיטת הסנגור, כנראה כאשר החוקרים מנסים "להלבין" את העדות, החשוד שותק. עוד מאשר, שאם ידע שאין רישיונות לחברה, לא היה לוקח את השמירה.

לשיטת הסנגור, התנהלות זו של היחידה החוקרת חוזרת על עצמה עם נחקרים אחרים שלא "מספקים את הסחורה" לחוקרים. עוד בהקשר זה נטען, כי תשובות הנחקרים פתאום משתנות לאחר שמוזהרים כנחקרים תחת אזהרה בעבירה של קבלת שירותי שמירה מחברת שמירה שאין לה רישיון שמירה כדין. בהקשר זה, בולט, לשיטת הסנגור, כי הנחקרים מתחילים לחשוש ורוצים לסיים את החקירה באופן שמאשרים את הניסיונות של החוקר, שכביכול לא הייתה להם ברירה מחשש מפני המשיב אם לא ישכרו את שירותיו (ראה עמ' 3, שורה 20, שורות 21, שורה 29, שורה 54. עמ' 4 שורה 59, שורה 65, שורה 67, שורה 72, שורה 76). עוד בהקשר זה, נטען, כי המאשימה נסמכת על תיאור כללי של הקבלנים במחוז הדרום בנוגע לתחושתם לתופעת גביית דמי החסות, ולא באופן קונקרטי מפני המשיב.

ט. סחיטה באיומים כלפי א.מ. - מנהל חברת "רשתות דרום" - חודש דצמבר שנת 2001 - פרויקט בשכונת נווה בעיר אופקים

המבקשת הפנתה להודעת א.מ. מיום 12.05.2022 - לדברי א.מ. היה זקוק לשירותי שמירה כדי לשמור על

הכלים שלו באתר. עוד לדבריו, חברת השמירה (הנאשמת 2), כבר הייתה קיימת במתחם כשהגיע ונתנה שירותי שמירה לחברת "עוז הדרום". עוד לדבריו, חברת הביטוח מחייבת אותו לקחת חברת שמירה. עוד לדבריו, חברת השמירה היא שיצרה איתו קשר - "באו כמה חברה בני דודים והסבירו שזה שטח שלהם והם אחראים על השטח והציעו לי את שירותי השמירה שלהם". "אנחנו יודעים, אם אני לא אסכים להתקשרות איתו יהיה נזק לכלים, אף אחד לא יכנס לשטח אם הוא נמצא או חברת שמירה".

השגות הסנגור

גם ב"כ המשיב הפנה להודעת א.מ. מיום 12.05.2022 - נטען, כי מדובר בחקירה שהתרחשה בחודש מאי 2022. מ.א. הסביר, כי השתמש בשירותי השמירה של המשיב באופקים, כי הכלים היו צריכים להישאר בשטח, וגם בהינתן העובדה, כי הנאשמת 2 כבר מצויה במתחם ונותנת שירותי שמירה לכל המתחם עבור חברת "עוז הדרום".

עוד לשיטת ב"כ המשיב, האמירה של מ.א. (יודע שאם לא יסכים יהיו לו נזקים לכלים... אף אחד לא יכנס לשטח אם הוא נמצא כחברת השמירה). מ.א. לא אומר ממי או רומז מהמשיב. כאשר מוסיף "אף אחד" (כלומר, אחרים), לא ייכנסו לשטח אם יש שמירה.

עוד לשיטת הסנגור, מ.א. מאשר שלא איימו עליו, אין להם סכסוך, אם לא משלמים שירותי שמירה "עלול להיגרם נזק" - אבל שוב, לא אומר ממי הנזק או מחבר אל השומרים. עוד מאשר, כי היה שומר קבוע במקום.

י. סחיטה באיומים כלפי ג.ש. - רכז פרויקטים של חברת בנייה ופיתוח-עלה נגב", אופקים-

ב"כ המבקשת הפנתה להודעת ג.ש. מיום 11.05.2022 - במסגרתה מספר, בתמצית:

"כאשר זכינו במכרז מתחילים את העבודה, הם באו ישר למנהל העבודה להציע את שירותי השמירה שלו. מנהל העבודה חייג אליי וסיפר לי שפנו אליו בנושא השמירה והוא יצר איתי קשר מסר לי שיש פה מישהו שמציע שמירה על אתר העבודה."

ש: כיצד נוצר הקשר בינך לבין קבלן השמירה?

ת: אני מכיר אותו מפרויקט ב"עלה נגב" שם התחלנו פרויקט בינואר 2020, התחלנו את הפרויקט הבאנו את הכלים וישר הגיע מישהו מטעמו ודיבר עם מנהל העבודה בשטח... לאחר מכן יצרנו קשר טלפוני ודיברנו על נושא השמירה באתר העבודה, הוא אמר שהוא נותן שמירה באזור הזה והציע לקחת אותו, אני ישר הבנתי על מה מדובר, הבאתי את הדבר לאוזניו של אבי, ומשם ניהלתי משא ומתן מול אותו קבלן שמירה על המחיר ואז סגרנו על הסכום."

ש: הייתה לכם לסגור שירותי שמירה באותו אזור מול קבלן שמירה אחר?

ת: זה אזור שלו, אני יודע שכל אחד יש לו אזור שמירה שלו.

ש: מאיזה משפחה מגיע קבלן השמירה הזה?

ת: תראבין.

ש: באתר בנייה ב"סורוקה" ובאצטדיון קיבלתם שירותי שמירה מאותו קבלן?

ת: כן, באתר של "עלה נגב" היו לנו שמונה מבנים, באמצע הבנייה הפסקנו אותם ועברנו לעבוד בסורוקה, הוא כבר ישר ידע שאנחנו התחלנו לעבוד באתר חדש והוא פנה אליי ושאל אותי אם זה אנחנו באתר הזה, ומשם סגרנו גם את השמירה באתרים החדשים.

ש: אצטדיון וסורוקה היו בעבודה במקביל?

ת: כן.

ש: מה הסיבה שהוא הציע את עצמו לעבודה באתר סורוקה?

ת: הוא חייג אליי ושאל אותי אם צריך שירותי שמירה באתר הזה, ויש לנו כלים שם.

ש: הוא שאל אותך אם "חייב שמירה" או שאתה "צריך שמירה"?

ת: מובן מאליו שאם הייתי עונה לו בשלילה, היה נגרם לי נזק.

ש: אתה יודע על איזה אזורים הוא שולט?

ת: אני יודע שב"עלה נגב" בטוח, לגבי האצטדיון וסורוקה אני משער שאם הוא היחיד שפנה אליי אז אני מניח שכן.

ש: מה אתה יודע על חברת "עין האופק בע"מ"?

ת: אני יודע שזאת חברת שמירה ולא מעבר לזה.

ש: השם עדאל אלסאנע מוכר לך?

ת: אני מכיר את השומר בתור עדאל לא יודע מה פיזית, תראבין או משהו אחר.

ש: בפרויקטים שלכם ב"עלה נגב" וסורוקה ואצטדיון הייתם מחויבים לביטוח?

ת: כן, לפי מה שאני זוכר... כן היו סיורים באתרים... מבחינתי זו שמירה.

ש: האם באתרים הסמוכים לאתרים שלכם, חברת "עין האופק" גם סיפקה שירותי שמירה גם לחברות אחרות?

ת: אני חושב שב"עלה נגב", כאשר התחלנו לעבוד באתר כבר היה שם קבלן, אני חושב שגם הוא קיבל שמירה ממנו. לגבי השאר אני לא יודע אם הוא נתן שירותי שמירה... לא היו נזקים בתקופת השמירה.

השגות הסנגור

באשר לקבלן ג.ש. - נטען, כי מדובר בחקירה שהתרחשה בחודש מאי 2022. גם לדברי ג.ש., לא היו דברי איומים או התנהגות מאיימת מצד המשיב. עוד נטען, כי גם על פי דברי ג.ש. המשיב נתן שירותי שמירה לאתר קודם שלהם ב"עלה נגב". כך שלגיטימי מאוד שמי שסיפק שירותי שמירה באתר קודם, יציע שירותי שמירה בפרויקטים חדשים.

באשר לטענת המבקשת, שג.ש. השיב לחוקר, כי אם היה מסרב היו נזקים, "מובן מאליו שאם היה מסרב היו נזקים" - נטען, כי מדובר באמירה כללית, שכן הרי בחומר החקירה הפנה להודעות של קבלנים אחרים, שאמרו שלא חוששים מהמשיב והיו מרוצים משירותי השמירה שלו.

יא. סחיטה באיומים של הקבלן ת.ד. - אתר בנייה באופקים

בתמצית נטען, כי ת.ד. הוא קבלן ובעליה של חברת בניה. בחודש ינואר בשנת 2019, החל ת.ד. לעבוד בעיר אופקים. עם תחילת העבודות והבאת כלי העבודה לשטח, תלה המשיב או שליח מטעמו, מדבקות של הנאשמת 2 על הגדר של הפרויקט שבו עבד ת.ד. בחלוף מספר ימים, הגיע המשיב לאתר, הסביר שהוא השומר של האזור והציע לת.ד. שירותי שמירה.

לשיטת המבקשת, פנייתו של המשיב אל ת.ד. בשטח, ונוכח ניסיונו ארוך השנים של ת.ד. עם תופעת גביית דמי החסות, חלוקת וסימון אזורי השמירה והמוניטין השלילי שצבר לעצמו המשיב, הבין ת.ד., כי אין לו ברירה אלא להתקשר עם המשיב ולקבל ממנו שירותי שמירה ולשלם עבורם דמי חסות על סך 6,000 ₪ עבור כל חודש.

עוד נטען, כי בתחילת שנת 2022, החל ת.ד. לעבוד באתר נוסף בעיר אופקים, בשכונת נוח. מאחר שת.ד. ידע שמדובר באתר שנמצא אף הוא בטרטוריה של המשיב ונוכח חששו מהמשיב, נאלץ ת.ד. לפנות אל המשיב ולהסדיר עמו קבלת שירותי שמירה גם באתר הנוסף.

ב"כ המבקשת הפנתה להודעת ת.ד. מיום 28.03.2023, בתמצית מסר:

ש: איך נוצר הקשר שלך עם חברת "עין האופק" לפני 4-5 שנים?

ת: ביום הראשון גידרנו את האתר עם אסכורית לפני קבלת ההיתר, והדביקו לנו מדבקות לכל אורך האסכורית של חברת השמירה "עין האופק" עוד לפני שבכלל מישו דיבר איתי. ראיתי את זה והבנתי שזה הבן אדם ששומר באזור הזה

או זו החברה ששומרת באזור ואחרי כמה ימים שהיינו עם מודד באתר פגשתי אותו באתר הוא הציג את עצמו כעדאל, הוא היה בדואי, שמור אצלי בטלפון "שמירה אופקים עדאל", הוא אמר לי שהוא השומר פה באופקים, הוא אמר לי מחיר בחודש בערך 5,500 ₪, הציג לי התאגדות של החברה, עוסק מורשה, פרוטוקול אסיפה ומורשה חתימה של החברה וחווה של התקשרות. הלוגו על החוזה זה אותו לוגו שהדביקו על האסכורית.

ש: כלומר עדאל והחברה שלו שולטת על הטריטוריה של אופקים?

ת: כנראה כן, אני יודע שהוא שם. אני יכול להגיד לך שהיה לי שקט תעשייתי בצורה מושלמת, לא הייתה לי בעיה תקלה או נזק.

ש: למה אתה חושב שלא הייתה לך תקלה או נזק?

ת: כי היה לי שקט מהכיוון של השמירה.

ש: ראית בכלל שומר באתר, קיבלת שירות עבור הכסף ששילמת?

ת: שומר לא ראיתי אף פעם, שירות קיבלתי כי לא היה לי נזק וגניבות.

ש: איך הרגשתי בפעם הראשונה שלך כיזם כאשר כשאתה מגיע לאתר בניה שלך שמים לך מדבקות של חברת שמירה ולאחר כמה ימים אתה פוגש בדואי שמציג את עצמו כשומר של האזור?

ת: ידעתי והכרתי את המציאות של השמירה והכרתי שומרים מהכובע שלי כקבלן ביצוע והבנתי שחייבים לשלם שמירה כי אחרת יהיו נזקים באתר, היה לי ניסיון מר בעבר לפני 14 שנה בירושלים שעשו לנו נזק במכוון בבניין מאז אני בטראומה ואני יודע ששמירה זה חלק מהתחשיב של הפרויקט, אין לי ברירה.

ש: אם היית יודע באותה נקודת זמן שלחברת "עין האופק" אין אישורים, היית יכול להגיד לעדאל שאתה לא משלם לו שמירה?

ת: לא, הוא השומר. פחדתי מדברים אחרים של נזקים באתר, לא ידעתי שצריך את האישורים אבל הוא באופקים וגם שמו לי מדבקות אז הייתי בטוח שזו חברת שמירה והוא האחראי באופקים.

ש: כלומר אתה סגרת חוזה עם חברת שמירה לא כי חברת הביטוח חייבה אותך אלא כי אתה חי את המציאות של הקבלנים ואתה יודע שבמידה ולא תשלם לשומר של השטח הטריטוריאלי אתה צפוי לנזקים וחוסר שקט, כהגדרתך?

ת: בדיוק, הגדרת את זה הכי נכון.

ש: ספר לי על התקופה האחרונה ששוב התקשרת עם חברת "עין האופק" ועם עדאל?

ת: בדצמבר 2021 יצרתי איתו שוב קשר טלפוני, אמרתי לו שאני מתחיל בחודש ינואר 2022 פרויקט חדש באופקים בשכונת נווה וקבענו שמירה בסכום דומה למה ששילמתי בעבר, שלח לי חוזה חדש והתחלנו לשלם.

ש: למה סגרת שוב שמירה מול עדאל?

ת: כי ידעתי שהוא באופקים ואי אפשר להכניס חברה אחרת, ידעתי באופקים זה עדאל אז ישר יצרתי איתו קשר אני יזמתי את זה כי רציתי שמירה, השגחה ושקט באתר.

ש: מהיכרותך את המציאות הקיימת בעולם השמירה הכפויה, מי מבצע את הגניבות והנזקים באתרים בפועל?

ת: הנזקים מבצעים השומרים, אם אתה לא משלם נגרמים נזקים, בפועל גורמים לך להבין שאתה צריך את השמירה הזו. היום אני חכם, אני מראש סוגר שמירה כדי שלא יהיה נזקים או גניבות.

ש: כשפגשת לראשונה את עדאל הוא הציג גם את משפחתו?

ת: לא שאני זוכר.

ש: מה אומרים לך השמות תראבין/אלסאנע לאדם כמוך קבלן שחי את הדרום?

ת: שבטים של בדואים, יש לידנו בגבעות בר של תראבין, השבט הזה מתמחה בשמירה, עבודות עפר, פיתוח, השכרת ציוד הנדסי, יש עוד כמה משפחות בדואים שמתמחים בעבודות עפר.

ש: כשאתה אומר מתמחה בשמירה למה אתה מתכוון? הם מומחי לחימה או אבטחת אישים?

ת: לא, שמירה באתרים, זה התחום שלהם.

ש: משמע, מתמחים בשקט תעשייתי ומי שמשלם לו לא מבצעים לו גניבות או נזקים, האם אני מדייק?

ת: עושים לך שקט תעשייתי באתר כן.

ש: השקט התעשייתי זה לא מאחרים אלא מעצמם נכון?

ת: מכולם שקט תעשייתי מכולם, יש לי שקט כללי.

ש: יש לך מה להוסיף?

ת: זו תופעה ידועה (השמירה) בכל הארץ, משלמים בשביל שקט, זה סתם כסף שאני משלם אבל הנזק שעושים הוא שווה מיליונים לכן שווה לשלם עבור השקט הזה.

השגות הסנגור

גם ב"כ המשיב הפנה להודעת ת.ד. מיום 28.03.2023, ולגישתו, גם במקרה זה, לא היה מעשה של "כפיה" לקבלת שירותי שמירה כטענת המבקשת, וכן לשליטה באזור, שכן ת.ד. מוסר בעדותו, עמ' 2, שורה 13 - יש לו שבעה אתרים בשישה מהם שומרת חברה אחרת בשם "א.ד. מגן" ובאתר אחד שומר המשיב. עוד הוסיף ומסביר ת.ד., כי עדאל (המשיב) היה האתר הראשון שלקח שומר ולכן החברה האחרת לא נמצאת באופקים (ראה עמ' 3 שורה 19).

באשר למדבקות, נטען, כי ת.ד. הסביר, שכאשר הדביקו לו מדבקות על האסכורית, אז הסיק שזו חברת השמירה. לשיטת הסנגור, מדובר בשיטת שיווק לגיטימית.

עוד לטענת הסנגור, גם ת.ד., כאשר נשאל האם בדק חברות שמירה נוספות השיב שלא בדק ולא ניסה לחפש חברה אחרת, שכן ידע שעדאל באופקים (ראה עמ' 3 שורה 34).

עוד נטען, כי ת.ד. אישר שהייתה שמירה במקום והוא מסיק זאת מעצם העובדה שלא היו לו נזקים או תלונות.

באשר לצורך שלו בקבלת שירותי שמירה - הסביר ת.ד., שצריך שמירה, כי אם לא יש נזקים, וזאת מהניסיון המר של בירושלים, ולא כפי שטענה המבקשת בסעיף 86 לכתב האישום (מדובר באתר שנמצא אף הוא בטריטוריה של המשיב ונוכח חששו מהמשיב נאלץ ת.ד. לפנות אל המשיב ולהסדיר עמו שירותי שמירה - ראה עמ' 3, שורה 44).

עוד בהקשר זה נטען, כי בניגוד לדברי המבקשת, ת.ד. הוא אשר פנה ביוזמתו אל המשיב כאשר התחיל לעבוד בנוח אופקים (ראה עמ' 4, שורה 80). עוד בהקשר זה, בניגוד לטענת המאשימה, ת.ד. אומר שהמשיב לא הזכיר את שם משפחתו (ראה עמ' 5, שורה 99 ושורה 101), כך שגם טיעוני המבקשת למוניטין השלילי לא מתיישב עם דברי ת.ד.

עוד בהקשר זה נטען, כי ת.ד. דיבר על התופעה באופן כללי בכל מדינת ישראל ועל המצב העגום של משטרת ישראל לספק שקט (ראה עמ' 5, שורה 110).

עוד הפנה הסנגור, למקבץ עדויות שנגבו מקבלנים נוספים באותה פרשייה, ואלו תיארו מציאות אחרת ביחס למשיב ונאשמת 2, מכפי שמתארת המאשימה בכתב האישום (נחקרו כ-30 קבלנים ומתוכם המאשימה בחרה רק 11 קבלנים לצורך כתב האישום).

בהקשר זה, הפנה הסנגור לדוגמאות:

הודעתו של הקבלן יוסף פחימה מיום 6.3.2023 חברת בנייה אופקים -

"עין האופק מספקת שומרים לאתרים... עאדל הגיע אליו לאחר שקיבל הצעות מחיר מחברת מאג 58 שהייתה גבוהה מאד. הסביר לעאדל יש חברה מסודרת ולכן שכר את שירותיו... חברת הביטוח דורשת שומר... עאדל הגיע לשטח והציב שומרים כפי שצריך.... בכל מקרה היה לוקח שמירה כי הקבלנים מחייבים... אין בעיה לקחת חברת שמירה אחרת אף אחד לא איים עליו... עאדל מעולם לא אמר שאם לא ייקחו אותו יעשה בעיות לחברה אחרת והיו נזקים. עאדל חברה מסודרת עם רכבים מסודרים... התקשר עם עאדל שוב כי קיבל שירות טוב ולא היו גניבות... הוא עצמו יזם את הקשר עם עאדל גם במקומות שעאדל לא ידע עליהם" (ראה עמ' 2 שורה 13, עמ' 3, שורה 15, שורה 29, עמ' 5).

הודעת הקבלן שמעון סולומון מיום 16.3.2023 אופקים -

"שכר את עין האופק להיות סיירים בלילה, שכן האזור הוא בסוף אופקים כי רכבי השטח אופנועים וכו'.. עושים נזקים... יצר בעצמו קשר עם עאדל, כי חברת השמירה שלו ידועה באופקים... אם יש נזק השומר מדווח... מסביר למה בעיר אופקים לא צריך שומר ובאתר של עאדל כן צריך... פנה לחברת כחול לבן אבל הם שמירה ללא סיירים... שאל קבלנים ועובדים לגבי סיירים באזור ואמרו לו שעאדל סייר ולכן יצר עמו קשר... עאדל לא הציע לו שמירה... היה יכול להחליף חברת שמירה" (ראה עמ' 2 שורות 23,27, 44, 53, 56, 66, 81).

הודעת הקבלן זיו יעקב נשרי מיום 22.3.2023 אופקים ומבועים -

"השמירה דרך חברת כרמל... הקשר היה רק בשני הפרויקטים בלבד... חברת מערב פיתוח חיברה אותם אל עאדל (ירון)... שמירה משעה 16:00 ועד השעה 06:00... לא פגש אף אחד מעין האופק, הכל היה במייל כקבלן משנה של מערב פיתוח... לקח שמירה בדרום כי הוא מפחד... יודעים שיש פשיעה לא קלה של בני דודים העבודה הייתה במקום פתוח מרוחק מהישוב וכל אחד יכול לבצע נזק. פנה לירון ואמר שמפחד מגניבות וביקש את עזרתו אז ירון הפנה לעין האופק שהיא מאופקים וזה נוח... חברה טובה שנותנת שירות טוב ושומר שמגיע בזמן... לא יודע מי בעל חברת עין האופק... עאדל היה זה דיבר איתו פנה לעאדל והסביר מה צריך בדיוק... לא היו איומים... לא הביא שומר מעצמו כי לא מכיר שומרים... עאדל אמין ועושה עבודה כמו שצריך... הפעיל שמירה כי דאג לציד... המקום באופקים מבודד ורחוק ולכן צריך שמירה... יודע שיש בדרום גניבות ולכן חשש לציד אם גונבים צריך לייבא שוב מקור הידיעה תקשורת, סיפורים של קבלנים ולכן חשש שללא שמירה יפגע הציד... היה מבקש שמירה בכל מקרה כי פחד שזה מקום מבודד וגם שם יש ילדים שעשו נזקים ואנשים מסיגי גבול ומספר אירועי נזק באתרים במרכז ע"י ונדליזם" (ראה עמ' 3 שורה 27,30, 34, 40, 43, 53, 55, עמ' 4 שורה 61, 69, 86, עמ' 5 שורה 106, 108, עמ' 6 שורה 136, 146).

הודעת הקבלן מרעי קרינאו מיום 05.03.2023 - עבודות עפר באופקים

"עובד עם החברות הכי גדולות במשק... כאשר עבד באופקים ביקש שמירה מעאדל.. רואה את המדבקות של עאדל ורואה שהוא עובד בשטח... עבד עם עאדל בשמחה לא נגנב שום דבר ועאדל דאג לו... אם קורה משהו פונים לעאדל... פנה אל עאדל כי הייתה תקופה שגנבו טרקטורים והמשטרה לא עוזרת... ראה שהוא עובד במגידו וחברות נוספות ראה סיור וראה מדבקות וזה הרשים אותו באמת בזמן החוזה לא היו בעיות...

לשאלת החוקר: ממי שמעתי עליו? אנחנו באים לטובתך... אני יכול לדבר על עאדל מכל הלב, אני לא קל שתיקח ממני כסף שלא מגיע לך... אין אצלי דבר כזה... הרבה אנשים סובלים... פנה לעאדל כי ידע שמגידו עובדים אתו... מסביר שמקבל שירות באמת ולא בכאילו... במקרה של עאדל שראיתי שהוא סוגר עם חברת מגידו שמירה ודימרי ואני רואה את הסיירת שלו אני התרשמתי אז העדפתי לשלם ולסגור איתו ב-4 אלף ולא יקרה לי כלום חס וחלילה גניבה... תמיד יש אפשרויות אחרות לשמירה... היזם פונה לעאדל או לחברה אחרת של יהודי מאשקלון... התקשר לעאדל למשרד וסגרו מחיר והתחייבות של עאדל לפצות... עאדל היה טוב אליו" (מפנה לעמ' 3 שורה 20, 49, עמ' 4 שורה 66, עמ' 5 שורה 109, עמ' 6 שורה 133, 134, 147, 144, עמ' 7 שורה 168, 182, עמ' שורה 205, 237).

הודעת הקבלן מחמוד אבו גמעאה מיום 16.3.23 שקד, אופקים

"חברת 'עין האופק' שמרה בכביש 7 שומר מאחר הצהריים עד הבוקר. לאחר מעבר לפרויקט אחר ביקש את עאדל כשומר... כאשר מגיעים למקום חדש מבררים עם הקבלנים האחרים מי שומר כי חמולה אחרת לא תכנס לאיזור... בריב בין שומרים הלקוח הוא זה שניזוק... השומרים בעצמם לא רוצים להיכנס למקום של מישהו אחר... צריך שומר כי הרבה מסתובבים ויכולים לעזות נזקים גם אם לא גניבות... לגבי גניבות באתרים זה לדעתי מתחרים של עאדל... אם אתה לוקח שומר מקומי לא יהיה לך בעיות" (מפנה לעמ' 1 שורה 8, עמ' 2 שורה 15, 21, 26, 30, 35, 43, עמ' 3 שורה 53).

הודעת הקבלן עאמר גודה מיום 16.3.2023, אופקים - (קבלן עבודות עפר)

"עובד עם עאדל 5-10 שנים... לא מחפשים חברה, החברה באה אלייך ומציעה... לא משנה עאדל או אחר, עאדל בנאדם טוב שמחפש להתפרנס... מי שזול לוקחים אותו... שוכרים שמירה להילחם בגניבות... מברר על האדם ואחר כך סוגר אם מתאים. אם לא מתאים לא לוקח ולא קורה כלום... לכל מנהל עבודה שיקול דעתו משלו את מי לקחת. מאשר כי מחליף שירותי שמירה אם היו לו גניבות... ליד האתר שלו באופקים יש מלא חברות שמירה... קבלן יכול לקחת מי שהוא רוצה לשמירה... אם יקבל הצעה נמוכה יותר יחליף את עאדל..."

הודעת הקבלן אייל פרץ מיום 22.3.23, שכונת הפארק אופקים

"החברה צריכה שמירה בכל מקרה ולכן לקח אותו... לא היו תקלות כשהסתיים הפרויקט הופסק הקשר... עאדל הציג עצמו בשם פרטי... הקבלן אבו כוש המליץ עליו... אפשר לקחת חברה אחרת... בדרום פרויקט לא נשאר דקה ללא שמירה."

הודעת הקבלן סלאמה אבו קוש מיום 5.3.23, שדרות

"הגיע מישהו והציג עצמו כשומר... חייב שמירה... אם זה לא היה מתאים במחיר לא היה לוקח... לא נחתו עליו ואמרו קח... לא מכיר את עאדל אלסנע... קיבל שירות מצוין מעין האופק ולא היו תקלות."

הודעת מנהל חברת "מוטי קידוחים" נועם דודי מיום 15.3.23, אופקים

"זה האזור שלהם, הקבלן סגר מראש זה האתר היחידי שלא גנבו סולר ולא כלום... יש אתרים שמשלמים לחברת שמירה וגנב סולר... שומרים גונבים אבל לא במקרה של עין האופק... לא יודע מי הבעלים של עין האופק... הגיע לאתר ושאל את הקבלן מי השומר וביקש מהקבלן את מספר הטלפון וסגר (אחים אוזן)... חברת השמירה זה אזור שלהם אף אחד לא מתקרב לשם או נוגע בציד... כל אזור יש את השומר שלו... זה עוד שומר נורמאלי מה שסגרת איתו סגור לא נוגעים בכלום. יש שמירה הוא נותן שירות על אמת... לקח את עין האופק כי כבר היו באתר ולא בגלל חוסר ברירה. אף אחד לא שם לו אקדח והכריח אותו לעבוד עם עין האופק... בכל האתרים יש שומר בשטח... אם היה יודע שאין רישיון לא היה לוקח את עין האופק."

הודעת הקבלן אברהם עזרן מיום 5.3.23, שכונת הפארק אופקים

"דרישות חברת הביטוח היה שמירה.. מנהל התפעול התקשר לחברת עין האופק ויצר את הקשר... לקחו שמירה להימנע מפריצות במהלך הבנייה ולאחריה. לא הייתה בעיה להפסיק את החוזה רק צריך לדווח בזמן לפי ההסכם". (ראה עמ' 5, שורה 33, שורה 161, שורה 215, שורה 242, שורה 251)

הודעת הקבלן יהודה אזולאי, מיום 06.03.2023

לדבריו "הם היו הראשונים באתר ואז הבחין בעדאל וברכב סיור וסימן להם, דיברו ואמר שכרגע עוד מוקדם לכן לקח מספר טלפון. עם הכנסת הציוד החל עדאל לעבוד האזור רבוי בבדואים לכן החליט לאבטח ולשמור על המקום... נגנב להם כבל חשמל ועדאל אפשר להם לקנות כבל חדש... הייתה שמירה בפועל... יש צורך בשירותי שמירה כי פרצו להם בעבר למפעל באשקלון... אין הרבה חברות שמירה באופקים ולכן לא חיפש... עדאל בעצמו אמר לו שיוכל להפסיק מתי שירצה... אני מבין שזה החוק אבל אני לא מבין איפה ההיגיון שעומד מאחורי זה. הוא עובד שנים ורץ ומתקדם (עדאל) ופתאום יום אחד מישוהו נזכר וככה המדינה שלנו נראית... מרוצה מהשירות שקיבלתי..." (ראה עמ' 3 שורה 38, שורה 53, עמ' 6 שורה 128, שורה 162)

הודעת הקבלן חיים חן, מיום 01.05.2022 - אופקים

לדבריו "בכל אתר עבודה אתה חייב שמירה שלא יגנבו... הכרתי את עדאל באמצעות חברת חומר בנייה באשקלון... חבר שלי הביא אותו ביחד אליי. סגרתי איתו חוזה... הוא עושה סיורים ולא שומר ויושב בשטח כל הזמן. עוד הוסכם אם גונבים הוא ישלם. הוא התחייב אם יחסר משהו או יעלם, הוא ישלם, הוא האחראי על חוסרים... לא איימו עליי". (ראה עמ' 2, שורה 34, עמ' 3 שורה 16, עמ' 3 שורה 55)

הודעת הקבלן נדב יוסי אוחנה, מיום 01.05.2022 - אזור תעשייה אופקים

"באתרי בנייה או מפעלים לוקחים שומרים... הכירו את עדאל לפני 10-12 שנים. רצה שמירה בבני נצרים אך לא לקח את עדאל. לאחר מכן בפרויקט אחר יצר בעצמו קשר עם עדאל שישמור על המתחם... קיימת שמירה בפועל... לא היו לחצים או אימים אף פעם... לא ראה סימונים מיוחדים של עדאל באזור השמירה." (עמ' 1, שורה 10, שורה 17, עמ' 3 שורה 71, שורה 77, עמ' 4 שורה 91)

הודעת הקבלן שרון נחום, מיום 08.05.2022 - אופקים

לדבריו: "כשמגיע לאתר חדש בודק מי נותן שמירה באזור ופונה אל החברה או שפונים אליו עם הצעת מחיר, עובד עם שתי חברות שמירה צודיקר וי. גלים יש חברה נוספת שנתנה לו שרות... מציגים חומר על החברה ומחיר מתווכחים ובסוף יוצא הסכם כתוב... לא מכיר את עדאל" (עמ' 2, שורה 4, שורה 14, שורה 15, שורה 18, שורה 22)

הודעת הקבלן אליהו בן מוחה, מיום 19.03.2023 - אופקים ונתיבות

לדבריו: "לא לוקח שמירה ומבחינתו שיגנבו באתר... לא מאמין בשמירה כי לפי ניסיונו גם עם שמירה גונבים מעדיף לתפוס את הגנבים בעצמו... מכיר את עדאל כי המשרדים שלו ליד... רואה רכבי סיור של עדאל, רואה את המדבקות, עדאל שומר באזור ומוכר... עובד של עדאל הציע לו שמירה כשבנה ליד המשרד של עדאל פעם אחת... לדעתו עדאל היחיד ששומר באופקים... מתאר את דרך הפעולה של גובי הפרוטקשן על פי מחקר עממי של ערוץ מסחרי זה או אחר" (עמ' 2, שורה 37, שורה 45, שורה 55, עמ' 3 שורה 58, שורה 70, שורה 77, שורה 79, שורה 99)

הודעת יצחק דרורי אנידזר, מיום 15.03.2023 - "מחסני השוק" הקרייה החרדית, באר-שבע

לדבריו: "קיבל מספר הצעות מחיר לשמירה מחברת מ.א.ג. 58 וגם מחברת עין האופק והיה פער רציני במחיר... אחיו הכיר לו את עדאל... לאחר משא ומתן נחתם הסכם... נגנבו כלים והוגשה תלונה במשטרה על ידי קבלן המשנה במקום... עדאל ניסה לעזור ללא הצלחה ולאחר מכן נחתם הסכם חדש עם עדאל." (עמ' 2, שורה 14 ועמ' 3 שורה 32, שורה 38, שורה 50)

לטענת הסנגור, החל מעמ' 5 משורה 103 - החשוד מודרך על ידי החוקר ואומר שלא הייתה פריצה חמישה חודשים ופתאום פריצה במוצאי שבת אבל שוכח שבמוצאי שבת אין שומר וחמישה חודשים לא קורה כלום. פתאום חושד בשומר.

הנחקר אומר לחוקר שמה שלא בסדר זה שהוא החשוד ולא האחר... לא משתמש נגד עדאל במונחים של פרוטקשן כי הוא פנה לעדאל ולא להפך.

הודעת הקבלן יוסף דלויה, מיום 23.03.2023 - "ביג" באר-שבע

לדברי הקבלן דלויה: "בכל אתר יש שומר... מסביר למה צריך שמירה כי אין תקציב למדינה לשים משטרה שתגן שתמגר את הפשע כי לא חינו את הדור הצעיר לא להיות גנבים ולא להיות קבוצה של עלי באבא. לדבריו, עדאל עבד אצל חברת סולל בונה ואם הוא עבד שם אז הבנתי שהוא מסודר, מוסד גדול שמעסיק אותו, אני מחויב לקחת אותו גם אם הייתי רוצה מישהו אחר לא הייתי יכול להביא (זאת הסיבה האמיתית ולא ה"חארטות" לפניי) (עמ' 1, שורה 11, שורה 15, עמ' 2 שורה 17, שורה 24, עמ' 3 שורה 61).

הודעות גבריאל טרבלסי ואחיו יקיר טרבלסי מיום 14.03.2023 - יזמים והשבחת נכסים

לדבריהם: "ההיכרות שלהם עם עדאל הייתה על רקע היכרות אישית בפיצרייה בעומר לפני שנים רבות... חברות הביטוח מחייבות אותם לקחת חברת שמירה וגם לדרישת הבנק שנותן הלוואות... התקשרו מרצון חופשי... יכלו לסיים את החוזה בכל שלב, לא היו איומים... הפניה לעדאל הייתה מצידם על רקע הקשר שנוצר בעבר, לא ידע שאין לעדאל רישיון. קיבל כיסוי ביטוח לנזקים."

הקבלן אמין אבו עראר - מיום 08.03.2023

לדבריו: "אם הכלים רחוקים צריך חברת שמירה... לא זוכר שקיבל הצעות שמירה במקום שלא היה צורך... לא רואה בעיה להחליף עדאל נראה לו בחור נחמד... לא היו גניבות... אחרי החוזה עם עדאל פנתה אליו חברת שמירה בשם אונליין בהצעה יקרה... עדאל הסביר את המחיר הנמוך בריבוי הלקוחות באזור... מדגיש שהוא ביקש שמירה ולא לחצו עליו... מאשר כי קיבל תמורה... מאשר כי פגש את השומר..." (עמ' 3, שורה 26, שורה 31, שורה 40, שורה 43, שורה 48, עמ' 4 שורה 58, שורה 64, שורה 88, שורה 93, עמ' 5 שורה 95)

הקבלן מוחמד חטיב, מיום 09.03.2023

לדבריו: "מישהו המליץ על חברת השמירה עין האופק... קיבל את הטלפון והציע לעדאל להיפגש... היו סיורים במקום... הפסיק לעבוד עם עדאל כי לא היה מה לגנוב יותר... מאשר כי נזקק לשמירה כאשר היה באתר ציוד וחומר... לדבריו איפה שיש בדואים גונבים... יעבוד שוב עם עדאל כי לא גנבו לו... כשאין מה לגנוב לא המשיך עם עדאל... החליט על שמירה מפני הבדואים כשהגיע הציוד השווה פנה לעדאל... לא מכיר את משפחת תראבין... עדאל היה אהוב עליו בן אדם אלגנטי ומנומס אין לו אופי עברייני... הנחקר מכיר לדבריו חברות שמירה שהן גנבים. בעוד עין האופק לא גנבים הם קטנים עדאל אמיתי ולארג" (עמ' 2, שורה 33, שורה 49, שורה 55, עמ' 3 שורה 76, שורה 79, שורה 81, עמ' 4 שורה 125, שורה 138, שורה 151, שורה 166, עמ' 7 שורה 217, שורה 220)

עוד הפנה הסנגור לשתי הודעות של שני סיירים שעבדו אצל הנאשמת 2.

הודעת אייד אלסנע מיום 25.05.2022 - לדבריו: "ביצע סיורים באזור הפארק... מתקשר לעדאל אם יש נזקים... עדאל מכין סידור עבודה... עובד חמישה ימים בשבוע..." עוד הפנה להודעת הסייר זיהד אלצנאעה מיום 25.05.2022 - לדבריו: "סייר בעין האופק. אין לו נשק".

עוד הפנה הסנגור להודעות המשיב (שמונה במספר) - במסגרתן השיב לרוב שאלות חוקריו והכחיש את החשדות המיוחסות לו.

לסיכום - נטען, כי אין מחלוקת שהמשיב הוא בן השבט הבדואי תראבין - אלסנע. על אף זאת, אין בראיות התביעה ללמד על מוטיבין עברייני לשבט כולו או למשיב בפרט, כפי שנטען בחלק הכללי של כתב האישום. אמנם למשיב אין רישיון עיסוק כקבלן שירותי שמירה. יחד עם זאת, המשיב מנהל חברת שמירה מסודרת ומשלם מיסים כדת וכדין. פעילותו מגובה ברישום קבלות, חשבוניות, הסכמי עבודה עם קבלנים.

עוד לטענת הסנגור, אין בחומר הראיות שהוגש לבית המשפט, ראיה, כי המשיב או שלוח מטעמו, שהיו בקשר עם מי מעדי התביעה, ללמד כי בוצע איום או כורח מרומז, בין אם במילים ובין אם בהתנהגות, להקשר עם המשיב. מה גם, לא נטען, כי מאן דהוא הגיש תלונה במשטרה כנגד המשיב לאורך השנים שבמהלכם נתן המשיב שירותי שמירה תמורת תשלום כדין.

עוד נטען, כי מחומר הראיות ודברי עדי התביעה, עולה תמונה שונה בתכלית, כאשר המשיב מוצג כאדם חייכן, נחמד ואיש עסקים הגון.

עוד נטען, כי חומר החקירה מלמד, שהמשיב, באמצעות עובדיו, נתנו שירותי שמירה אמיתיים לקבלנים עמם היו בקשר, ומדברי עדי התביעה עולה, שיש צורך אמיתי בשמירה במקום, וזאת בשל מעשי וונדליזם הנעשים באתרי הבניה על ידי אחרים, פועלי קבלנים ועובדים שאין להם קשר עם המשיב.

עוד נטען, כי מחומר החקירה, נמסר מפי עדי התביעה, כי באזורים בהם עובד המשיב, ומפעיל עסק חוקי, קיימות עוד מספר חברות שמירה עימן היו עדי התביעה בקשר ובכך יש ללמד על העדר שליטה מוחלטת של המשיב בשוק שירותי השמירה. חיזוק לעובדה שהמשיב היה נעדר שליטה באזור, ניתן ללמוד מהעובדה, שעדי התביעה מצינים, כי אילו ידעו שהמשיב לא אוזח בכלל באישורים הנדרשים להפעלת שירותי שמירה, הרי שהיו שוכרים שמירה מחברה אחרת.

עוד לשיטת הסנגור, מדברי עדי התביעה, עולה בבירור המגמה, כי העסקת המשיב נובעת הן בשל הצעת המחיר הזולות ביחס להצעות המחיר של חברות השמירה הנוספות, והן מהסיבה שמשרדו של המשיב היה קרוב גיאוגרפית לאתרי הבניה באזור - צירוף עובדות אלו, מעשי הוונדליזם באזור, מחירי השוק והקרבה הגיאוגרפית, מובילות בהחלט למסקנה, כי העסקתו של המשיב על ידי מי מהקבלנים, לא נעשתה מכורח אלא מצורך אמיתי לקבל שירותי שמירה.

עוד בהקשר זה, לשיטת הסנגור, חומרי החקירה עמוסים בהודעות של קבלנים אשר מוסרים, כי קיבלו את מספר הטלפון של המשיב מקבלנים אחרים באזור או, כי שמעו שהמשיב מספק שירותי שמירה והם אלו שפנו למשיב ללא כל פנייה מצדו אליהם.

אשר להדבקת מדבקות פרסומת - נטען, כי זו דרך לגיטימית לשיווק העסק, קל וחומר, כאשר מדובר על קבלנים שעובדים באתרי בנייה ללא תשתיות מסודרות והדרך אליהם חייבת להיעשות באופן פיזי ואקטיבי.

עוד לשיטת הסנגור, בחומר הראיות ניכר, כי כל קבלן אשר שכר את שירותיו של המשיב, שעה שנשאל האם ימשיך להעסיק את המשיב כשהוא יודע על בעיית הרישוי, תשובתו הייתה אחת - כי יפסיק את הקשר עם המשיב.

עוד לשיטת הסנגור, עולה מחומר החקירה, שעדי התביעה אשר בחרו להפסיק את עבודתם המשותפת, הופסקו שירותי השמירה - באופן מידי וללא כל תנאי.

עוד לשיטת הסנגור, גם מחומר הראיות שנשמכת עליו המאשימה, נסתרת טענת המאשימה, כי המשיב לא

העמיד שומרים במקום, או ביצע סיורים באתרים. עוד בהקשר זה נטען, כי חלק מהמתלוננים נחקרו בחודש מאי 2022, והנוספים בחודש מרץ 2023. לטענת הסנגור, גורמי החקירה הפעילו לחץ על המתלוננים (11 מתוך 40) וחקרו אותם תחת אזהרה, שכביכול, עשו התקשרות עם חברת שמירה שאין לה רישיון, וזה בניגוד לחוק. עוד בהקשר זה נטען, כי חרף הלחצים שהופעלו על ידי גורמי החקירה על הקבלנים ונציגי החברות, האחרים העידו עדות חיובית על אופיו של המשיב והכחישו כל חשש מפניו.

עוד בניגוד לטענת המאשימה, עולה מדברי עדי התביעה, כי היו קיימות חברות שמירה נוספות באזורים בהם נתן המשיב שירותי שמירה, כך שהטיעון שהמשיב שלט ב"טריטוריה" סעיף 16 לחלק הכללי בכתב האישום - מופרכת, בהינתן דברי חלק מעדי התביעה עצמם וגם בהינתן הסברו של המשיב, כי כאשר ניתנים שירותי שמירה באזור מסוים, טבעי שיציע את שירותיו לקבלנים חדשים שמגיעים לאותם אזורים. הסברו של המשיב נתמך אף בדברי חלק לא מבוטל מעדי התביעה עצמם, וגם מדברי הקבלנים שהמאשימה בחרה לא להתייחס להודעות שמסרו (מקבץ העדויות שהפנה אליו הסנגור).

באשר לציטוטים הלכאוריים שמובאים בכתב האישום על ידי הקבלנים - נטען, כי הם לא מהווים עבירה של איום או סחיטה, אלא מדובר בשיווק לגיטימי ואפילו, לעתים, שיווק אגרסיבי, כנהוג בתחום שירותי שמירה.

באשר לטיעון המאשימה, המייחס למשיב "מוניטין" בשל היותו בן משפחת תראבין - נטען, כי התשתית הראייתית בהקשר זה מופרכת, שכן היא מבוססת על כתבות בעיתונים.

באשר לחוות דעת של גורמי המודיעין של משטרת ישראל - נטען, כי אין לייחס לה כל משקל, שכן שבט תראבין הוא שבט בדואי, שיש ביניהם גם מעורבים בפשע כמו יתר האוכלוסיות בכל הארץ, אבל גם ביניהם רופאים, עורכי דין, אנשי עסקים, משכילים, אנשים נורמטיביים, שומרי חוק. עוד בהקשר זה נטען, כי חוות הדעת המודיעינית לא מייחסת מידע, ולו מידע אחד, ביחס למשיב, ולו חשד של סחיטה באיומים כנגד קבלנים.

אשר לטענה בדבר החשש לשיבוש הליכי משפט - נטען, כי למשיב לא מיוחסות עבירות של שיבוש הליכי משפט, שכן לו חומר החקירה שברשות המאשימה שנקלט בהאזנות הסתר היה מגבש ראיות לכאורה, הייתה בוודאי מייחסת לו עבירת שיבוש והדחה בחקירה.

עוד בהקשר זה נטען, כי היחידה החוקרת, כשחשה שהראיות שאספה חלשות, בחרה ב"תרגיל חקירה" של האזנות סתר, שכן הקבלנים נחקרו והמתינו שהמשיב יפנה אליהם, ובכך ליצור עילה של שיבוש הליכי חקירה כעילת מעצר לחובת המשיב.

לגופם של דברים - נטען, כי התכנים של שיחות האזנות הסתר שהפנתה אליהם המבקשת, אינם מהווים שיבוש הליכי משפט, או הדחת עדים - לדוגמה, כאשר הפקידה מהמשרד של החברה מודיעה לו שהגיעו אנשים (קבלנים), לבקש העתקים מחוזה השמירה, חשבוניות וכיוצ"ב, אמר לה כן למסור, שכן האחרונים כנראה

התבקשו בחקירה להציג מסמכים.

לשיטת הסנגור, אין בשיחה זו כדי ללמד על שיבוש הליכי חקירה, כך גם הם פני הדברים כאשר שני עובדים של החברה (סיירים - שומרים), מסרו לו, כי זומנו לחקירה ביחס לעבודתם.

עוד בהקשר זה, לטענת הסנגור, הרי היחידה החוקרת חקרה לא מעט קבלנים לפני המעצר של המשיב. למה לא נתבקש מעצרו של המשיב? מה גם, לא מדובר במתלוננים שיזמו הגשת תלונה, אלא היחידה החוקרת הגיעה אליהם. משכך, לשיטת הסנגור, לו המאשימה סברה, על פי דברי עדי התביעה המפלילים לכאורה, שהמשיב כה מסוכן - מדוע השיהוי במעצר שלו? (תחילת החקירה היה בחודש מאי 2022 וחלק בחודש מרץ 2023)

אשר להעדר המלצה חיובית משרות המבחן - נטען, כי מדובר בהמלצה שלא מחייבת את שיקול הדעת השיפוטי, ולגופם של דברים, נטען, כי שרות המבחן לא התרשם מקיומה של רמת סיכון גבוהה, אלא ציין, "קיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק". וזאת אך ורק בשל חומרת החשדות העומדות כנגדו בכתב האישום (ראה פסקה אחרונה, עמ' 2 לתסקיר).

אשר להעדר המלצה לערבים שנבחנו - שלושת אחיו - פאיז, קאמל, עארף - נטען, כי מדובר באנשים בוגרים ואחראים, נעדרי הרשעות קודמות.

לשיטת הסנגור, מסקנת שרות המבחן ביחס לערבים תמוהה, שכן מציינים, כי התרשמו שכלל גורמי הפיקוח מבינים את האחריות המוטלת עליהם, ומגנים כל התנהגות עוברת חוק ומוכנים להתגייס עבורו לצורך שיקום חייו וניהול אורח חיים נורמטיבי. מנגד, אינם מעורבים בניהול העסק, ואינם מודעים אם העסק עדיין פעיל ומי מנהל אותו... אינם מודעים לעברו הפלילי אשר התיישן... ולחשדות העומדות כנגדו כיום.

לשיטת הסנגור, נימוקים אלה אין בהם שום טעם לפסילת הערבים. מה גם, תוהה הסנגור, כיצד היו אמורים הערבים לזכור, כי לפני שני עשורים אחיהם נידון למאסר בן 30 יום בעבודות שרות ומאסר על תנאי.

על רקע האמור לעיל, עתר הסנגור להורות על שחרורו של המשיב לחלופת מעצר בדמות מעצר בית מלא בכתובת מגוריו בכפר תראבין תחת פיקוחם של אחיו שנבחנו גם בשרות המבחן וגם על ידי הצדדים בבית המשפט.

5. **ב"כ המבקשת** מנגד, סבור, כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית כנדרש לחובת המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום, שתמציתן - הודעות המתלוננים, לצד הודעות מחזקות של לקוחות נוספים, תכתובות ווטסאפ בין המשיב לבין חלק מהלקוחות, ממצאי מחת"ק בין המשיב לבין לקוחות והשומרים, המחזקים את גרסאות

המתלוננים, האזנות סתר למשיב (ראה תמצית הראיות בכתב ובבקשת המעצר).

בנוסף, הפנתה המבקשת למסמכים שעניינם - חשבוניות, הסכמי התקשרות ותכתובות בין המשיב ללקוחותיו, שמספקות תשתית ראייתית לעבירות המרמה והרישוי, והתקבולים מעבירות הסחיטה והמרמה.

בנוסף, הפנתה המבקשת לחוות דעת של גורמי המודיעין במשטרת ישראל, בנוגע לתופעת הפרוטקשן, לרבות על המוניטין העברייני של השבט אליו נמנה המשיב (סנ"צ שמעון פורטל, ראש ענף מודיעין מחוז דרום).

בדיון שהתקיים במעמד הצדדים בתאריך 27.04.2023, הוסיף ב"כ המבקשת, כי בית המשפט ימצא בעדויות ביטויים חוזרים כמו "תראבין זו משפחה בעייתית ששולטת באזור... ככה זה בענף שלנו... אם לא תיקח שמירה יגנבו לך ויפגעו בך בכלים... בלי שומרים לא היו גונבים... אני יודע שזה חלק מפרוטקשן של האיומים... עדאל לא מאיים בעצמו הוא שולח שליחים."

לשיטת ב"כ המבקשת, הרף הראייתי הנדרש על פי הפסיקה בעת בחינת קיומן של ראיות לכאורה, לא נעשית כלפי כל ראיה בנפרד, אלא יש לבחון את מצבור הראיות. (ראה לעניין זה בש"פ 490/21, מדינת ישראל נ' עזיז אבו עסא)

עוד לשיטת המבקשת, אין פה שאלה של ראיות לכאורה, שכן ראיות יש למכביר, אלא המחלוקת היא בסוגיה המשפטית האם עובדות כתב האישום מקימות עבירה של סחיטה באיומים ומקומה של סוגיה זו להיבחן בפני המותב העיקרי.

אשר לדרישה של האיומים - נטען, כי הדרישה על פי הפסיקה, היא לאיומים בפרזמה אובייקטיבית, כלומר שאדם סביר במצבו של המתלונן בנסיבות שבהן הושמעו האיומים, ועל רקע יחסים עם המשיב, היה חש מאוים. לענייננו, התשובה לשאלה זו ביחס לכל המתלוננים היא חיובית - (ראה לעניין זה ע"פ 103/88).

עוד בהקשר זה, נטען, כי התפתחה התפיסה האובייקטיבית והפסיקה הכירה בכך שבימינו אין צורך באיום מפורש ודי באיום משתמע על רקע היחסים והתופעות בחייהם של המאוימים והמאיים. עוד בהקשר זה נטען, כי נפסק גם שימוש בשם היוצר אפקט מאיים יכול לקיים את רכיב האיום שבעבירה - (ראה בש"פ 5953/10, בעניין אלפרון).

אשר לטענת הסנגור, שהשומרים והסיירים לא נחקרו - נטען, כי מדובר בסדר גודל של כ-80 שומרים בשנה לפי הדיווחים. הם מתחלפים. מה גם, לשיטת המבקשת, השומרים אינם בעלי אינטרס כפי שניסה להציג הסנגור. עוד בהקשר זה נטען, כי המשיב בעצמו בחקירותיו, לא מסר את ההסבר שהציג הסנגור בטיעונו.

עוד בהקשר זה נטען, כי מה שהשומרים עושים, זה לתת אמירה מאיימת באופן מרומז, ומיד להעביר את מספר הטלפון של המשיב לקבלן. הקבלן/הקבלנים, מספרים באופן ברור, מתוך הניסיון בתחום, הם יודעים מספר אלמנטים כשהם נרמזים ונאמרים אז כדאי להם לקבל את שירותי השמירה.

אשר לטענת הסנגור, כי רק 11 קבלנים (מתלוננים), מבין רבים אחרים שמסרו שהם מרוצים מהשירות של המשיב - נטען, כי עיון בהודעות של אותם אחרים, מחזק את עדויות הקבלנים/המתלוננים. לדוגמה, קבלן מ.ק. - לדבריו: "ש-99% אם לא יענה להצעת שמירה, יהיה לו נזק באתר. הוא לא נמצא לא בנסחטים ולא במרומים. אולם, דבריו בוודאי מחזקים את תפיסת הקבלן הסביר."

אשר ל"מוניטין" - נטען, כי השימוש בשם השבט לצורך מוניטין פלילי, נשען על שלושה אדנים. הראשון - דברי המתלוננים, השני - חוות דעת גורמי המודיעין במשטרת ישראל, השלישי - דברי המשיב עצמו.

האדן הראשון - דברי הקבלנים/המתלוננים - חלק מהמתלוננים מסרו, כי הפנייה אליהם נעשתה מתוך אזכור של שם השבט תראבין. הם גם מספרים שהם יודעים על המשמעות הייחודית של שם השבט הזה מבחינה פלילית, לעומת שבטים אחרים.

האדן השני - חוות דעת גורמי המודיעין במשטרת ישראל - מקבץ ידיעות מודיעיניות שנערך על ידי ראש ענף מודיעין מחוז דרום, לבקשת היחידה החוקרת - יל"ק לה"ב 433. במסגרת חוות הדעת, סוקר עורך חוות הדעת דוגמאות של כתבי אישום שהוגשו כנגד בני השבט תראבין בעבירות רכוש, סחר בסמים, אלימות, סחיטה. בנוסף, עורך חוות הדעת מפנה לכתבות אשר התפרסמו בתקשורת אודות תופעות דמי חסות במחוז דרום מאתר YNET, וואלה חדשות, ישראל היום, באר-שבע נט - מהשנים 2021-2022.

האדן השלישי - דברי המשיב בעצמו - מעיד על מודעות לקיומה של התופעה, על הצורך להימנע מלהציג את עצמו בשם תראבין בעת הצעת שירותי שמירה לקבלנים (בעניין זה ראה הודעת המשיב מיום 14.03.2023, עמ' 6).

ש: איך אתה מציג את עצמך?

ת: שלום, אני עדאל מחברת עין האופק, אני אשמח לתת לך שירות של סיור שנעבוד ביחד. יש לי מדבקות של החברה עם הטלפון על הרכבים אז לקוחות פונים אליי.

ש: האם אתה מציין את שם המשפחה שלך בפני לקוחותיך בעת המפגש הראשוני או בעת שיחה?

ת: לא.

ש: האם אתה מציין את שם השבט לו אתה שייך בפני לקוחותיך בעת המפגש הראשוני.

ת: לא.

ש: למה אתה לא מציג את שם המשפחה אלסענא או שם השבט תראבין?

ת: כי זה לא קשור, אני מנכ"ל של חברה.

ש: מה הבעיה עם הסטיגמה של שם השבט?

ת: זה לא סטיגמה רק של השבט, זה סטיגמה של כל הבדואים, הדרום הפרוע, לפי דעתי אני קורבן פה בגלל הדרום הפרוע אז לחץ של המשטרה והתקשורת.

אשר לטענת הסנגור, כי גם המתלוננים מסרו, כי לא בוצע איום במילים או בהתנהגות - נטען, כי אמירות כמו "חראם עליך" - מופיע בכתב אישום, בהתאם לחומר הראיות, ולא נדרש איום מפורש (ראה המשך טיעוני הצדדים בדיון מיום 13.07.2023).

הערת בית משפט לב"כ המאשימה - לשאלת בית המשפט מה המשמעות של המילים "חראם עליך"? - השיב, שהמשמעות שלה "תיזהר לך... זה איום... תשים לב להשפעות של הדברים שאתה אומר." (ראה עמ' 17 לפרוטוקול).

עוד הוסיף ב"כ המבקשת, כי המבחן למשמעות המילים הוא לא מילולי, אלא מה הקבלן הסביר בנעליו של ב.ב., היה מרגיש שהוא שומע את האמירה, שהיא חלק מקונספט שלם... (ראה עמ' 18 לפרוטוקול).

הערת ביניים של בית המשפט - הביטוי "חראם עליך" איננו ביטוי של דבר איום או רמז לאיום או רמז להטלת אימה כנטען על ידי המאשימה בכלל או באופן קונקרטי בנסיבות המתוארות בכתב האישום, קל וחומר מסקנתי מתבקשת, כאשר על פי המבחנים בהלכה הפסוקה (ע"פ 4210/09, ע"פ 5569/12), שתמציתם - כי בחינת תוכן הביטוי אינה מתבצעת בחלל ריק, אם כי, על רק מערך נסיבתי קונקרטי, שבגדרו ייתן בית המשפט דעתו, בין היתר, לאופן מסירת הביטוי, לאופן שבו הוא נקלט ולמסר שהיה גלום בו.

לסיכום - עתר ב"כ המבקשת לקבוע, כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית לכאורית לחובת המשיב בעבירות המיוחסות לו בכתב האישום.

עוד עתר ב"כ המבקשת להורות על מעצרו של המשיב עד תום ההליכים המשפטיים נגדו, וביתר שאת, משלא הובאו טעמים ונימוקים מיוחדים המצדיקים סטייה מהמלצה שלילית של שרות המבחן.

לשיטת המבקשת, טיב האישומים המיוחסים למשיב מעידים על מסוכנותו. שכן על פני תקופת זמן ממושכת, עשה המשיב שימוש באיומים ובהטלת מורא כאמצעי לשליטה בטרטוריה שהוא תפס לעצמו ולסחיטת דמי חסות מחברות בנייה.

עוד לשיטת המבקשת, מסוכנותו של המשיב נלמדת מהתנהגותם של המתלוננים הרבים, המעידים על חששם מהתנהגותו של המשיב ומהתנגדות "להצעותיו" לתת "שירותי שמירה" באתריהם, שבצידן איום סמוי לגרימת נזק באתרים.

עוד לשיטת המבקשת, בבחינת מסוכנותו של המשיב יש לתת את הדעת גם ל"מכת מדינה" של סחיטת דמי החסות. לנוכח תופעה נרחבת זו והנזק האישי, והחברתי והכלכלי שהיא גורמת, כמו גם לנוכח מיעוט המתלוננים וחששם של

המאוימים, כי תלונה עלולה להוביל לפגיעה בהם ובעסקיהם, ישנה חשיבות מרובה בהרחקת המאיימים שנתפסים מפעילותם.

עוד לשיטת המבקשת, עבירות הסחיטה באיומים, המרמה והעבירות הכלכליות שביצע המשיב, כמו גם התעלמותו מלקבל רישיונו לצורך עיסוקיו לאורך זמן ובצורה שיטתית, מלמדים שאימת הדין לא מוטלת עליו.

עוד לשיטת המבקשת, מסוכנותו של המשיב נלמדת אף מהאזנת סתר שנערכה לו, שבמהלכה הוא סיפר בחיוך למי שנסע מאחוריו, כיצד פגע עם הרכב בהולך רגל, מבלי שטרם לעצור ולסייע לו.

אשר לחשש לשיבוש הליכי משפט והשפעה על עדים - נטען, כי הפסיקה עמדה על כך, כי בעבירות סחיטה באיומים מתקיים חשש מובנה מפני שיבוש הליכי משפט. בהקשר זה, נטען, כי מחומר הראיות עולה, כי מתלוננים רבים הביעו את חששם מפני המשיב וסירבו לערוך עימות איתו.

עוד בהקשר זה, מהאזנות הסתר עלה חשד, כי המשיב ניסה לשבש את החקירה הסמויה נגדו, שכן שוחח עם לקוחות ומתלוננים, במטרה להכיןם לחקירות.

עוד הפנתה המבקשת לעברו הפלילי של המשיב - לחובתו הרשעה בגין החזקת סכין משנת 2009 וכן הרשעה משנת 2010 בגין הפרעה לשוטר במילוי תפקידו והחזקת סמים שלא לצריכה עצמית, ונידון למאסר בעבודות שרות ל-30 יום.

עוד הפנה ב"כ המבקשת לתסקיר שרות המבחן, שהתרשם מאדם שמתקשה לבחון כל התנהלות בעייתית לאורך חייו, מתקשה לשתף, בעל עמדה עצמית נוקשה, הפועל להשיג חזית חיובית ומתפקדת - קיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק.

עוד הפנה ב"כ המבקשת להתרשמות שרות המבחן מהערבים שנבחנו - לא היו מעורבים בניהול העסק, ואינם מודעים אם העסק עדיין פעיל ומי מנהל אותו. מה גם, אינם מודעים לעברו הפלילי.

משכך, שרות המבחן לא בא בהמלצה לשחרורו למעצר בית, וגם לא להעברתו למעצר בפיקוח אלקטרוני, שכן אין בחלופות אלה כדי לתת מענה לרמת הסיכון הנשקפת ממנו. כמו כן, יהיה קושי למנוע מהמשיב להיות מעורב בניהול העסק במסגרת מעצר בית או בפיקוח אלקטרוני.

ב"כ המבקשת הפנה לאסופה של פסיקה התומכת בגישתו (בש"פ 4120/11; מ"ת 23941-11-22, בית משפט השלום תל-אביב; בש"פ 490/21; רע"פ 765/14; בש"פ 7683/99; ע"פ 5126/06).

דין והכרעה

6. אציין, כי התקיימו שני דיונים ממושכים בנוגע לקיומן של ראיות לכאורה בתאריך 27.04.2023 ו-13.07.2023. יובהר עוד, כי המסגרת הדיונית נגעה לאישומים שעניינם סחיטה באיומים, כאשר בנוגע ליתר האישומים, הסנגור הסכים לראיות לכאורה, ועל כן, לא אדרש אליהם, וגם עמדת המדינה היא שהאישומים שעניינם סחיטה באיומים הם החמורים והם העומדים בבסיס הבקשה למעצרו של המשיב עד תום ההליכים.

עוד הבהרה בנוגע למסגרת הדיונית - ככלל, הסנגור לא כפר במסגרת העובדתית הנטענת בכתב האישום, (בהסתייגות מסוימת לאמירות ספציפיות וכן לנסיבות מתן שירותי השמירה) אלא טען שהתיאור בכתב האישום אינו מקים את העבירות של סחיטה באיומים המיוחסות למשיב.

7. ענייניו של כתב האישום הוא טענת המבקשת, כי המשיב ביצע את המעשים המיוחסים לו במטרה לקבל דמי חסות תמורת "שמירה" באתרי בנייה. כתב האישום המתוקן מפרט חלק כללי שנפרש על פני שלושה עמודים ועל פיו, בתמצית, החל משנת 2014 ועד לחודש מרץ 2023, גבה המשיב דמי חסות מקבלני בנייה באזור הדרום באמצעות הנאשמת 2 שבבעלותו.

עוד בחלק הכללי נטען, כי המשיב הוא בן שבט הבדואי תראבין - אלסאנע, שהינו בעל מוניטין עברייני בתחום עבירות ה"פרוטקשן" והאלימות, ובני השבט זכו למוניטין שלילי הנוגע להפעלת כוח ושימוש בכוח על מנת להניע אחרים לעשות או להימנע ממעשה, בהתאם לרצונותיהם. **להזכרת שמו של שבט תראבין, קיימת השפעה מטילת אימה. המוניטין העברייני של המשיב כבן שבט תראבין, סייע לו להטיל אימה על קבלני הבנייה שפעלו באזור אופקים, שדרות ובאר-שבע (להלן: "הטריטוריה של המשיב") - לפיה ייגרם נזק לאתר הבנייה או לכלי העבודה, אם לא ישלמו לו עבור שירותי שמירה.**

עוד בחלק הכללי נטען, לנוכח התופעה הרווחת של השמירה הכפויה בדרום, המשיב כלל לא נדרש לאיים מפורשות לשם קבלת עבודות השמירה באתר הנמצא בטריטוריה שלו, "המוניטין" שצבר לעצמו כן נותן החסות בשטח, מבהיר לקבלן שעליו להיענות להצעת השירות ללא כל איום מפורש מצדו. בנוסף, הדביק מדבקה המזוהה עם העיסוק שלו על אתרי הבנייה, על מנת לסמן לאחרים, כי האתר הזה "חוסה" תחת ה"פרוטקשן" שלו.

בנוסף נטען, כי הקים המשיב חברה המעניקה, כביכול, שירותי שמירה, רכש כלי רכב והדביק עליהם מדבקות עם סמל בשם החברה, העסיק שומרים, מבלי שקיבל רישיון כדין לעסות ולתת שירותי שמירה, והכל מתוך מטרה להסוות את העבודה שהוא מבצע בגביית דמי חסות ו"פרוטקשן".

עוד נטען, כי כחלק מהתופעה, הקבלנים נמנעו מלפנות לחברות שמירה מוסדרות, נוכח העדר אפשרות ממשית לקבל שירותי שמירה מגורמים אחרים.

עוד נטען, כי לכל המאוחר, החל משנת 2017 ועד למועד הגשת כתב האישום, המשיב "שלט" בטרטוריה, כמי שמספק "פרוטקשן" וגובה תמורתה דמי חסות וסחט באיומים מספר קבלני בנייה, לרבות באמצעות שומרים מטעמו, לשלם לו עבור שירותי שמירה באתרי בנייה (ביחס ל-11 קבלני, שנאלצו לשלם סכום של 2,264,000 ₪).

המסגרת הנורמטיבית

8. כידוע, לשם הכרעה בשאלה האם מתקיימת תשתית ראייתית לכאורית, יש לבחון האם הראיות הגולמיות עשויות להוביל - לאחר עיבודן ובחינתן בהליך העיקרי - לראיות אשר יש בהן כדי לבסס את הרשעתו של הנאשם. בין עוצמת הראיות לכאורה לבין מידת הנכונות של בית המשפט לשקול חלופת המעצר, מתקיימת "מקבילית הכוחות": ככל שעוצמת הראיות תגבר, תקטן הנכונות לבחון חלופת מעצר, ולהפך. (ראה בש"פ 2584/19; בש"פ 6187/95; בש"פ 8087/95)

ככלל, בחינת שאלות הקשורות במהימנות וסתירות, קשורה לתיק העיקרי, אך בית המשפט גם בשלב זה של מעצר עד תום ההליכים בוחן את הגיון הדברים והיתכנות הרשעה על בסיס הראיות הגולמיות המוצגות בשלב זה של מעצר עד תום ההליכים (ראה בש"פ 143/15), בו נקבע, כי שאלות מהימנות וסתירות, ככל שעולות מעדויות שנגבו, ההחלטה בהן **שמורה בעיקרון לבית המשפט המברר בתיק העיקרי**, אולם בית המשפט הדן בבקשת המעצר **לא יתעלם מסתירות ברורות המאיינות את היתכנות האשמה**.

העבירות המיוחסות למשיב, עניינן סחיטה באיומים סייפא על פי סעיף 428 לחוק העונשין. במסגרת בחינת היסוד העובדתי של עבירת הסחיטה באיומים, יכול רכיב האיום לכלול איום בכתב, בעל פה או בהתנהגות בפגיעה שלא כדין באחד מהערכים המפורטים בסעיף.

עוד בהקשר זה נקבע **בהלכה הפסוקה**, הקביעה כי ביטוי מסוים הוא בעל תוכן מאיים מבוססת על נקודת מבטו של האדם הסביר תוך התייחסות לנסיבות המעשה, כמו גם לנסיבותיו של המאיום המסוים כאדם מן היישוב. (ראה ע"פ 4210/09, 5569/12) והודגש, כי בחינת תוכן הביטוי אינה מתבצעת בחלל ריק, אם כי על רקע מערך נסיבתי קונקרטי שבגדרו ייתן בית המשפט דעתו, בין היתר, לאופן מסירת הביטוי, לאופן שבו הוא נקלט ולמסר שהיה גלום בו. **עוד נקבע**, כי היסוד הנפשי מתקיים כאשר הנאשם היה מודע לרכיבי היסוד העובדתי ובמידה שיוכח כי האיומים שהושמעו במטרה להניע את המאיום לעשות מעשה או להימנע ממעשה.

עוד נקבע **בהלכה הפסוקה**, שאיום אינו חייב להיות במפורש ויכול שיהיה משתמע, מרומז או עקיף. נקבע כי מאיים "מתוחכם" יימנע מאיום מפורש אלא ישתמש בלשון תמימה, לכאורה, אשר תשיג את אותה מטרה, מבלי להביאו לגדרי איום מפורש.

בנוסף, לשורת החלופות המפורטות ברישא לסעיף 428, קיימת גם החלופה של **הטלת אימה על אדם בדרך אחרת**, והחלופות השונות צריכות להתבצע כדי לגרום לאדם לעשות מעשה או להימנע ממעשה.

סחיטה באיומים - מכוונת לאלץ אדם לעשות מעשה ולהימנע מעשיית מעשה שהוא רשאי לעשותו: להבדיל מאיומים סתם - המכוונים אך להפחיד אדם או להקניטו (ראה קדמי חלק שני, עמ' 942).

בענייננו, כתב האישום מייחס את תבנית הפעולה להלן, אשר בא-כוח המשיב טוען, כי אין בה כדי להקים את עבירת הסחיטה באיומים, ובא-כוח המאשימה טוענים להתקיימותה.

לענייננו, ראוי להפנות גם לע"פ 103/88, התייחס כב' השופט א. ברק (כתוארו אז) להבחנה בין איום למעשה אזהרה או עצה, תוך התייחסות לעבירת האיומים:

"הרכיב הראשון הוא האיום עצמו. זו התנהגות, בדרך כלשהי, העלולה לנטוע בלבו של אדם רגיל פחד או חרדה. המבחן לקיומו של רכיב זה הוא אובייקטיבי. המבחן לקיומו של איום הוא מידת ההשפעה שיכולה להיות לדברים על אדם רגיל, ולא לפי הרגשתו הסובייקטיבית של האדם אליו נאמרו הדברים."

השופט ברנזון בע"פ 499/72, עמ' 605:

"לעניין זה יש להבחין בין איום לבין מתן אזהרה או עצה. כאשר ראובן מזהיר את שמעון מפני פגיעה אפשרית בו, אין לומר, כי ראובן מאיים על שמעון. קו הגבול בין איום לבין אזהרה אינו מדויק. דומה, כי ניתן להיעזר במבחן העזר הבא: האם יש לדובר שליטה או השפעה על אפשרות התממשותה של הסכנה שעליה הוא מתריע? אם התשובה היא בחיוב - הדובר שולט על התממשות האזהרה - ויש לראותו כמאיים ולא אך כמזהיר."

עוד לענייננו, אפנה לע"פ 6368/09, מתן זקן נ' מדינת ישראל, בו התייחס בית המשפט העליון לעבירת הסחיטה באיומים ולרכיב האיום במסגרתה, ונקבע, כי לצד המבחן אשר פורט לעיל, והמבחן בין איום לעצה או אזהרה, יש לבחון הקשר הדברים, להתייחס למהות המעשה ולשליטה, באופן הנאמן יותר למציאות. (מה אמר. מי אמר. מדוע אמר)

ומכאן, לבחינת העובדות המיוחסות למשיב ומשמעותן.

9. למעשה, אין מחלוקת, כי קיימות ראיות לכאורה המלמדות על תשלומים שהעבירו קבלנים וגורמים שונים למשיב. דא עקא, שלשיטת המאשימה, מדובר היה בדמי חסות, ואילו בא-כוחו של המשיב טוען, כי מדובר בתשלום לגיטימי בגין שמירה שמתבצעת במקום - הא ותו לא.

10. באשר לאישום הראשון - סחיטה באיומים של ב.ב. -

על פי עובדות כתב האישום, בתמצית - מעשי הסחיטה החלו בחודש דצמבר 2019 באתר פדויים/אופקים, נמשכו כארבעה חודשים. בהמשך, באתר החדש בשכונת רמות בבאר-שבע, מחודש ינואר 2020 - ונמשכו עד חודש מרץ 2021. המוניטין העברייני של המשיב כבן שבט תראבין, סייע לו להטיל אימה על קבלני הבנייה שפעלו באזור אופקים, שדרות ובאר-שבע (להלן: "הטריטוריה של המשיב").

מעיון בחומר החקירה, לא מצאתי התאמה לתיאור העובדתי הנ"ל, שכן על פי חומר הראיות, אני למד כדלקמן:

- על פי החשבוניות שנמסרו לב.ב. מנאשמת 2, ניתנו שירותי שמירה/סיורים בחודשים ספטמבר-אוקטובר 2019 - עבור שמירה על כלים באתר פדויים/אופקים (ראה מסמך י.ס. 10 חשבונית מס' 0223 - עבור סיורים באופקים באתר כיכר פדויים מתאריך 11.09.2019-30.09.2019 וכן מסמך י.ס. 11 חשבונית מס' 0250 - עבור סיורים באופקים כיכר פדויים מחודש אוקטובר 2019).

- באשר לאתר העבודה בשכונת רמות בבאר-שבע - ניתנו שירותי שמירה/סיורים מיום 25.11.2019 ועד חודש מרץ 2021 (ראה מסמך י.ס. 12 חשבונית מס' 278 - עבור סיורים בשכונת רמות בבאר-שבע).

- בנוסף, מחומר הראיות עולה, כי בתאריך 05.11.2019, שלח המשיב הודעות קוליות למכשיר הטלפון של ב.ב. בהן נשמע אומר (בית המשפט האזין לדיסק המסומן - יואב סגל 30):

"אהלן בני, צהריים טובים מה שלומך? זה עדאל מחברת שמירה עין האופק, אתה שומע, אני קיבלתי את ההודעה במייל שעד יום ראשון אנחנו צריכים להפסיק את השמירה באופקים בכיכר של פדויים. אז מה שהבנתי שאתה עובר לבאר-שבע לרמות אין לי בעיה להמשיך איתך ולתת לך את השירות גם ברמות אני יעבוד איתך במקומות שלך איפה שאתה הולך אני שם לך שמה שומר כמובן, החוזה שלנו רץ והכל בסדר, אין לי בעיה בכלל. אם כן תיצור איתי קשר."

- הודעה קולית נוספת מאותו יום, 05.11.2019:

"כי גם ברמות שמה יש לי את השומרים שמה גם עובד שמה עם הקבלנים של הבניין אז אין לי בעיה בכלל, אין בעיה."

- הודעה קולית נוספת מיום 23.08.2020:

"אהלן בני מה העניינים מה שלומך? תקשיב בני, אני כבר יש לי שתי חשבוניות פתוחות, יעני חודשיים אחורה אתה לא שילמת ואוטוטו אני כבר צריך להוציא לך עוד חשבונית זה כבר שלוש תשלומים יעני שלושה חודשים זה יהיה עליך כבד בני, לפי ההתנהגות שלך זה יהיה כבד עליך, הבת שלך הייתה בבידוד התאפקתי, התאפקתי, עכשיו דיברתי איתה היא אומרת לי אבא יוצא לחופשה. אני לא יחכה לך שאתה תסיים את החופשה שחרר לי את התשלום כבר."

- הודעה קולית נוספת מיום 23.08.2020:

"בני, לפני שאתה יוצא לחופשה, תן לי גם לצאת לחופשה של נפש, של נפש, נפש עצמי, לשלם לעובדים את המשכורות שלהם. שחרר אותי. בני תדאג לי לתשלום לפני שאתה יוצא לחופשה."

- הודעה קולית מיום 23.08.2020:

"אה, בני, אתה נותן לה שמה אישור שתכין את השיקים?"

- הודעה קולית של ב.ב. בהודעה קולית למשיב, מיום 23.08.2020:

"לא הבנתי אבל דיברת איתה בטלפון או לא דיברת איתה? אני בשטח אחי, לא יודע מה קורה שמה. דיברת איתה?".

הודעה קולית של המשיב לב.ב. מיום 04.04.2021:

"בני, מה העניינים? מה שלומך? בני, אני מתקשר אליך אתה לא עונה לי, לגבי יש לנו חשבוניות פתוחות, אני חייב לסגור אותן השבוע, אני חייב לסגור אותן לפני החג. תחזור אליי."

מצאתי לנכון לעמוד על מועד ותוכן ההודעות, על רקע טענת המאשימה, כי ב.ב. נאלץ גם הפעם לקבל שירותי השמירה מהמשיב באתר העבודה הנוסף בשכונת רמות בבאר-שבע, בעקבות ביקור של שליח מטעם המשיב "ב.ב. הבין מדבריו של הנציג כי גם בטריטוריה הזו שולטת משפחת תראבין, וכי גם במקרה זה, עליו לשלם פרוטקשן." (ראה סעיפים 27, 28, 29)

- בנוסף, יש להפנות להודעתו של אחיו של ב.ב. - ג.ב.: (כדי ללמוד על טיב היחסים בין המשיב לבין שלושת האחים - ב.ב., ג.ב. וירון, וכן על נסיבות ההתקשרות בין ב.ב. לבין המשיב)

ש: האם אתה מכיר את חברת "עין האופק"?

ת: לא.

ש: איך קוראים לחברת השמירה שאחריך ב.ב. הביא?

ת: אין לי מושג מה השם של חברת השמירה.

ש: מי היה הבעלים של חברת השמירה?

ת: ב.ב. היה אומר לי עדאל זה הבעלים... אני לא יודע מה השם המלא שלו באמת שלא מכיר ואין לי טלפון שלו... אין לי מושג כיצד ב.ב. יצר קשר עם חברת השמירה.

ש: מי לקח את חברת השמירה של עדאל בכיכר פדויים?

ת: מאיפה אני יודע שאל אותו.

ש: מדוע לקח ב.ב. חברת שמירה בכיכר פדויים?

ת: כי אני אמרתי לו שאם לא תהיה שמירה בריכוז כלים, אני לא שם את הכלים שלי שמה, אז ב.ב. אמר שהוא מביא

חברת שמירה.

ש: מי חשבת שיגנוב את הכלים?

ת: בדואים, חסר גנבים במדינה הזאת?

ש: פחדת מבדואי ספציפי?

ת: לא. אני עובד עם בדואים הם קבלני משנה שלי.

ש: האם הייתה שמירה בפועל באתר בכיכר פדויים?

ת: כן. משעה 06:30 עד 17:00-16:30... כאשר היינו מגיעים ומניעים את הכלים השומר היה הולך... השומר היה יושב בקונטנר בתוך הריכוז והשערים סגורים... היה שומר אחד... הייתי רואה את השומר בבוקר כשאני מגיע... לא היו נזקים בכיכר פדויים.

ש: האם היית נוכח מתי שב.ב. דיבר עם עדאל בעניין השמירה?

ת: לא... לשאלתך מה עלות השמירה, אני חושב שזה היה בין 6,000 ל-7,000 לחודש. זה נמשך כארבעה או חמישה חודשים הפרויקט בכיכר פדויים.

ש: האם פגשת או דיברת עם עדאל?

ת: לא.

ש: האם אתה מכיר את נושא הפרוטקשן?

ת: לא מכיר. אף פעם לא פנו אליי לפרוטקשן... לא שילמתי לעדאל שירותי שמירה בכיכר פדויים, כי ב.ב. הביא אותו.

ש: האם היית נוכח בסיטואציה שהגיע אדם והציע שירותי שמירה לאח שלך ב.ב. בכיכר באתר פדויים?

ת: לא. היית נוכח בשטח אבל אף אחד לא פנה לב.ב., **כי אם היו פונים אליו הוא היה אומר לי.**

11. מצאתי לציין את חומרי החקירה הנ"ל, הואיל ולטענת המאשימה ההתקשרות עם המשיב הייתה בחודש דצמבר 2019 בכיכר פדויים, על רקע הופעתו של אדם שזהותו אינה ידועה (שליח מטעם המשיב), והציע לשמור על כלי העבודה עבורו. בסמוך, ב.ב. פנה אל אחיו ג.ב. והאחרון הזהיר אותו ואמר לו מוטב שיתקשר עם אותו שליח בנוגע לשירותי השמירה שהציע, שאם לא, ייגרם נזק לכליו. עוד לטענת המאשימה, גם באתר החדש בשכונת רמות בבאר-שבע בחודש ינואר 2020, ההתקשרות הייתה בעקבות הופעת נציג שזהותו אינה ידועה מטעם המשיב (שליח מטעמו), נאלץ ב.ב. להסכים לשלם עבור שמירה אזורית באתר, כאשר בפועל, לא הגיע שומר לאתר, וגם בשל החלוקה הטריטוריאלית, שכן שבט תראבין שולט באזור ברמות.

בנוסף, נטען על ידי המאשימה בסעיף 27 לעובדות: "הנציג של הנאשם אמר ל.ב. כי אינו יכול להשאיר את הכלים שלו בשטח זה מאחר "זה שטח שלי... אנחנו שומרים פה ורק אני שומר פה בכל רמות... תשאל עלי כל קבלני הבניין אני שומר על הכלים בשטח." עוד הוסיף הנציג, כי: "אם לא במוח אז בכוח". ב.ב. שאל את הנציג מי המנהל שלו, והנציג השיב: "אתה מכיר אותו, זה עדאל, הוא בעל הבית של השמירה בשכונת רמות, דבר איתו..." - לשיטת המאשימה, בשל האימה שחש ב.ב. מפני המשיב, בעצם שליחת הנ ג דבריו של הנציג, הטיל המשיב אימה נוספת על ב.ב., שחשש שייגרם נזק לכליו והבין מדבריו של המשיב, כי גם בטרטוריה הזו שולטת משפחת תראבין, וכי גם במקרה זה, עליו לשלם "פרוטקשן" למשיב אם ברצונו להבטיח שלום כליו... נוכח האימה שהטיל המשיב על ב.ב., ב.ב. התקשר אל המשיב ונאלץ להסכים, כי ישלם למשיב עבור שמירה אזורית.

בהקשר זה, מוצא לנכון להפנות להודעת ב.ב. מיום 08.03.2023: (כדי לבחון את הדברים בהתאם למבחנים בהלכה הפסוקה - ראה ע"פ 4210/19, ע"פ 5569/12)

ש: לא הייתה לך בעיה להגיד לו שלא יספק לך שירותי שמירה?

ת: זו שאלה טובה. כאילו... אולי לא הייתה לי ברירה זו התשובה הכי... כדי להשתיק אותו שלא יעשה לי נזק בכלים... אני בענף 20 שנה וידוע לנו כי תושבי הדרום בכלל שעניין שמירה בכלל ופיתוח אישים... מלווים בעסקאות עם המגזר השני וצריך לקחת בחשבון שיהיה רגע שיבוא איזה משהו שינצל את הכוח שלו ויפעל על מנת להוציא ממך כסף עם לו במוח אז בכוח כמו שהוא אמר לי ולכן השאלה אם הדבר הזה מוכר לך תופעת הפרוטקשן זה הדבר היחיד שמפריע לנו במהלך כל שנות העבודה שלנו הפחד שיבוא משהו מאחד החמולות ויאיים עליך בדרישה לתשלומים בדרישה לשמירה ואם לא תעשה כך אז יעבוד הצד השני.

ש: תתאר לי מה קרה באתר ברמות בבאר-שבע?

ת: אני סיימתי את הפרויקט במושב פדויים ואז הודעתי לעדאל שאני מסיים את התשלום לשמירה ואז הוא שלח לי הודעה בווטסאפ שהוא יודע כבר שאני עובר לשכונת רמות בבאר-שבע והוא מציע שוב את שירותי לשמירה כפי שמצוין בהקלטה. אני בכלל לא עניתי לו כי לא חשבתי ולא רציתי עוד שמירה כי הבנתי שאני סתם משלם כסף ואין שמירה ואין כלום ואני משלם על שקט נפשי ובעצם פרוטקשן ולכן לא עניתי לו ולא רציתי להתקשר איתו ואז אני התחלתי את הפרויקט בינואר 2020 ואז הגיע אליי בדואי עשיתי התארגנות בשטח ליד בתים ברמות סגרתי את השטח באסכורית ואז הגיע אליי תוך שעתיים בדואי עם טנדר ששאל אותי מי שומר לך פה? עניתי לו אני לא צריך שומר. אומר לי אבל אתה לא יכול לשים את הכלים שלך פה. אני עניתי לו למה? אני עובד עם משרד השיכון. הוא אמר לי, לא, זה השטח שלי אנחנו שומרים פה. שאלתי אותו מי בעל הבית שלך? אמר לי אתה מכיר אותו זה עדאל הוא הבעל בית של שכונת רמות בבאר-שבע של השמירה. משמע שעדאל מנהל את כל השמירה בשכונת רמות. זה אומר שמשפחת תראבין שולטים בשכונת רמות ושאל גורם אחר מהחמולות השניות שיכולים להיכנס או כל חברת שמירה אחרת לשטח של עדאל וככה זה מתנהל בכל הדרום. מבחינתי זה אומר שאין משילות ואני חייב על מנת לשמור על עצמי או על הציוד והרכוש שלי אני חייב לשלם לו ואין לי ברירה. הבדואי אומר לי דבר איתו. אתה רואה פה אני שומר על הכל."

ש: כיצד נוצר הקשר הראשוני?

ת: הגיע אליי בחור בדואי לשטח עשינו עבודות בכיכר פדויים ליד אופקים לשאלתך אני לא יודע מה שמו בא שאל אותי מי שומר לי על הכלים עניתי אין לי שומר אני לא צריך שומר והכלים נמצאים בריכוז במקום אחד סגורים באסכורית. אז אח שלי שעבד איתי באותו היום אמר לי בני תיזהר עדיף לך שישמרו על הכלים כי למחרת לא ימצא את הכלים בשטח. אני נבהלתי, אז שאלתי אותו מי בעל הבית שלך והוא נתן לי את הטלפון שלו, נתן לי את הטלפון של עדאל ודיברתי איתו אמר לי זה המקום שלנו. אנחנו שומרים פה, הכל מסודר. הביטוח דורש מאיתנו שמירה. אז הוא בא אליי לשטח עדאל עם ג'יפ לבן טויוטה לבנה גנב אותה מאיזשהו מקום אמר לי 9,000 ₪, זה אמרתי בהלצה, התווכחתי על המחיר וסגרנו על 7,000 ₪ פלוס מע"מ לחודש..."

ש: אם היית מכיר ויודע שלחברת עין האופק אין לו רישיון של משרד העבודה, בכל זאת היית מתקשר איתו?

ת: לא, אם הייתי יודע שאין לי אחריות על הכלי מבחינת הביטוח אז לא הייתי מתקשר איתו.

ש: האם היה שומר פיזית באתר?

ת: היה פיזית, כן...

הודעה של המשיב מיום 23.03.2023 שעה 08:03, עמ' 20, שורה 673:

ש: יש לך מה להוסיף?

ת: כן. כל הדיבור של הקבלנים זה בגלל שאין לי רישיון והם מפחדים מהקנסות. הם מטילים את זה לכיוון שלי שאני לא בסדר. אני עבדתי איתם ואני נתתי להם שירות.

12. לסיכום - לאחר שנשמעו טיעוני הצדדים בהרחבה, ולאחר עיון בחומר החקירה, המסקנה היא, כי קיימת חולשה של ממש בראיות לכאורה באישום זה. החולשה האמורה מביאה למסקנה, כי מדובר בראיות לכאורה גבוליות.

בשלב זה, בית המשפט אינו מכריע בדיון ואולם, על בית המשפט לבחון את הראיות, תוך הערכה, האם יכולות לעלות הן בתשתית אשר במהלך עיבודה במשפט, תוכל להביא להרשעה ברף הפלילי.

מסקנות באי-כוח המבקשת, מבוססות על ראיות אשר בחלקן הגדול יכולות להתפרש באופן שונה לחלוטין מהפרשנות הנטענת. אכן הקשרים שונים של מעשים יכולים להעלות חשד, אולם ענייננו בדרישה לראיות לכאורה ולא די בחשד.

עיון בגרסת ב.ב. הן ביחס למועדי קבלת שירותי השמירה ונסיבות קבלת הצעת שירותי השמירה, לא נתמכות ואף נסתרות, על ידי **אחיו ג.ב.**, כמפורט לעיל. ניכר, כי מרבית הודעתו של ב.ב. נסמכת על דברים **מפי השמועה**, הן ביחס למשיב והן ביחס לשבט אליו נמנה. כך הם פני הדברים גם ביחס לאמירות המיוחסות לשליח של המשיב שזהותו אינה ידועה.

עוד בהקשר זה, ההודעות הקוליות שנשלחו על ידי המשיב עוד בחודש נובמבר 2019, סותרות באופן מהותי ומכרסמות, כבר בשלב הלכאורי, את התיאור העובדתי של המאשימה הן ביחס לנסיבות קבלת שירותי השמירה מהנאשמת 2, והן ביחס למועדי ההתקשרות (ראה הפירוט בחוזים שנחתמו והחשבוניות לעיל).

הדברים מקבלים משנה תוקף, שכן על פי חומר הראיות (השיחות המוקלטות ששלח המשיב הן ביחס למועדים והן ביחס לתוכן), לא מתיישב עם הרצף הכרונולוגי המצוין בעובדות כתב האישום, שכן המשיב כבר נתן שירותי שמירה באתר בפדויים ואף הציע לב.ב. שירותי שמירה גם באתר החדש ברמות.

עוד מתוכן השיחות, נשמע המשיב מציג את עצמו כעדאל מחברת השמירה "עין האופק". עוד נלמד מהשיחות, כי הן באו על רקע איחור מצד ב.ב. בתשלומים עבור שלושה חודשים בתמורה לשירותי השמירה באתר העבודה בפדויים, שכן ב.ב. שלח מייל למשיב בדבר כוונתו לסיום שירותי השמירה, כי העבודה באתר הסתיימה. בד בבד, המשיב מציע לו בהודעה הקולית, שירותי שמירה גם באתר החדש, בשכונת רמות בבאר-שבע, תוך ציון "אם כן, תיצור איתי קשר." עוד יצוין, כי ב.ב. ציין בהודעתו, כי נדרשת חברת שמירה לדרישת חברת הביטוח (ראה עמ' 2, שורה 31: "הביטוח דורש מאיתנו שמירה").

בל נשכח, שהודעת ב.ב. נמסרת מהזיכרון בחלוף ארבע שנים מההתרחשות המתוארת באישום זה.

עוד בהקשר זה, ראוי לבחון את הדברים בהתאם למבחנים שנקבעו בפסיקה בע"פ 103/88, **משה ליכטמן נ' מדינת ישראל**, וכן בהתאם למבחני העזר בע"פ 6368/09, **מתן זקן נ' מדינת ישראל** (מה אמר... מי אמר... מדוע אמר) - המבחנים הינם משולבים. לענייננו, על פי חומר הראיות שפורט לעיל, אין מחלוקת שהמשיב בעל חברה רשומה כדן, שסיפקה שירותי שמירה בפועל, על אף שלא היה ברשותה רישיון הפעלת שמירה כדן (הצבת שומרים פיזית באתרים, סיורים באתרי שמירה, העסקת שומרים, הוצאת חשבוניות תמורת שירותי השמירה, דיווח ותשלום כדן לרשויות מע"מ ומס הכנסה, העסקת פקידות, רואה חשבון - ראה סעיף 14).

ב.ב. מתאר באופן כללי כיצד הדברים מתנהלים במגזר/בדרום, חוסר משילות, וזאת מבלי להתייחס באופן ספציפי למשיב. מה גם, ב.ב. אף מעיד, שלא היו דברי איום מצד המשיב. כך, שהחשש של ב.ב. הינו מהאווירה הכללית בדרום. עוד בהקשר זה יצוין, כי מחומר הראיות עולה, כי המשיב הציג את עצמו בתור עדאל, מנהל חברת "עין האופק", ולא הציג את עצמו בתור בן לשבט תראבין, גם לדברי ב.ב. ותימוכין לכך אף נשמע בהקלטות שעמדתי עליהן לעיל.

13. **אשר לטיעון ה"טריטוריה"** - עדות ב.ב. בהקשר זה, נסמכת על עדויות מפי השמועה, ועל כך אין מחלוקת. ("תראבין משפחה מתוסבכת. אמרו לי חמולות אחרות שהיא עוסקת בפרוטקשן בפלילים").

עוד בהקשר זה, המאשימה מייחסת למשיב שליטה טריטוריאלית באזור אופקים, שדרות ובבאר-שבע (סעיף 6 לחלק הכללי בעובדות כתב האישום).

אותה מאשימה, כחודשיים לאחר הגשת כתב האישום כנגד המשיב, הגישה כתב אישום נוסף בת"פ 18946-06-23, **מדינת ישראל נגד ג'ומעה קאדי**, בו ציינה, בסעיף 8 לחלק הכללי שם ("לנוכח התופעה הרווחת של השמירה הכפויה, רבים מהמקרים הנאשמים כלל לא נדרשו לאיים מפורשות לשם קבלת עבודות השמירה באתר הנמצא ב"טריטוריה" שלהם: אזור דרום הארץ ובפרט בערים באר-שבע, נתיבות, שדרות ואופקים (להלן: "הטריטוריה של הנאשמים")). יוצא אפוא, שטיעון הטריטוריה ביחס למשיב בכלל האישומים, בחלקו, לא תואם את התזה של המאשימה.

עוד בהקשר זה יש לציין, כי להסברו של המשיב נמצא תימוכין בחומר הראיות, שכן בהודעות חלק מהקבלנים ומנהלי העבודה, מאשרים, כי כאשר קיימים שירותי שמירה באזור בו מבוצעות עבודות, פונים הקבלנים מיוזמתם או מנהלי העבודה, לברר מי נותן שירותי שמירה באזור, וגם נוכח דרישת חברות הביטוח לכיסוי הפוליסה. מה גם, חלק מהקבלנים מסרו, כי בירור כאמור נובע משיקולים כלכליים, שכן יש הבדל לקבל מחיר מחברה שאין לה שומרים/סיירים באזור לבין חברה שקיימת באזור ונותנת שירותי שמירה. (ראה הודעת הקבלן מרעי קרינאוי מיום 05.03.2023; ראה הודעת הקבלן זיו יעקב נשרי מיום 22.03.2023, ראה הודעת הקבלן עמאר אבו ג'ודה מיום 16.03.2023; ראה הודעת הקבלן אייל פרץ מיום 22.03.2023; ראה הודעת הקבלן יהודה אזולאי מיום 06.03.2023; ראה הודעת הקבלן שרון נחום מיום 08.05.2022; ראה הודעת הקבלן יצחק דרורי אנידזר מיום 15.03.2023; ראה הודעת הקבלן יוסף דלויה מיום 23.03.2023).

עוד בהקשר זה, גם מחומר הראיות עולה, כי קיימות חברות שמירה נוספות וניתנו שמות כדוגמת: חברת "צודיקר", "מג 58", "אביחי בבי", חברת "כחול לבן", שמספקות שירותי שמירה באזורים בהם סיפק המשיב שירותי שמירה. (ראה הודעות הקבלנים לעיל)

עוד בהקשר זה, מספר קבלנים העידו, כי נדרשת שמירה ללא שום קשר לזהות נותן שירותי השמירה, הן בשל דרישות הביטוח, והן בשל חששם שהכלים שלהם או הציוד שלהם ייגנב או ייגרם לו נזק, ומטבע הדברים, נזקקים לשירותי שמירה. (ראה הודעות הקבלנים לעיל)

14. **לעניין טענת המוניטין** - כאמור, טענת המדינה היא שהמשיב משתמש במודע במוניטין של שבט תראבין, אשר ידוע כשבט בעל "מוניטין שלילי הנוגע להפעלת כוח ושימוש בכוח על מנת להניע אחרים לעשות או להימנע מלעשות מעשה בהתאם לרצונותיהם". כן נטען, כי עצם הזכרת שם השבט יכולה להביא להשפעה מטילת אימה.

כאמור לעיל, ב"מסגרת הנורמטיבית", באופן עיוני, אם ניתן להוכיח שיש מוניטין כאלה, וניתן להוכיח שהמשיב משתמש במודע במוניטין כדי להשיג את מטרותיו, הרי שאפשר שיש ראיות לכאורה לסחיטה באיומים. יחד עם זאת, על התשתית הראייתית להוכיח את שתי ההנחות, ולא די בטענות בעלמא, ואף לא די בראיות שאינן קבילות כגון עדויות שמיעה.

בענייננו, לא הונחה תשתית עובדתית מספקת לא למוניטין כשלעצמם ולא לשימוש מודע של המשיב במוניטין שכאלה.

המדינה טוענת, כי המוניטין נלמדים מתוך דברי המתלוננים, הקבלנים השונים בפרשה זו (שלושים ואחד קבלנים). אולם,

עיון בדבריהם מלמד, כי אין בסיס לדברי המדינה אצל הרוב המוחלט של הקבלנים, ואמירות כלליות ביותר אודות שבט תראבין נאמרות על ידי ארבעה קבלנים בלבד מתוך 11 שמוזכרים בכתב האישום. אי אפשר לומר, כי בכך השבט קנה מוניטין שלילי בקרב הקבלנים באופן כללי.

הוגשה חוות-דעת של קצין מודיעין. אולם, קצין המודיעין מפנה למקבץ ידיעות מודיעיניות על מעשי עבירה, כמו גם על כתבי אישום בגין עבירות שבוצעו על ידי יחידים בני השבט. אולם, התרשמות קצין המודיעין בדבר ריבוי יחסי של עבירות בקרב בני השבט, אינו מהווה ראיה למודעות ציבורית לתופעה זו, ובוודאי שלא למוניטין המיוחסים לשבט כקולקטיב התנהלות של ארגון פשיעה. קצין המודיעין מפנה לסדרה של כתבות על בעיית הסחיטה באיומים בדרום, היקף התופעה, קשיי המשטרה ולעיתים על כתבי אישום. משתמע שהתופעה נפוצה בקרב הקהילה הבדואית בדרום, אך הכתבות אינן טוענות טענה כללית על שבט תראבין, וממילא אין הן יכולות ליצור מוניטין שלילי אודות השבט או ללמד על קיומם של מוניטין כאלה.

התביעה סבורה שמדברי המשיב עצמו משתמע, כי הוא מודע למוניטין כאמור. זאת, משום שבעת מפגשיו עם לקוחות פוטנציאליים, אין הוא נוהג להציג עצמו בשם משפחתו או כבן השבט, אלא כמנכ"ל חברת שמירה. התביעה סבורה, כי בדברים אלה מתבטאת מודעות למוניטין של השבט. דא עקא, שעיון בדברי המשיב מלמד, כי הוא מבטא מודעות לבעיה של השם הרע שיצא לבדואים בדרום בכלל, ודוחה הטענה ביחס לשבטו או משפחתו באופן ספציפי (ראה הודעת המשיב מיום 14.03.2023, עמ' 6).

יתרה מכך, טענת המדינה בהקשר זה סותרת את הנחת היסוד. אם הנחתה היא שהמשיב משתמש בשם משפחתו ובמוניטין של שבטו על מנת להטיל אימה, מבלי לומר מילות איום באופן מפורש, הרי שטבעי היה שיציג עצמו "בתמימות" תוך שימוש בשם משפחתו ובשם השבט. דווקא טענתו, כי הוא משתמש בשמו הפרטי מחד גיסא ובתוארו כמנכ"ל מאידך גיסא, מלמד על גישה שיווקית קונבנציונלית, שאינה מלמדת על מודעות לאיום כלשהו, ובוודאי לא על שימוש מודע בשם "תראבין" כדי להלך אימים.

15. התוצאה המתבקשת מהמקובץ לעיל, כי התשתית הראייתית הינה בעוצמה נמוכה, וגם משליכה על יתר האישומים שעניינם סחיטה באיומים, ואתיחס בתמצית.

16. באשר לאישום השני - סחיטה באיומים של הקבלן א.ב. -

אשר לעובדות המתוארות בסעיפים 35, 36 - אינני מוצא בתיאור מעשה של סחיטה באיומים, אלא הצעה לגיטימית למתן שירותי שמירה באזור בו קיימת פעילות שמירה של הנאשמת 2. (דברי המשיב לא.ב.), כי מדובר בחברה מסודרת ושם יש גניבה הוא דואג להחזיר)

אשר לעובדה המתוארת בסעיף 37 - גורמים שזהותם אינה ידועה למאשימה, הציעו לא.ב. שמירה... א.ב. הבהיר, כי הוא מקבל שירותי שמירה מהמשיב. מפאת חששו והיכרותו עם תופעת גביית דמי החסות, נאלץ א.ב. למהר להסדיר מול המשיב תשלום דמי חסות שיכלול גם את האתר בשכונת הפארק בבאר-שבע. אין בתיאור

זה, כהוא זה, כדי לקשור את המשיב להצעה של גורמים שזהותם אינה ידועה לא.ב, שכן במקרה זה, לא נמסר על ידי אותם גורמים שזהותם אינה ידועה את מספר הטלפון או את שמו של המשיב.

באשר לעובדות המתוארות בסעיפים 38, 39 - בהמשך, הקים א.ב. משרד מכירות, סמוך לאתר בשכונת הפארק בבאר-שבע, ממשרד המכירות נגנבה טלוויזיה ששוויה כ-30,000 ₪. א.ב. התקשר אל המשיב וביקש את "עזרתו". המשיב ענה שהוא אינו שומר באתר הנוסף. א.ב. הסביר למשיב, כי טרם החלו העבודות באתר זה ובעתיד יסדיר איתו את השמירה ביחס לאתר הנוסף. עוד באותו היום, השיב המשיב את הטלוויזיה שנגנבה והודיע לא.ב., כי עליו "לסגור איתו את השמירה על האתר הנוסף". השבת הטלוויזיה הגבירה בעיני א.ב., את המוניטין השלילי שדבק במשיב ואת חששו מפניו, ולכן שילם למשיב דמי חסות גם עבור האתר הנוסף.

קיים קושי לקבל את המסקנה של המאשימה, שבעקבות גניבת הטלוויזיה - שכן א.ב. בעצמו מוסר מספר גרסאות לנסיבות מציאת הטלוויזיה.

לשאלת החוקר השיב: "לא יודע אם עדאל עצמו שם אותה בפנים... לדעתי זה אחד השומרים או מישהו שלו... לא שאלתי את עדאל איך חזרה הטלוויזיה... לא הגשתי תלונה במשטרה... אני לא יודע מי החזיר בפועל את הטלוויזיה... אין לי מצלמות אבטחה באתר". עוד בהקשר זה, הסברו של המשיב איננו משולל יסוד, שכן המשיב מאשר בפני החוקר, כי הוא ממילא נותן שירותי שמירה עבור א.ב. באתר הבנייה בשכונת הפארק בבאר-שבע, ו"משרד המכירות" נמצא בסמוך לאתר העבודה, כך שחש אחריות מתוקף היותו של א.ב. לקוח שלו. כאשר התקשר אליו א.ב. לבקש את עזרתו היכן נעלמה הטלוויזיה, הגיע למשרד של א.ב. והאחרון הודיע לו, כי הטלוויזיה נמצאה. משכך, לכל היותר, מדובר בחשד ותו לא.

17. אשר לעובדות המתוארות בסעיפים 41-47 - באשר לסחיטה באיומים של ס.א. -

תוהו אנוכי, היכן מעשה העבירה של סחיטה באיומים - נטען, כי ביום 09.12.2022, עת שהמתין ס.א. באתר העבודה, הגיע רכב סיור שחור עם מדבקה של הנאשמת 2. ברכב נסע שליח של המשיב, שאמר לס.א., "קח טלפון של חברת שמירה, בחור בשם עדאל ותדבר איתו שתהיה לך שמירה מסודרת. אנחנו ממשפחת תראבין שומרים פה ואחראים על השמירה... ס.א. שוחח עם המשיב והזהדה בפניו בטלפון כקבלן של האתר והשיב לשאלותיו ביחס לנפח העבודה. ס.א. והמשיב קבעו להיפגש למחרת. הפגישה לא יצאה אל הפועל."

בהמשך נטען, כי בתאריך 22.12.2022, קיבל ס.א. מסר מאור לוי, מנהל של חברת "מגידו" באופקים, לפיו יש בעיה על השמירה על הכלים של באתר, וקיים חשש, כי הכלים יינזקו או ייגנבו. ס.א. שהיה בדרכו לחופשה באילת, וחשש שמא ייגרם נזק לכלים באתר "מגידו", התקשר מיד למשיב וביקש שלא יעשה נזק לכליו עד שיפגשו. המשיב אמר לס.א. ש"הכל בסדר ושיהיה רגוע" ונתן לו ההרגשה שלא ייגרם נזק לכלים עד שישבו מחופשתו... ס.א. חזר מאילת ומאז קיבל מהמשיב פניות רבות באמצעות שיחות טלפון... ס.א. שחש מאוים מפני המשיב, הוא פחד כי המשיב יאלץ אותו להתקשר עמו עבור שירותי "פרוטקשן", התחמק מהפניות, או אמר למשיב, כי בכוונתו להתקשר עמו בעתיד... במקביל, התבצעו מספר גניבות של דלק מהכלים של ס.א.

למען הסדר הטוב, עולה מחומר הראיות:

- ס.א. השאיר כלי עבודה שלו באתר בנייה של חברת "מגידו" בשכונת נוח באופקים.
- אתר העבודה מקבל שירותי שמירה מחברת "אביחי בבאי".
- מנהל העבודה, אור לוי, מתקשר לס.א. ואמר לו שיש בעיה עם השמירה על הכלים שלו באתר, ויש חשש שהכלים שלו יינזקו או ייגנבו.
- בעקבות הודעת מנהל העבודה אור לוי, ביקש ס.א., מאור לוי, "תן לי טלפון של חברת השמירה הוא שלח לי טלפון של אביחי בבאי ושל עדאל".
- ס.א. התקשר לחברת השמירה של "אביחי בבאי" ולא היה מענה... משלא היה מענה, התקשר ס.א. למשיב, והאחרון הציע להיפגש.
- מנהל העבודה, אור לוי, מוסר: "ס.א. הוא קבלן פיתוח שלחתי לו מספר של השומר שלי באתר - אביחי בבאי (חברת שמירה), ואמרתי לו שידבר איתו ויסגור איתו את הנושא של אחסון כלי הצמ"א באתר כי אני לא לוקח אחריות. אני לא מוכן לקחת אחריות לאף קבלן על הכלים שלו... שאלה: למה בכלל דיברת עם ס.א. על שמירה? תשובה: כל קבלן שמגיע אליי עם כלי צמ"א לאתר עם כלי ציוד הנדסי, אני מעדכן אותו שאני לא אחראי על הציוד שלו... אני לא מכיר אדם בשם עדאל וגם לא חברת שמירה "עין האופק".
- המשיב בחקירתו אישר, כי ס.א. התקשר אליו... עוד אישר, כי התקשר מספר פעמים ואף שלח הודעות, לרבות קוליות, לס.א., באם האחרון עדיין מעוניין בשירותי שמירה עמו, ובפועל הקשר לא נמשך ולא בוצעה התקשרות.
- דומני, שהמסקנה המתבקשת, על רקע המתואר לעיל, לא מתקיימת עבירה של מעשה סחיטה באיומים כנטען על ידי המאשימה, ואף לא חשד, שכן השיח בין המשיב לס.א. הינו בגדר דין ודברים להצעת שירותי שמירה, ולא מעבר לכך.

18. אשר לעובדות המתוארות באשר לסחיטה באיומים של פ.א. (פרויקט של בניית בית ספר באופקים); ש.ש. (בנייה של וילות במתחם הכלניות בבאר-שבע); מ.א. (אתר עבודה במושב בית הגדי); ש.א. (חניון אוטובוסים ברחוב נפחא בבאר-שבע); ע.מ. (חברת צנרת בשכונת בוסתנים בעיר שדרות); א.מ. (אתר עבודה בשכונת נוח בעיר אופקים); ג.ש. (חברת בנייה "עלה נגב"); ת.ד. (חברת בנייה בעיר אופקים) -

19. לאחר ששמעתי בהרחבה את טיעוני הצדדים בדיונים שהתקיימו וגם עיינתי בטיעונים בכתב, וגם ציינתי את טיעוני הצדדים בהרחבה ביחס לכל אישום, כמפורט לעיל, ושמתי לנגד עיני את המבחנים בהלכה הפסוקה שצינתי לעיל, הגעתי לכלל מסקנה, כי המבקשת הניחה תשתית ראייתית בעוצמה נמוכה גם ביחס לאישומים אלה.

מסקנתי מתבקשת מהטעמים הבאים: העדר ראיות לכאורה כנדרש, לליבת כתב האישום כנטען בסעיף 5 לחלק הכללי

(הנאשם הוא בן השבט הבדואי תראבין - אלסאנע, שהינו בעל מוניטין עברייני בתחום הפרוטקשן... בני השבט זכו למוניטין שלילי הנוגע להפעלת כוח ושימוש בכוח על מנת להניע אחרים לעשות או להימנע ממעשה בהתאם לרצונותיהם... להזכרת שמו של שבט תראבין קיימת השפעה מטילת אימה... המוניטין העברייני של הנאשם כבן שבט תראבין, סייע לו להטיל אימה על קבלני הבנייה שפעלו באזור אופקים, שדרות, באר-שבע (להלן: "הטריטוריה של הנאשם"), כפי שקבעתי באישומים ביחס למעשי הסחיטה כלפי ב.ב.; א.ב.; ס.א.

כך הם פני הדברים ביחס לטיעון ככל שנוגע ל"טריטוריה". כך הם פני הדברים ביחס לטיעון של ה"מוניטין". בנוסף, מחומר הראיות עולה, כי ניתנו שירותי שמירה בפועל ולא מדובר בפיקציה, כנטען על ידי המאשימה. עוד יודגש, כי חומר הראיות עליו נסמכת המאשימה בהיבט זה, הינו מדברים שנאמרו **מפי השמועה**.

עוד מחומר הראיות עולה, כי היו קיימות חברות שמירה נוספות באזורים הרלוונטיים לאישומים המיוחסים למשיב והייתה בפני הקבלנים האופציה לפנות ולקבל את שירותיהן ולא כפי שנטען על ידי המאשימה. חלקם מהקבלנים בחרו בשירותיו של המשיב משיקולים כלכליים ופרקטיים; חלקם בעקבות המלצות של קבלנים אחרים או מנהלי עבודה בשטח; חלקם בשל היכרות בעבר עם המשיב; חלקם קיבלו את שירותי השמירה כ"ירושה" מבעלים קודמים.

עוד בהקשר זה, הסברו של בא-כוח המשיב איננו משולל יסוד, ואף נתמך בראיות שבאו מפי מרבית הקבלנים, כי באותו אזור קיימים שירותי שמירה, וקבלנים חדשים או מנהלי עבודה בשטח מבררים מי הן החברות שנותנות שירותי שמירה במקום, כך שפניות ביוזמתו של המשיב לקבלנים, הינה פנייה לגיטימית לכאורה, ולא בהכרח מכוח היותו בן לשבט תראבין, שמטיל אימה כטענת המאשימה על הקבלנים.

הסברו של בא-כוח המשיב אף נתמך ברוח הדברים שנאמרו בהלכה הפסוקה בעיקר בעבירות שעניין סחיטה באיומים - ע"פ 103/88, **משה ליכטמן נ' מדינת ישראל**, לרבות מבחני העזר שעמד עליהם בית המשפט העליון בע"פ 3668/09, **מתן זקן נ' מדינת ישראל**. (מה אמר... מי אמר... מדוע אמר...)

20. נתתי דעתי לאזהרה שבאה מפי בית המשפט העליון בבש"פ 490/21, **מדינת ישראל נ' עזיז אבו עסא**, לפיו בתיקים מסוג זה, יש להסתכל על הראיות כמכלול ולא במבט צר ופרטני ביחס לכל אישום ואישום, ובלשונה של כב' השופטת דפנה ברק-ארז:

"על רקע זה, התייחס בית משפט זה בעבר לכך שבחינתן של ראיות לכאורה בתיקים שבהם מיוחסות לנאשם עבירות של סחיטה באיומים תיעשה תוך בחינה של מכלול הראיות וצירופן לכדי תמונה כוללת אחת - להבדיל מבחינתן באופן מופרד ומנותק זו מזו."

אולם, גם לאחר שחזרתי ובחנתי את המכלול, המסקנה המתחייבת היא שפרשת התביעה לוקה בחולשה מהותית ולא ניתן לומר, שהראיות לכאורה איתנות. יש לקבוע שיש ראיות לכאורה, אך אלה בעוצמה נמוכה, המחייבת לשקול ברצינות אפשרות של חלופת מעצר בהתאם ל"מקבילית הכוחות".

יוער, כי בשלבים קודמים, סברתי שיתכן שיהיה מקום במקרה זה, לעצור את המשיב בפקוח אלקטרוני, ואף ביקשתי להקדים ולבדוק היתכנות טכנית של אפשרות זו. אולם, משמצאתי, כי הראיות מוחלטות, אין בהן כדי להצדיק פגיעה משמעותית זו בחירותו של המשיב וניתן להסתפק בחלופת מעצר אשר תתבטא במעצר בית מלא בפקוח ערבים וערבויות כלכליות משמעותיות.

21. יחד עם זאת, בעבירות של סחיטה באיומים, הוכר כי קיומו של חשש אינהרנטי לשיבוש הליכי משפט בדרך של הטלת מורא או פחד על המתלוננים. (ראה בש"פ 478/12) לענייננו, אין מחלוקת שבסופו של יום, תוצרי האזנות הסתר שבוצעו למשיב עובר למעצרו, לא הניבו אישום בעבירות של שיבוש הליכי משפט או הדחת עדים. לגופם של דברים, החומרים שהפנה אליהם ב"כ המאשימה בטיעוניו, לצורך עילת המעצר, אינם מגבשים שיבוש הליכי חקירה וגם אם אלך לשיטת המאשימה, עדיין מדובר ברף נמוך ביותר (הפקידה מתקשרת למשיב ומוסרת לו שהגיעו אנשים שמבקשים לקבל עותקים מהחוזים של מתן שירותי שמירה (קבלנים)... שני עובדים של החברה (סיירים) מודיעים למשיב כי זומנו לחקירה... קבלן שהתקשר למשיב ואמר לו שעושים בירור ואני זקוק למסמכים). הסברו של הסנגור אינו משולל יסוד לשיחות, שכן מטבע הדברים, הקבלנים כאשר נחקרו, נתבקשו במהלך חקירותיהם, להמציא מסמכים אודות החוזים שערכו אל מול הנאשמת 2 למתן שירותי שמירה וכיוצ"ב.

22. בעניינו של המשיב התקבל תסקיר, שתמציתו - המשיב בן 37, נשוי ואב ל-3 ילדים, עובר למעצרו התגורר עם משפחתו בשבט תראבין, סיים 9 שנות לימוד. לחובתו שתי הרשעות שהתיישנו (הפרעה לשוטר במילוי תפקידו, החזקת סם שלא לצריכה עצמית, החזקת סכין שלא כדין).

התרשמות שרות המבחן - מחד, מדובר באדם אשר ממלא את תפקידיו השונים בחייו באופן מיטבי, אשר עשה מאמץ לשמור על רצף תעסוקתי תקין לאורך חייו, לו מערכת תמיכה משפחתית מצד אחיו ואחיותיו המסייעים לו בעת הצורך. מאידך, מתקשה לבחון כל התנהלות בעייתית לאורך חייו, סגור, מתקשה לשתף ברגשותיו, בעל עמדה עצמית נוקשה הפועל להציב חזות חיובית ומתפקדת. לצד חומרת החשדות העומדות כנגדו - קיים סיכון להישנות התנהגות עוברת חוק.

באשר לחלופות המעצר שנבחנו - הראשונה, בדמות מעצר בית מלא בכתובת מגוריו בכפר תראבין. השנייה, בבית שישכיר ככתובת לחלופה בעיר רהט, בפקוח בני משפחה.

הערבים שנבחנו - אחיו פאיז - בן 52, עובד כקבלן שיפוצים, ללא עבר פלילי; עראף, בן 36, ללא עבר פלילי, עובד כשכיר; קאמל, בן 38, עובד כקב"ט במחסני השוק בבאר-שבע, בעל תעודת חוקר פרטי, לחובתו הרשעה משנת 2004 בגין הכשלת שוטר במילוי תפקידו (להלן: "הערבים"). בנוסף, נבחנו שני חברים של משפחת המשיב - ואהב אבו עייש, יוסף אלעמרני, ללא עבר פלילי (להלן: "הערבים").

שרות המבחן מציין, כי התרשם מכלל גורמי הפיקוח המוצעים, כאנשים המבינים את האחריות המוטלת עליהם כגורמי פיקוח ומגנים כל התנהגות עוברת חוק, ואף גורמי הפיקוח מוכנים להתגייס עבורו כחלופה. מנגד, גורמי הפיקוח אינם היו מעורבים בניהול העסק, ואינם מודעים אם העסק עדיין פעיל ומי מנהל אותו כעת, דבר אשר מעלה את רמת הסיכון לביצוע עבירות נוספות במסגרת מעצר הבית ואף חלק מהם אינם מודעים לעברו הפלילי אשר כאמור, התיישן, ולחשדות העומדות כנגדו כיום.

לסיכום - שרות המבחן מציין, כי אין הם באים בהמלצה לשחרור במעצר בית, גם תחת אזוק אלקטרוני, שכן אין במתווה כאמור, כדי לתת מענה לרמת הסיכון ועדיין במידה והעסק פעיל, יהיה קושי למנוע מהמשיב להיות מעורב בניהול העסק במסגרת מעצר הבית/מעצר בפיקוח אלקטרוני.

23. כידוע, השיקולים המנחים את שרות המבחן בהמלצתו, והשיקולים והאינטרסים שעל בית המשפט לשקול לצורך החלטתו, לא בהכרח זהים וחופפים הם. עוד נקבע, כי המלצת שרות המבחן בתסקיר המעצר הינה בגדר המלצה בלבד, ואין בית המשפט כבול אליה, שכן התסקיר אחרי הכל, אך אמצעי וכלי עזר לשם קבלת אינפורמציה עובר לקבלת ההחלטה. (ראה בש"פ 9189/09, בש"פ 431/11, בש"פ 5309/05) לגופם של דברים, דומני שמסקנת שרות המבחן במקרה דנן, נשענת יותר על חומרת האישומים והיקפם, שכן התסקיר דל ביחס לנתוניו של המשיב עצמו ולמאפייני אישיותו ודרכי התנהלותו. כך הם פני הדברים גם ביחס למסקנת שרות המבחן לערבים שבחן.

24. תקופת המעצר כגורם מרתיע ורכיב בשיקול השחרור - המשיב נתון במעצר לראשונה בחייו מיום 14.03.2023, כארבעה וחצי חודשים, עברו של המשיב התיישן.

25. נפסק רבות, כי חלופת מעצר איננה נועדת אלא ליצור רמה סבירה של ביטחון, להבדיל מוודאות, להשגת מטרות המעצר בדרך אחרת. בכל חלופת מעצר, מדובר באיזון בין סיכונים. לא ניתן לאיין באופן מוחלט כל סיכון, והשאלה היא של איזון יחסי בין רמת הסיכון לחובה לשקול חלופת מעצר. (ראה בש"פ 6927/09; בש"פ 2333/09; בש"פ 7206/10; בש"פ 10535/08; בש"פ 11163/08).

26. בפני בית המשפט התייצבו שלושת אחיו של המשיב שנבחנו בשרות המבחן, ונבחנו על ידי הצדדים בבית המשפט. בדומה לשרות המבחן, גם בפני בית המשפט כלל האחים הותירו רושם חיובי, כאנשים בוגרים ואחראים, המבינים את משימת הפיקוח שנוטלים על עצמם כערבים וכמפקחים עבור המשיב. לא מצאתי בהסתייגויות שרות המבחן טעם מספיק להעדר התאמה לשמש כחלופת מעצר עבור המשיב וביתר שאת, בהינתן העוצמה הראייתית הנמוכה לחובת המשיב. (ראה לעניין זה בש"פ 18159/19, בש"פ 3930/18)

27. על רקע המתואר לעיל, ולאחר שבחנתי את מכלול השיקולים הרלוונטיים, הנני מורה על שחרורו של המשיב בתנאי הערובה הבאים:

א. המשיב ישהה במעצר בית מלא בכתובת מגוריו תחת פיקוחם של אחיו פאיז; עראף; קאמל, לסירוגין.

ב. הפקדה כספית בסך 100,000 ₪ - המזכירות תנפיק שוברים בהתאם או ערבות בנקאית.

ג. חתימת ערבות עצמית וצד ג' כל אחת על סך 150,000 ₪.

ד. איסור יצירת קשר עם מי מהמעורבים בפרשה, הן במישרין והן בעקיפין.

ה. נאסר על המשיב להציע שירותי שמירה בהעדר רישיון כדין.

ו. צו עיכוב יציאה מן הארץ.

ז. הפקדת דרכון במזכירות בית המשפט.

ח. המשיב יתייצב לדיונים שייקבעו בעניינו בבית המשפט

28. ניתן בזאת עיכוב ביצוע ל-48 שעות. השעה כעת 16:10.

29. ניתן להחל במתן הערבויות.

עותק ההחלטה יישלח לב"כ הצדדים.

המשיבה תדאג ליטול את חומרי החקירה מלשכתי.

ניתנה היום, 24 יולי 2023, בהעדר הצדדים.